

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 12629-11-10 מדינת ישראל נ' אבו סלים (עציר)

12641-11-10

בפני: כב' השופטת – לילי יונג-גפר, סגנית הנשיא

1

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נאזם אבו סלים (עציר)

הנאשם

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד יעל כוכבי

מטעם הנאשם: בעצמו ועו"ד טאהא אוסאמה

פרוטוקול

הכרעת דין

א. כתב האישום

1. הנאשם משמש כאימאם במסגד שיהאב א-דין בנצרת (להלן: "המסגד") מאז שנת 1997. במסגרת תפקידו נשא הנאשם דרשות של ימי שישי במסגד בפני קהל מתפללים רב של כ- 2,000 איש. בנוסף נהג הנאשם לעתים לדרוש גם במסגדים אחרים, דוגמת מסגד אל אקצא בירושלים, וכן באירועים נוספים. כך נטען בסעיפים 1 ו-2 לכתב האישום, בהם הודה הנאשם (ר' פרוטוקול מיום 31.1.11).

2. כתב האישום מייחס לנאשם שתי עבירות. האחת – הסתה לאלימות וטרור, עבירה לפי סעיף 144 ד2 לחוק העונשין התשל"ז – 1977 (להלן: "חוק העונשין" או "החוק"), והשניה – תמיכה בארגון טרור, עבירה לפי סעיף 4(ב) ו-4(ז) לפקודת מניעת טרור תש"ח – 1948 (להלן: "פקודת מניעת טרור" או "הפקודה").

3. המדינה טוענת כי הנאשם הגה ויסד גוף המכונה "ג'מעת אנצאראללה בית אלמקדס אל נאצרה" (קבוצת תומכי אללה – ירושלים בנצרת (להלן: "אנצאראללה"), כגוף בעל דגל, סמל והנהגה הירארכית אשר הוא העומד בראשה. סמלה של התנועה – גלובוס ובתוכו נראית כיפת הסלע, מעליה מתנוסס דגל שחור המזוהה גם עם הטאליבן באפגניסטן, ועל הדגל מופיעה עדות האיסלאם. בשם אנצאראללה הפיץ הנאשם בקרב קהל המתפללים במסגדים כרוזים, חוברות ספרים וגילויי דעת.

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

4. עוד טוענת המדינה כי הנאשם יזם הקמתו של אתר אינטרנט בשם "מוסלים 48" (להלן: "האתר"), אשר נועד להפצת משנתו בפני קהל המתפללים במסגד וכן בפני קהל יעד חובק עולם.
במהלך כל שנות תפעול האתר בחר הנאשם, על פי הנטען, את התכנים שהופצו באתר, ובמרבית המקרים הוא זה שהכניסם לאתר, לעתים בעזרתו של אחר, כאשר האתר זוכה במהלך השנים לתפוצה רחבה של גולשים רבים ברחבי הארץ והעולם.
5. כתב האישום מפרט בהרחבה פירסומים שונים שנעשו על ידי הנאשם – בדרך של דרשות, הפצת כרוזים, פרסומי אנצאראללה, ספרים וחוברות וכן תכנים שונים באתר, ואשר לטענת המדינה פרש בהם הנאשם השקפת עולם אידיאולוגית הזזה בתכניה להשקפת העולם של הג'יהאד העולמי, שארגון "אל קעידה", שהוא ארגון טרור מוכרז (להלן: "אל קעידה"), הוא חיל החלוץ שלו.
בין היתר פרסם הנאשם בדרכים אלו, גילויי תמיכה והזדהות עם ארגון הטרור של אל קעידה, וכן קרא בהזדמנויות שונות לעשיית מעשי אלימות ועידודם.
6. התביעה ממשיכה וטוענת כי פרסומיו של הנאשם וקריאותיו לנקיטת מעשי אלימות נפלו על אוזניים קשובות של קבוצה ממתפללי המסגד, ואלו אימצו לעצמם, בין היתר בעקבות דבריו, אידיאולוגיה מוסלמית קיצונית, שבשמה ביצעו עבירות אלימות קשות בגופם וברכושם של מי שאינם בני דת האיסלאם, הכוללות רצח יהודי, חטיפה ושוד של יהודי נוסף וכן תקיפות נוצרים. מתפללים נוספים אשר נחשפו לפרסומי הנאשם, גמרו אומר להצטרף למלחמת הג'יהאד לצד אל קעידה, וקבוצה נוספת אגרה כלי נשק במטרה לעשות בהם שימוש בשלב מאוחר יותר נגד חיילים ישראלים, האפיפיור, וכל מטרה הפוגעת, לשיטתם, בדת האיסלאם.

ב. ההליכים

7. כתב האישום הוגש ביום 7.11.10, בצירוף כתב הסכמת היועץ המשפטי לממשלה להגשתו, כמתחייב על פי סעיף 144ה' לחוק.
ביחד עם כתב האישום הוגשה גם בקשה למעצר עד תום ההליכים, אך הנאשם, שהיה עצור עד אז, שוחרר לחלופת מעצר.
8. הקראת כתב האישום התקיימה ביום 31.1.11 בפני כב' השופט הבכיר (כתארו אז) חנא סבאג, אז מסר ב"כ הנאשם את תשובת הנאשם לכתב האישום, בה כפר בכל עובדות כתב האישום, למעט סעיפים 1 ו-2, כפי שצויין לעיל. לטענתו אין קיים ארגון בשם "אנצאראללה, הנאשם

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

לא יזם הקמתו של האתר, לא בחר את התכנים ולא הכניסם לאתר, לא ערך את הספר המוזכר בסעיף 11 לכתב האישום, לא פרסם כרוזים ולא נשא דרשה שתכנה כמפורט בסעיף 17 לכתב האישום.

9. כב' השופט סבאג קבע את שמיעתן הרצופה של הראיות באחד עשר מועדים מיום 14.6.11 ועד ליום 30.6.11.

ביום 13.2.11, עקב שינוי בסדרי העבודה בבית המשפט, הורה כב' הנשיא אזולאי על העברת שמיעת תיק זה בפני, ועל כן בוטלו הדיונים שנקבעו בפני כב' השופט סבאג.

ביום 7.3.11 התקיימה בפני תזכורת, בה נקבעו עשרה מועדים לשמיעת הראיות, החל מיום 15.6.11 עד 10.10.11.

כן קבעתי באותה ישיבה דיון לפי סעיף 144 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב – 1982, ליום 7.4.11, והוריתי על סדרי הגשת טיעונים ותגובות לכתב האישום ולטענות מקדמיות. הדיון נדחה ליום 28.4.11, ובסופו של דבר לא נתקיים דיון לגופו של ענין בשל מחלת הסניגור, ולא ראיתי גם טעם בקביעת מועד חלופי לדיון זה, בשל סמיכות המועד לישיבת ההוכחות הראשונה.

10. ביום 15.6.11, היום שנועד לתחילת שמיעת הראיות, התייצבו בפני באי כוח הצדדים והודיעו על הסדר דיוני שאליו הגיעו, ואשר ייתר את שמיעת הראיות בתיק.

על פי ההסדר, יוגש לבית המשפט כל חומר הראיות, בכפוף להסתייגויות מעדויות שמיעה ועדויות סברה (למעט חוות דעת מומחים). לא תוגשנה חוות דעת מומחה מטעם ההגנה ומומחי התביעה לא ייחקרו בחקירה נגדית. הסניגור יוכל להגיש תרגומים לטקסטים מסויימים המצויים בחומר הראיות, ובמידת האפשר ינסו הצדדים להגיע להסכמות בנוגע לנוסח התרגום. כל צד יטען עובדתית ומשפטית על יסוד החומר הקיים.

עוד הובהר כי באשר לעדי התביעה שהם אזרחים, מוסכם כי אמרותיהם שתוגשנה משקפות את האירועים כפי שנאמרו באותן אמרות וכפי שנתפסו על ידי העדים. עם זאת, הסניגור יהיה רשאי לטעון כי הדברים שנאמרו על ידי אותם עדים אינם מלמדים על עבירה ואינם מוכיחים את האמור בכתב האישום.

כן הוסכם כי כל אמרות החוץ של הנאשם משקפות את הדברים שאמר ואין טענה כי נעשה כלפיו שימוש באמצעים פסולים. אשר לתוכן האמרות, יהיה כל צד רשאי לטעון לגבי משמעות הדברים ביחס לכתב האישום.

11. בהתאם להסכמה שבין הצדדים הוחלט כי סיכומי התביעה יוגשו עד ליום 7.8.11 ביחד עם חומר הראיות, והסניגור יגיש סיכומיו עד ליום 1.10.11, עם זכות תשובה לתביעה תוך 15 יום.

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים (עציר)

במסגרת אותו הסדר, שונו גם תנאי חלופת המעצר בהם היה הנאשם נתון באופן שהותר לו לצאת ממעצר הבית לעבודה בבית דפוס ביפיע.
מתן הכרעת הדין נקבע ליום 10.11.11.

12. ביום 10.8.11 הוגשו סיכומי התביעה, בצירוף חומר הראיות בהתאם להסדר הדיוני, המחזיק 217 מוצגים (מסומנים ת/1- ת/217) הכוללים מסמכים שונים – דו"חות שוטרים, דוחות ("זכ"דים") של חוקרי שב"כ, הודעות העדים והנאשם וחוות דעת מומחים, חומרים שונים כגון: ספרים, כרוזים, מאמרים, תקליטורים וחומר נוסף שנתפסו על ידי המשטרה, וכן חומר שהורד מאתר האינטרנט שהפעיל הנאשם.

13. סיכומי ההגנה לא הוגשו במועדם וגם לא הוגשה כל בקשה להארכת המועד. רק ביום 8.11.11, יומיים לפני המועד שנקבע למתן הכרעת הדין, הגיש הסניגור בקשה להארכת המועד להגשת סיכומיו עד ליום 30.11.11, בנימוק של עומס עבודה בלתי רגיל. בסעיף 2 לבקשה, כתב הסניגור כך: "אם הטיעונים לא יוגשו עד המועד המבוקש, מוסכם כי ההכרעה בבקשה תיעשה בלעדי הטיעונים". הנחתי היא כי חרף הניסוח הלקוי, היתה כוונת הסניגור לסיכומים ולהכרעת הדין, שכן לא עמדה על הפרק כל בקשה, והסניגור לא היה אמור להגיש טיעונים אלא סיכומים.

14. בהחלטה מאותו יום הבעתי צער על כי הסניגור בחר להגיש בקשה זו במועד שבו הוגשה, אך על מנת שלא לפגוע בהגנת הנאשם, נעתרתי לבקשה, הארכתי את המועד להגשת הסיכומים עד ליום 30.11.11, וקבעתי את מתן הכרעת הדין ליום 30.1.12 (בהתחשב בשהייתי בשבתון במהלך תקופה זו).
גם עד ליום 30.11.11 או במועד מאוחר יותר, לא הגיש הסניגור את סיכומיו, ואף לא טרח להגיש בקשה להארכת המועד להגשתם או הסבר לאי הגשתם.

15. לכאורה, ניתן היה לראות באי הגשת סיכומים מטעם ההגנה, הסכמה לאמור בסיכומי התביעה, במיוחד בהעדר כל טענה נגד האמור בהם לבד מן הכפירה הגורפת בטרם ההסדר הדיוני.

עם זאת, נוכח טיבו וחומרנותו של כתב האישום, מתוך דאגה להגנתו של הנאשם ועל מנת למנוע טענות עתידיות בדבר קיפוח הגנתו של הנאשם, החלטתי לשוב ולדחות את המועד למתן הכרעת הדין, ועל אף שלא הוגשה כל בקשה להארכת המועד להגשת הסיכומים, להעניק לסניגור ארכה נוספת להגשת הסיכומים עד ליום 5.2.12, תוך התראה כי במידה והסיכומים לא יוגשו עד למועד זה תינתן הכרעת הדין בלא סיכומים.

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים (עציר)

ביום 5.2.12 הגיש הסניגור בקשה להארכה נוספת של המועד להגשת הסיכומים בשבוע נוסף, תוך שהוא מדגיש כי מובן שאם לא יוגשו הסיכומים במועד, תינתן הכרעת הדין בלא סיכומים. גם לבקשה זו נעתרתי, והארכתי את המועד כמבוקש, עד ליום 9.2.12. באותו יום התקיימה שביתה כללית במשק, ועל כן המתנתי עוד מספר ימים לאחר סיום השביתה, שמא מנעה השביתה את הגשת הסיכומים, אך לשוא. עד למועד שנקבע למתן הכרעת הדין לא הוגשו הסיכומים, ולא הוגשה כל בקשה או הודעה מצד הסניגור.

16. בנסיבות אלו, לאחר שניתנו לסניגור ארכות שוב ושוב, הן לבקשתו (תוך מתן הסכמה למתן הכרעת הדין בלא סיכומים, אם לא יוגשו במועד) והן מיזמת בית המשפט, ולאחר שניתנה התראה לפיה אם לא יוגשו הסיכומים במועד, תינתן הכרעת הדין בלא סיכומים, לא ראיתי עוד מקום לעכב את מתן הכרעת הדין. משכך, בהתאם להסדר הדיוני שבין הצדדים, ובהתאם לאזהרה שניתנה בנוגע לתוצאות אי הגשת הסיכומים, דנתי בטענות התביעה לגופן, והכרעתי בהן על יסוד המצב המשפטי בעבירות נשוא כתב האישום וחומר הראיות שהוגש בהסכמה, תוך שאני משמשת גם כסניגור לנאשם, בבחינת השאלות המשפטיות והעובדתיות העולות מחומר הראיות. למותר לציין כי מלאכה זו הצריכה השקעה רבת היקף מבחינת זמן ומאמץ.

17. בבוקרו של היום שנקבע למתן הכרעת הדין, 20.2.12, הגיש הסניגור בקשה להארכת המועד להגשת סיכומיו, שאליה צירף את סיכומיו, המשתרעים על 65 עמודים, תוך שהוא מוסר נימוקים שונים לאיחור. בדיון שקיימתי ביום בבקשה זו ביום 1.3.12, החלטתי, בהסכמת התביעה, לקבל את סיכומי ההגנה, על מנת שלא יפגע הנאשם בשל התנהלות הסניגור, אך עם זאת – מן הנימוקים שפורטו בהחלטה מאותו יום – חייבתי את הסניגור בהוצאות אישיות בגין התנהלותו. מתן הכרעת הדין נדחה, איפוא להיום, תוך השקעת זמן ומאמץ נוספים לשם שקילה מחודשת של חומר הראיות ושל קביעותי ומסקנותי, נוכח טיעוני הסניגור בסיכומיו, ועריכת הכרעת הדין מחדש.

ג. ניתוח משפטי של העבירות

18. כידוע, חופש הביטוי הינו אחת מזכויות היסוד המרכזיות והבסיסיות בכל משטר דמוקרטי, ובכלל זה בישראל. זכות זו הוכרה על ידי הפסיקה עוד בשנותיה הראשונות של המדינה בבג"צ 73/53 חברת "קול העם" בע"מ נ' שר הפנים, פד"י 21, 871 (1953), ובפסיקה עניפה שלאחר

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

מכן. מאוחר יותר קיבלה זכות יסוד זו ביטוי חוקתי – על חוקי במסגרת חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, ואין עוד חולק על חשיבותה ומעמדה בחברה ובמשפט בישראל. ר' דנ"פ 7383/08 אונגרפלד נ' מדינת ישראל, עמ' 9, (פורסם בנבו, 2011) מפי הנשיאה בייניש (להלן: "דנ"פ אונגרפלד"), והפסיקה המאוזכרת שם.

19. עם זאת, הזכות לחופש הביטוי, כמו כל זכות אחרת – לרבות זכויות יסוד, איננה זכות מוחלטת (ר' סעיף 8 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו), ולעולם תישקל אל מול זכויות ואינטרסים אחרים, אשר לעתים יגברו עליה. ר' דנ"פ אונגרפלד, עמ' 14-15, וכן את רע"פ 2533/10 מדינת ישראל נ' בן חורין, עמ' 8, (פורסם בנבו 2011), מפי כב' השופט הנדל (להלן: "רע"פ בן חורין").

החוק הפלילי בישראל כולל מספר לא מבוטל של עבירות שיש בהן משום הטלת הגבלה על חופש הביטוי, לטובת תכלית אחרת, שהמחוקק ראה אותה כגוברת, בנסיבות המתאימות, על הזכות לחופש הביטוי. (ר' דוגמאות בדנ"פ אונגרפלד, עמ' 14).

20. הפרשנות הניתנת לסעיפי החוק המקימים עבירות המגבילות את חופש הביטוי חייבת להיות מאוזנת, באופן שתהיה צרה דיה על מנת להתחשב בקיומה של הזכות לחופש הביטוי, אך מאידך, רחבה דיה, על מנת שלא לרוקן את הוראת החוק האמורה מתוכנה, ולבטל למעשה את התכלית שלשמה נועדה, על מזבח הזכות לחופש הביטוי. (ר' דנ"פ אונגרפלד דלעיל, עמ' 15).

21. העבירות נשוא תיק זה הן דוגמאות מובהקות לעבירות מן הסוג שתואר לעיל, שכן האיסורים שבהן חלים על טבירה של הזכות – החירות להביא לידי ביטוי ציבורי דיעות, רעיונות ומסרים שונים בכל דרך או אמצעי שבה יבחר בעל המסר. הניתוח והפרשנות של סעיפים אלו, יבוצעו, איפוא, בהתאם לאמות המידה הנ"ל.

העבירה של הסתה לאלימות וטרור

22. סעיף 2ד144 לחוק העונשין קובע:

"(א) המפרסם קריאה לעשיית מעשה אלימות או טרור, או דברי שבח, אהדה או עידוד למעשה אלימות או טרור, תמיכה בו או הזדהות עמו (בסעיף זה – פרסום מסית), ועל פי תוכנו של הפרסום המסית והנסיבות שבהן פורסם, יש אפשרות ממשית שיביא לעשיית מעשה אלימות או טרור, דינו – מאסר חמש שנים.

(ב) בסעיף זה, "מעשה אלימות או טרור" – עבירה הפוגעת בגופו של אדם או המעמידה אדם בסכנת מוות או בסכנת חבלה חמורה.

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים (עציר)

- 1 (ג) "...
- 2 העבירה כוללת, איפוא, מספר יסודות:
- 3 א. פרסום
- 4 ב. תוכן הפרסום כולל: קריאה לעשיית מעשה אלימות או טרור או: דברי שבח, אהדה
- 5 או עידוד למעשה אלימות או טרור או: תמיכה או הזדהות עם מעשה אלימות או
- 6 טרור.
- 7 ג. על פי תוכן הפרסום ונסיבות הפרסום יש אפשרות ממשית שיביא לעשיית מעשה
- 8 אלימות או טרור.
- 9 הערך המוגן על ידי עבירה זו הוא מניעת מעשי טרור ואלימות או עידוד למעשים כאלו, שבהם
- 10 ראה המחוקק – באופן טבעי וברור – ערך מוגן העולה בעוצמתו על ערכו של הערך המוגן של
- 11 חופש הביטוי, והכל במגבלות שיבטיחו כי חופש הביטוי לא יפגע מעבר למידה הנחוצה של
- 12 הבטחתו של אותו ערך מוגן.
23. בהקשר זה יש להזכיר את מה שאינו נמצא בעבירה זו: הדרישה לכוונה או מטרה להביא לידי
- 14 אלימות או טרור. השוואה לאחותה של עבירה זו – העבירה של איסור פרסום הסתה לגזענות
- 15 – סעיף 144ב(א) לחוק העונשין, מלמדת כי באותה עבירה אין די בעצם הפרסום, ועל התביעה
- 16 להוכיח כי הפרסום נעשה "מתוך מטרה להסית לגזענות". שאלת הפרשנות של ביטוי זה נדון
- 17 רבות בפסיקה, למשל: בע"פ 2831/95 הרב עידו אלבה נ' מדינת ישראל (1996), פד"י נ(5), 221
- 18 (להלן: "פס"ד אלבה"), ובעיקר בפסקי הדין של השופט מצא ושל הנשיא ברק בשאלת טיבו
- 19 של הפרסום, אך אין היא נדרשת בענייננו, משום שהמחוקק בחר שלא להתנות את תחולתה
- 20 של העבירה רק למקרים שבהם פורסמו הדברים מתוך כוונה או מטרה.
- 21
24. בהצעת החוק שהביאה לחקיקתו של סעיף 214ד2 (ה"ח תשס"ב מס' 3082 עמ' 286 – תיקון
- 22 66), אין התייחסות לשאלת היסוד הנפשי. ניתן להסביר את ההבדל בין שתי העבירות בכך
- 23 שהתוצאה העלולה לנבוע מהסתה לאלימות או לטרור עשויה להיות חמורה יותר מאשר
- 24 בהסתה לגזענות, שכן יש בה סכנה מוחשית וישירה לגופו או לחייו של אדם, וממילא גוברת
- 25 חשיבותו של הערך המוגן בעבירה זו לעומת הזכות לחופש הביטוי, יותר מאשר באחותה.
- 26 עם זאת, ראה המחוקק ליצור איזון בין תכליתה של חקיקה זו לבין הזכות לחופש הביטוי,
- 27 בדרך של הגבלת התחולה אך ורק על פרסום שבו "יש אפשרות ממשית שיביא לעשיית מעשה
- 28 אלימות או טרור" (סעיף 214ד2(א) לחוק), וכן בהתניית הגשתו של כתב אישום בעבירה זו
- 29 (כמו גם בעבירה של הסתה לגזענות) בהסכמתו בכתב של היועץ המשפטי לממשלה (ר' סעיף
- 30 144ה' לחוק).
- 31
- 32 ר' בענין זה את דברי ההסבר לסעיף 2 להצעת החוק, שם בעמ' 287:

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

"כן מוצע כי העבירה תתגבש רק כאשר על פי תוכן הדברים שפורסמו, והנסיבות שבהן פורסמו, קיימת אפשרות סבירה שיביאו לעשיית מעשה אלימות בפועל (סעיף קטן (א) המוצע); זאת, כדי לצמצם את הפגיעה בחופש הביטוי, הכרוכה באיסור המוצע למינימום הנדרש לשם הגנה על הציבור מפני מעשה אלימות פרוצים שמקורם בדברי הסתה".

25. מאידך, בעבירה של איסור פרסום הסתה לגזענות לא ראה המחוקק להציב דרישה הסתברותית מפורשת להתרחשותה של גזענות כתוצאה מן הפרסום, שעה שהאיזון הושג כבר בדרישת המטרה להסית ודרישת הסכמת היועץ המשפטי לממשלה, ומשום שראה את עיקר החשיבות בפרסום מתוך מטרה להסית לגזענות, בלי קשר לשאלה אם בפועל היה פרסום כזה עלול לגרום לגזענות. (ר' בשאלה זו את הדיון והמחלוקת בין השופט מצא לבין הנשיא בפס"ד אלבה, בנושא דרישת צפיות סבירה בעבירות התנהגותיות כגון דא).

26. נושא נוסף שבו הבחין המחוקק בין עבירת ההסתה לגזענות לבין עבירת ההסתה לאלימות או לטרור, היא הגדרת הפרסומים המותרים. בשתי העבירות מתיר המחוקק פרסום דין וחשבון נכון והוגן על הפרסומים האסורים (סעיפים 144ג(א) וסעיף 144ד(ג) לחוק). בנוגע לאיסור פרסום הסתה לגזענות, מתיר המחוקק מפורשות – בנוסף לפרסום דין וחשבון נכון והוגן – גם פרסום ציטוט מתוך כתבי דת וספרי תפילה או שמירה על פולחן של דת, ובלבד שלא נעשו מתוך מטרה להסית לגזענות (סעיף 144ג(ב) לחוק). לכאורה מדובר בסעיף מיותר, שכן בהעדר מטרה להסית לגזענות ממילא אין מתקיימת עבירה לפי סעיף 144ב(א), ואכן בהצעת החוק שהביאה לחקיקתו של סעיף זה (ה"ח תשמ"ה מס' 1728 עמ' 195 – תיקון 20 (במקור 24)) אין סעיף זה מופיע, ויתכן שהוסף מטעמים הקשורים בהבאת החוק לאישור הכנסת.

27. מאידך – בנוגע להסתה לאלימות או לטרור אין אנו מוצאים היתר דומה, ומכאן נמצאו למדים כי המחוקק אינו רואה בעובדה כי הפרסום המסית לאלימות או גזענות מקורו בציטוט מתוך כתבי דת ותפילה או שמירה על פולחן דת, הצדקה לפטור את המפרסם מאחריות פלילית, וזאת, כאשר ישנה אפשרות ממשית שהפרסום יביא לעשיית מעשה אלימות או טרור (ר' ת"פ שלום ירושלים) 4577 מדינת ישראל נ' איאד סוב לבן, פסקה 26, עמ' 6 (פורסם בנבו 2002), מפי כב' השופט סולברג).

גם מבחינה זו מלמד נוסח החוק כי עוצמת הערך המוגן שבעבירת ההסתה לאלימות או לטרור רבה יותר מזה של הערך המוגן שבעבירת איסור פרסום הסתה לגזענות, ובהתאם לכך יש לפרשה בעת עריכת האיזון בין תכליתה של העבירה לבין הזכות לחופש הביטוי.

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

נפנה עתה לניתוח היסודות העובדתיים של העבירה.

הפרסום

28. יסוד זה מורכב משני חלקים. החלק האחד נוגע לסוג החומר המהווה פרסום, והשני נוגע לאופן ביטוי והעברתו.

לצורך הגדרת "פרסום", בחר המחוקק שלא לייחד הגדרה נפרדת לעבירה זו, ולהסתפק בהגדרה הכללית שבסעיף 34כד לחוק העונשין, החלה על כל העבירות (ר' ה"ח 3082 שאוזכרה לעיל, בעמ' 287).

אשר לחלק האחד – סוג החומר המהווה פרסום, מגדיר סעיף 34כד "פרסום" כך: "כתב, דבר דפוס, חומר מחשב, או כל מוצג חזותי אחר וכן כל אמצעי שמיעתי העשוי להעלות מלים או רעיונות, בין לבדם ובין בעזרת אמצעי כלשהו".

הגדרה זו כוללת למעשה, כל אופן ביטוי – חזותי או שמיעתי, בכתב או בעל פה, בדפוס או בחומר מחשב, ישירות או בעזרת אמצעי כלשהו. ברי כי בהגדרה זו נכללים ספרים, מאמרים, כרוזים, תכני מחשב, תכנים באתר אינטרנט, שמע, וכל דרך המאפשרת להביא לכלל ביטוי חיצוני תכנים או רעיונות.

29. החלק השני – אופן ביטוי והעברתו של הפרסום נוגע לאמצעים, המעשים או ההתנהגות שיש בהם כדי להביא את הפרסום לכלל ביטוי חיצוני.

את פעולת הפרסום מגדיר סעיף 34כד לחוק העונשין כ:

""פרסם" –

(1) בדברים שבעל פה - להשמיע מלים בפה או באמצעים אחרים, בהתקהלות ציבורית או במקום ציבורי או באופן שאנשים הנמצאים במקום ציבורי יכולים לשמוע אותם, או להשמיען בשידורי רדיו או טלוויזיה הניתנים לציבור, או להפיץ באמצעות מחשב בדרך הזמינה לציבור, או להציע לציבור באמצעות מחשב;

(2) בפרסום שאינו דברים שבעל פה - להפיצו בקרב אנשים או להציגו באופן שאנשים במקום ציבורי יכולים בשידורי טלוויזיה לראותו, או למכרו או להציעו למכירה בכל מקום שהוא, או להפיצו הניתנים לציבור, או להפיצו לציבור באמצעות מחשב בדרך הזמינה לציבור, או להציעו לציבור באמצעות מחשב."

פעולות הפרסום מתחלקות, איפוא, לפרסומים בעל פה ולפרסומים שאינם בעל פה, והגדרתן הרחבה חובקת למעשה כל פעולה שניתן להעלות על הדעת, ואשר יש בה כדי להעביר מסר מילולי, חזותי או אחר, פנים אל פנים, באמצעי הקלטה ושידור, באמצעות מחשב או בכל דרך

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

1 אחרת. (למעשה ניתן לראות בפרסומי מחשב הכוללים הקלטות של דרשות, גם סוג של פרסום
2 בעל פה).

3 אין ספק כי בהגדרה זו נכללים בין השאר מעשים כמו: דרשות בפני קהל במקום ציבורי או
4 באמצעות שידורי רדיו, טלוויזיה או מחשב, לרבות הצעה לציבור באמצעות מחשב.

5 יצוין כי ההגדרה אינה מחייבת כי יעשה בפועל שימוש בהצעה זו. דהיינו: עצם העלאת
6 התכנים לאתר מחשב באופן הזמין לציבור, כמוה כפעולת פרסום.

7 עוד נכללים בהגדרה זו הצגת פרסום במקום ציבורי, מכירתו או אף הצעתו למכירה גם אם לא
8 נמכר בפועל, הפצתו בשידורי טלוויזיה או מחשב, לרבות הצעתו לציבור באמצעות מחשב, אף
9 אם בפועל לא נעשה שימוש בהצעה זו.

10 ר' בענין זה את ספרו של י" קדמי "על הדין בפלילים", מהדורה מעודכנת, תשס"ו – 2006, חלק
11 רביעי, עמ' 1986.

30. ב. קריאה למעשי אלימות או טרור, דברי שבת, אהדה, עידוד, הזדהות או תמיכה בהם.

14 זהו יסוד עובדתי מובהק הנבחן על פי תוכנו של הפרסום ועל פי הנסיבות בהן נעשה, בכל
15 מקרה ומקרה לגופו.

16 פרשנותו של החומר שפורסם והגדרתו כחומר שיש בו משום הסתה לאלימות או טרור אינה
17 קלה תמיד. לעתים יכול החומר קריאה מפורשת וישירה לביצוע אלימות ולעתים יכול
18 החומר אמירות מרומזות או הפניות למקורות שונים, לרבות מקורות דתיים, ספרותיים, או
19 פילוסופיים, בלא אמירה ישירה, אך באופן שיש בו כדי לגרום לשומע או לקורא להבין את
20 משמעות הדברים כקוראים לאלימות או טרור או משבחים או תומכים בו. לצורך כך ניתן
21 להיעזר גם בנסיבות. למשל: לגבי זהות השומעים או הנמענים, הידע המוקדם שבידיהם
22 ויכולתם להבין את משמעות והקשר הדברים, גם כאשר מדובר במסר מרומז או בציטוט.

23 ר' בענין זה את פס"ד אלבה, שם אושרה הרשעתו של המערער הן בעבירה של הסתה לגזענות
24 והן בעבירה של תמיכה בארגון טרוריסטי לפי סעיף 5(א) לפקודה (שסעיף 144ד2 לחוק
25 העונשין הוא, כזכור, חליפו), וזאת בגין פרסום מאמר שבו הגדיר הריגת גויים כמצווה דתית
26 שקיומה מוטל הן על הציבור והן על היחיד.

27 על כך אומר בית המשפט העליון בעמ' 257 מפי השופט מצא :

28 "השאלה אם בטקסט כלשהו אכן יש משום הסתה לגזענות אינה תמיד פשוטה.
29 כך הוא, למשל, מקום שהטקסט עצמו אינו חד-משמעי וניתן לפירושים שונים,
30 או שהמסר הגזעני הגלום בו הוא אך מרומז או עמום. האיסור הפלילי לפרסם
31 הסתה לגזענות חל, לפי תכליתו, גם על פירסומים שהמסר המסית הכולל בהם
32 אינו מפורש אלא משתמע. וקבלת עמדתו של הסניגור, כי רק דבר הסתה מפורש

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים (עציר)

1 וחד-משמעי יכול שישמש בסיס להגשת אישום, עלולה לסכל את השגתה של
2 תכלית זו".
3 בית המשפט נדרש, איפוא, לפרש את תוכן הפרסום לצורך הגדרתו כפרסום מסית, לא רק על
4 פי התוכן כפשוטו, אלא גם על פי ההפניות שבו והמשמעויות המרומזות והעמומות העולות
5 ממנו, תוך התחשבות בהקשר ובנסיבות שבהם פורסם.
6 אכן, הדברים נאמרו בקשר לפרסום דבר הסתה לגזענות, אך הדברים נכונים באותה מידה גם
7 לגבי הסתה אלימות או לטרור.
8

ג. על פי תוכנו של הפרסום והנסיבות בהן פורסם יש אפשרות ממשית שיביא לעשיית

מעשה אלימות או טרור

9
10
11 31. כפי שהובהר לעיל, רואה הפסיקה את השילוב בין תוכן הפרסום ונסיבות פרסומו אמצעי
12 לבחינת הגדרתו של פרסום כפרסום מסית (ר' רע"פ בן חורין לעיל).
13 עם זאת, בחר גם המחוקק אמצעי זה לשם הערכת מידת הסיכון שהפרסום המסית יביא
14 לעשיית מעשה אלימות או טרור.
15

16 ראשית, נוסח הסעיף: "יש אפשרות ממשית", מלמד כי מדובר ביסוד אובייקטיבי ולא ביסוד
17 סובייקטיבי. כפי שהובהר לעיל, אין עבירה זו דורשת "כוונה" או "מטרה", ובחינת
18 "האפשרות הממשית" מתבצעת, איפוא, על פי אמות מידה של סבירות אובייקטיבית - ברמה
19 של אפשרות ממשית - להתרחשותו של מעשה אלימות או טרור כתוצאה מן הפרסום.
20 הוכחתו של יסוד זה נעשית - כמצוות הסעיף - באמצעות בחינת תוכנו ונסיבותיו של הפרסום,
21 כשהשאלה הראשונה היא: מהי הקורלציה בין שני מרכיבים אלו: התוכן והנסיבות. האם יש
22 בעוצמתו של האחד כדי להשפיע על מידת העוצמה הנדרשת לגבי השני?
23

24 32. בע"פ 4715/09 (מחוזי ירושלים) מדינת ישראל נ' מיכאל בן חורין (פורסם בנבו, 2010) שאוזכר
25 בסיכומי התביעה, ערך בית המשפט אבחנה בין שני חלקי הגדרת המעשה - האחד: קריאה
26 למעשה אלימות או טרור, והשני: תמיכה או הזדהות עמו. בית המשפט המחוזי סבר כי לצורך
27 קביעת האפשרות הממשית, ככל שהפרסום משתמע יותר ואינו קורא בצורה מפורשת יותר
28 לאלימות או לטרור כך תגבר הדרישה לדומיננטיות של המפרסם ולאווירה הציבורית שבה
29 פורסם.

30 ואולם בערעור שהוגש על פסק דין זה - רע"פ בן חורין (2011) שאוזכר לעיל, לא נתקבלה
31 אבחנה זו, ובית המשפט רואה בדומיננטיות של המפרסם ובאווירה הציבורית, נסיבות
32 פרטיקולריות שאינן אלא חלק משלל נסיבות העשויות להתקיים במקרים שונים, ואשר אינן
33 בבחינת רשימה סגורה. לשיטתו, בכל מקרה יבחן בית המשפט את תוכנו של הפרסום המסית,

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

ויעריך את הסבירות לכך שיביא למעשה אלימות או טרור, בהתחשב בנסיבות שבהן פורסם, והכוללות גם את מידת הדומיננטיות של המפרסם ואת האווירה הציבורית, אך גם נסיבות אחרות הקשורות בנסיבותיו של הפרסום. וכך אומר השופט הנדל בעמ' 15-16 :

"דעתי היא כי המבחן המשפטי האמור אינו נובע מהסעיף. ראשית, אין בסעיף הבחנה בין שתי החלופות. ייתכן שבמקרה מסוים של קריאה למעשה אלימות יהיה קל יותר להוכיח אפשרות ממשית להתרחשותו של מעשה אלימות מאשר בעידוד למעשה כזה; אך אין בדבר הכרח. הסיבה לכך מצביעה על נקודה נוספת: המבחן הוא תוכנו של הפרסום והנסיבות שבהן פורסם. הסעיף אינו מציין במפורש את דומיננטיות המפרסם והאווירה המתלהמת. ודוק: נתונים אלה רלוונטיים על פי המבחן הכללי שמופיע בסעיף – נסיבות הפרסום. ברם, העדר הפירוט בהגדרתן של נסיבות אלו איננו מקרי. הוא דורש כי בית המשפט יבחן את המקרה כמכלול, מבלי לקבוע מראש מעין מבחנים ראשיים. ודאי, מיהות המפרסם והאווירה השוררת בציבור הינם נתונים חשובים כאמור, אך הם אינם עומדים לבדם. יש לשקול גם שיקולים נוספים, כגון סוג האלימות המדוברת, היקף הקבוצה החשופה לאותה אלימות, היקף הפרסום וקהל היעד שלו, הקשר הפרסום, מקומו והמדיום שבו נעשה שימוש. יש לשאול, בין היתר – מי אמר, מה נאמר, היכן נאמר, באיזה אופן נאמר, למי נאמר ובאיזו מסגרת נאמר. נכון יהא לתת את הדעת למהות הפרסום ואופיו: קריאה, דברי שבת, אהדה, עידוד, תמיכה או הזדהות. זו מצוות המחוקק – "תוכנו של הפרסום המסית והנסיבות שבהן פורסם".

חשוב עד מאוד להדגיש, כי אלו דוגמאות בלבד לרשימה שעשויה להיות חלק מהנסיבות. הרשימה שכלולה בתיבה "נסיבות" אינה סגורה, אלא פתוחה במכוון. מתפקידו של בית המשפט להתייחס למקרה שלפניו על מכלול מאפייניו כיחידה אחת המורכבת מתת-יחידות שונות. משקלה היחסי של נסיבה מסוימת עשוי להשתנות בראייה הכוללת של הדברים במקרה הקונקרטי".

(הדגשה שלי ל.י.ג.)

33. העולה מן האמור לעיל הוא כי ישנה אכן השפעת גומלין בין שני המרכיבים: התוכן והנסיבות, אך אין היא נובעת בהכרח מן השאלה עד כמה היה הפרסום מפורש וחד משמעי. יתכן, למשל, מצב שבו יהיה פרסום מפורש וחד משמעי, אך הוא יושמע על ידי אדם אלמוני, חסר חשיבות

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

ובפני קהל עויין, אשר אין כל סיכוי של ממש כי יושפע ממנו וכי ייעשה כתוצאה ממנו מעשה אלימות או טרור.
יתכן גם ההפך: כאשר הפרסום הוא עמום ומרומז כשלעצמו, אך הדובר הוא אדם דומיננטי רב השפעה, וקהל השומעים הוא קהל הבקי היטב במקורות ובמונחים המשמשים בפרסום, ועל כן יבין היטב את משמעותו האמיתית והמלאה של המסר, ואף ישאף לנהוג על פיו.
בחירת התוכן והנסיבות חייבת להתבצע, איפוא, בכל מקרה באופן פרטני, בהתאם לנתונים המונחים בפני בית המשפט.

34. השאלה השניה והקשה יותר בפרשנותו של יסוד זה של העבירה הוא במשמעותו של הדיבור "יש אפשרות ממשית". מהי רמת הוודאות הנדרשת לגבי יסוד זה של העבירה, והיכן ניצב הוא על גבי סולם ההגדרות הכולל ביטויים שונים כמו: "אפשרות סבירה", "וודאות קרובה" וכו'.
על שאלה זו משיב בית המשפט העליון מפי השופט הנדל ברע"פ בן חורין עמ' 15 כך:
"ישם אל לב, כי אף שננטש הניסוח של "אפשרות סבירה", לא נבחר תחתיו "וודאות קרובה", אלא "אפשרות ממשית". אמת המידה של "אפשרות ממשית" מצויה אפוא בתווך בין "וודאות קרובה" לבין "אפשרות סבירה" ו"חשש לאפשרות". רמה הסתברותית זו שונה מפסיקה שניתנה בהקשרים שונים, ששמה את הדגש על "וודאות קרובה" (ראו עניין כהנא, פסקה 30 בדברי הנשיא ברק, עניין אלבה, פסקה 5 לדבריו).
ור' גם את דברי הנשיאה בייניש באותו פסק דין, בעמ' 20:
"בשל חשיבותו של הערך המוגן אף קבע המחוקק במפורש את רף ההסתברות להתרחשות הסיכון הצפוי מתוכן הדברים והעמידו על אפשרות ממשית, להבדיל מהגבלות אחרות על חופש הביטוי שנקבע בהן רף הסתברות גבוה יותר – כ"וודאות קרובה". בעניין זה אין לי אלא לשוב על ההשקפה שהבעתי בפסק הדין בדנ"פ 7383/08 יוסף אונגרפלד נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 11.7.2011) ובע"ב 11280/02 ועדת הבחירות המרכזית לכנסת השש-עשרה נ' ח"כ טיבי, פ"ד נד(4) 1 (2003), ולפיה נוכח עוצמת הסיכון הנשקפת מפרסום גזעני ומהסתה לטרור מתחייב בעבירות אלה מבחן הסתברותי ברמה נמוכה יותר, וזאת בהתחשב באופיו ועוצמתו של הסיכון".

35. המסקנה היא, איפוא, כי רמת ההסתברות הנדרשת על פי הדיבור "אפשרות ממשית" אינה רמה מינימלית וערטילאית, אך מאידך, אין נדרשת הוכחת רמת הסתברות גבוהה, וזאת בשל חשיבותו הרבה של הערך המוגן.

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

36. היסוד הנפשי :
- סעיף 20 לחוק העונשין קובע :
- "(א) מחשבה פלילית - מודעות לטיב המעשה, לקיום הנסיבות ולאפשרות הגרימה לתוצאות המעשה, הנמנים עם פרטי העבירה, ולענין התוצאות גם אחת מאלה :
- (1) כוונה - במטרה לגרום לאותן תוצאות ;
- (2) פזיזות שבאחת מאלה :
- (א) אדישות - בשוויון נפש לאפשרות גרימת התוצאות האמורות ;
- (ב) קלות דעת - בנטילת סיכון בלתי סביר לאפשרות גרימת התוצאות האמורות, מתוך תקווה להצליח למנען.
- (ב) לענין כוונה, ראייה מראש את התרחשות התוצאות, כאפשרות קרובה לוודאי, כמוה כמטרה לגרמן.
- (ג) לענין סעיף זה –
- (1) רואים אדם שחשד בדבר טיב ההתנהגות או בדבר אפשרות מלבררם ; קיום הנסיבות כמי שהיה מודע להם, אם נמנע
- (2) אין נפקה מינה אם נעשה המעשה באדם אחר או בנכס אחר, מזה שלגביו אמור היה המעשה להיעשות.
37. העבירה של הסתה לאלימות או טרור היא עבירה התנהגותית מובהקת, שאינה מצריכה תוצאה, ואין היא כוללת דרישה לכוונה או מטרה בביצוע המעשה. המחשבה הפלילית הנדרשת, איפוא, במקרה זה היא של מודעות לטיב המעשה, לקיום הנסיבות ולאפשרות לגרימת התוצאות הנמנות עם פרטי העבירה, ובענייננו : מודעות לקיומו של פרסום, מודעות לתוכן הפרסום ולנסיבות שבהן פורסם, ולבסוף – מודעות לאפשרות כי הפרסום יביא לעשיית מעשה אלימות או טרור.
38. בנסיבות שבהן אין האדם מודע לפרסום (למשל : כאשר סבר בתום לב כי התכנים שמורים בתיקיה סגורה במחשבו, בעוד שבפועל פורסמה באתר אינטרנט) לא יתקיים היסוד הנפשי הנדרש בעבירה זו.
- כך גם כאשר אדם מבצע פרסום כשאין הוא מודע לעובדה כי הוא כולל תכנים מסיתים (למשל : הפצת ספר שנכתב בידי אחר, ושאינו עוסק בתכנים המסיתים, אך חלק קטן ממנו,

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

שעליו לא ידע ולא חשד, מהווה תוכן מסית, וגם כאשר הנסיבות הן כאלו שהמפרסם לא היה מודע ולא חשד באשר להשפעה האפשרית של דבריו על מקבלי המסר.

39. יש להדגיש, עם זאת, את סעיף 20(ג)(1) המתייחס לעצימת עיניים, וקובע כי חשד שלא נתברר, כמוהו כמודעות לטיב ההתנהגות או לקיומן של הנסיבות, ועל כן טענה בעלמא בדבר אי מודעות לטיב ההתנהגות או לנסיבות – ובעניינו: לטיבו ותכנו של הפרסום כפרסום מסית, לנסיבות בהן פורסם ולאפשרות כי יביא לעשיית מעשה אלימות או טרור – אין בה כדי לפטור את הנאשם מאחריות, מקום שעל פי אמות מידה אובייקטיביות ניתן לקבוע כי התעורר בליבו חשד וכי לא עשה דבר כדי לבררו.

העבירה של תמיכה בארגון טרוריסטי

40. סעיף 4 (ב) ו- (ז) לפקודה למניעת טרור קובע:

"אדם –

...

(ב) המפרסם, בכתב או בעל פה, דברי שבח, אהדה או קריאה לעזרה או תמיכה בארגון טרוריסטי; או

...

(ז) או העושה מעשה שיש בו גילוי של הזדהות עם ארגון טרוריסטי או אהדה אליו, בהנפת דגל, בהצגת סמל או סיסמה או בהשמעת המנון או סיסמה, או כל מעשה גלוי דומה המגלה בבירור הזדהות או אהדה כאמור, והכל במקום ציבורי או באופן שאנשים הנמצאים במקום ציבורי יכולים לראות או לשמוע גילוי כזה של הזדהות או אהדה;

...

ייאשם בעבירה, ובצאתו חייב בדין, יהא צפוי לעונש מאסר של עד שלוש שנים או לקנס עד 1000 לירות או לשני העונשים גם יחד".

41. ביחס ליסוד הנפשי: גם העבירות לפי פקודת מניעת טרור, כמו העבירה של הסתה לאלימות או טרור, הן עבירות התנהגותיות שאינן דורשות תוצאה או מטרה, ועל כן כל שנדרש בהן הוא הוכחתה של מודעות לגבי טיב המעשה והנסיבות בהן נעשה, ובעניינו: לגבי ס"ק (ב) – מודעות לעצם הפרסום וכן לתוכן, ולגבי ס"ק (ז) – מודעות לטיב המעשה ולעובדה שיש בו משום גילוי הזדהות עם ארגון טרוריסטי, וכן לעובדה כי מדובר במקום ציבורי או באופן שאנשים הנמצאים במקום ציבורי יכולים לראותו או לשמעו.

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

42. אשר ליסוד העובדתי: לעבירה זו יסודות הדומים בחלקם ליסודות העבירה הקודמת, הסתה
לאלימות או לטרור. לגבי יסודות אלו לא ארחיב את הדיבור, שכן מה שנאמר לעיל לגביהם
יפה גם לעבירה זו.
- עם זאת, כל אחד משני סעיפי המשנה מצריך התייחסות לנקודות מסויימות שאינן קיימות
בעבירה הקודמת.
43. הדיבור: "בכתב או בעל פה": בס"ק (ב) מתייחס המחוקק לאופן הפרסום – "בכתב או בעל
פה". בסעיפים 28-29 לעיל התייחסתי להגדרת "פרסום" שבסעיף 34כד לחוק העונשין. האם
חלה הגדרה זו גם על עבירות לפי פקודת מניעת טרור?
44. סעיף 34כג לחוק העונשין קובע:
- "באין בחוק הוראה לסתור, יחולו הוראות החלק המקדמי והחלק הכללי גם על
עבירות שלא לפי חוק זה".
- תחולתו של החלק המקדמי והחלק הכללי של חוק העונשין, כפי שנחקק בתיקון 39 לחוק
העונשין ("ס"ח תשנ"ד מס' 1481), אינה מצומצמת, איפוא, רק לעבירות המנויות בחוק
העונשין, והוראותיהם יחולו גם על עבירות שמחוץ לחוק העונשין – לרבות, כמובן, פקודת
מניעת טרור, ובלבד שאין באותו חוק הוראה סותרת.
- הפקודה איננה מגדירה את המילה "המפרסם", וממילא יש לשאוב את הגדרתה מסעיף 34כד
לחוק העונשין. ואולם, ניתן לתהות שמא יש במילים "בכתב או בעל פה" כדי לצמצם את אופן
הפרסום.
- כפי שצינתי – אין בפקודה הגדרה למונח פרסום, ובכך היה לכאורה כדי לייתר את המשך
הדיון בשאלה זו, ולהחיל על העבירה את ההגדרה שבסעיף 34כד לחוק. עם זאת, הביטוי
"בכתב או בעל פה" עשוי להתפרש כסתירה להגדרה שבסעיף 34 כד, באופן שיצמצם את
הפרסום לאופן זה בלבד, ובלא שיכלול סוגים נוספים של פרסום כגון: אתרי מחשב, סמלים,
תכנים ויזואליים, וכו'.
45. דעתי היא כי אין במילים "בכתב או בעל פה" כדי לצמצם את ההגדרה הרחבה של סעיף 34 כד.
פקודת מניעת טרור נחקקה בשנת 1948, כאשר אמצעי הפרסום היו פשוטים ומצומצמים
בהרבה מאפשרויות הפרסום הקיימות כיום. פרשנות תכליתית של הביטוי "בכתב או בעל פה"
מחייבת את המסקנה כי כוונתו של הביטוי הוא להרחיב את אופני הפרסום שיכללו בעבירה
ולא לצמצמם, שכן הפרסום בכתב היה באותה תקופה אמצעי הפרסום הנפוץ ביותר,

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

1 בעיתונות, בכרוזים, במאמרים וספרים, לצד אמצעי פרסום בעל פה כמו הרדיו ואסיפות או
2 מפגשים אישיים, והביטוי נועד לכלול את כולם במסגרת העבירה.
3 נוכח חשיבותו הרבה של הערך המוגן בסעיף זה, הדומה לערך המוגן שבסעיף 2ד144 לחוק
4 העונשין – מניעת טרור, על כל המשתמש מכך, באמצעות הכבדה על ארגוני טרור – אין דרך
5 לפרש את המונח אלא כהרחבה של מושג הפרסום, שלא רק שאינה סותרת את ההגדרה
6 שבסעיף 34כד לחוק העונשין, אלא עולה בקנה אחד עמה, וממילא מזמינה את ההגדרה לחול
7 גם על עבירה זו.

8
9 46. משכך, המסקנה היא כי הפרסום שבס"ק (ב) משמעותו זהה למשמעותו כפי שפורטה לעיל
10 ביחס לעבירה של הסתה לאלימות או לטרור (ר' סעיפים 27-28 לעיל).
11 אך גם מעבר לכך: סבורני כי כל פרסום באמצעות המחשב עשוי להיכלל בקטגוריה של פרסום
12 בעל פה או בכתב. למשל: הקלטה של דרשה המופצת באינטרנט היא סוג של פרסום בעל פה,
13 בעוד תכנים כתובים או מתועדים בדרך חזותית אחרת, הם פרסומים בכתב.

14
15 47. ס"ק ז' אינו מעלה, אף הוא שאלות מעבר לאלו שנדונו כבר, למעט אחת: על פי נוסח הסעיף,
16 עבירה זו תקפה אך ורק כאשר היא מבוצעת במקום ציבורי או באופן שאנשים הנמצאים
17 במקום ציבורי יכולים לקלוטו.
18 הרציונל שבסעיף הוא כי אין לחדור לדי' אמותיו של אדם, ולאסור עליו להביע אהדה והזדהות
19 עם ארגון טרור כאשר הוא נמצא במקום פרטי או כאשר המסר מתקבל במקום פרטי, אשר
20 מטבע הדברים מספר האנשים בו מוגבל, והנזק שבאותו גילוי מצומצם יחסית. מאידך, כאשר
21 התכנים מועברים במקום ציבורי או באופן שניתן לקלוטם במקום ציבורי, יחשב המעשה
22 לעבירה.
23 האם משמעות הדבר היא כי תכני אינטרנט המועלים למחשב בביתו של אדם ונקלטים בביתו
24 של אדם אחר אינם חוסים תחת כנפיה של עבירה זו?

25
26 48. גם כאן, כמו לגבי ס"ק (ב), סבורני כי אין לפרש את הדברים כפשוטם, אלא באופן תכליתי
27 ההולם את הערך המוגן בעבירה ואת הכוונה העולה ממנו.
28 לא למותר לשוב ולהזכיר כי פקודת מניעת טרור באה לעולם בשנת 1948 וס"ק (ז) הוסף לה
29 בתיקון מס' 1 בשנת 1980 (ס"ח תש"ס מס' 980). מאז השתנה עולם התקשורת בין בני האדם
30 ללא הכר, ובכלל זה באה לעולם האפשרות לתקשר ולהעביר מסרים ממקום פרטי למקום
31 פרטי, בתפוצה אינסופית, ובהיקף גדול עשרות מונים מכל פרסום ישיר במקום ציבורי.
32

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים (עציר)

49. אתרי אינטרנט מתפקדים כיום ככיכר העיר החדשה וכתחליף לאסיפות ציבוריות ופרסומים בעל פה, בכתב או בכל דרך אחרת במקום ציבורי כלשהו. בעוד בעבר, העברת מסר ישיר לציבור רחב חייבה את נוכחותו של אותו ציבור במקום גיאוגרפי מוגדר, מקום ציבורי, הרי כיום מאפשר האינטרנט להשיג את אותה תוצאה עצמה, ואף ביתר יעילות מתוך מקום פרטי ואל מקום פרטי. חרף ההבדל, נותרו המטרה והתוצאה זהים.

50. אכן, המלה "אתר" היא מלה מטעה שכן היא מרמזת על מקום גיאוגרפי מוגדר, בעוד שבפועל מדובר באמצעי התקשורת אלקטרוניים המאפשר העברת וקבלת מסרים. השאלה אם ניתן להגדיר אתר אינטרנט כ"מקום ציבורי" או כ"מקום" בכלל, זכתה להתייחסות מועטת בפסיקה, ולדיעות סותרות.

בין הדיעות התומכות בפרשנות זו ניתן למצוא למשל, את תיק פ 001152/0 (שלום תל אביב) מדינת ישראל נ' חיים נסים, שם אומר השופט אפרתי:

"רשת האינטרנט ואתרי הציאט הם "מקום פומבי" וכל עוד כל החפץ יכול להיכנס אליהם בכל עת מכל מקום וללא הגבלה. הללו, חרף הוירטואליות והמציאות המדומה שהם יוצרים הינם מקום ציבורי מעין "כיכר העיר" בה נפגשות הבריות מציגות את עצמן במלל ובתמונה / סרט מונצח ו/או בזמן אמת. ויוצרות קשרים ואינטראקציות חברתיות לסוגיהן. המשוטטים ברשת יוצרים בדרך זו הכרויות וקשרים חדשים, מחדשים ישנים וכיו"ב. לשון אחרת, היותה של הרשת הוירטואלית פתוחה לכול, והיות אתרי השיח (אתרי הציאט) פתוחים לכל יש בכל אלה הרחבה של המונחים "פומבי" ו"רשות הרבים" גם ולמרחב הוירטואלי הסייבר קינטי החי ותוסס ברשת האינטרנט. לשון אחרת מרחב בו פועלים ונוכחים כל מצבור היחידים בעולם שיש לו נגישות לרשת האינטרנט. ציבור גדול ורב משתתפים".

ברוח זו ר' גם את תק 6000/03 (שלום תל אביב) אבן חן אורי נ' סויסה ניר (פורסם בנבו), שם אומר השופט ארנסט:

"באופן אנלוגי ניתן להשוות את הפעילות שעשה הנתבע לכניסה למשרדי עסק מתחרה והוצאת חומר מהתיקים שבמשרד המתחרה, תוך גרימת נזק למשרד עצמו וללא קבלת רשותו של בעל העסק המתחרה, וללא קבלת רשותם של הלקוחות של העסק המתחרה.

אומנם הפריצה בוצעה דרך קווי אינטרנט פומביים וציבוריים, אולם אין בכך כדי להכשיר את הפעולה, למרות שלא נעשתה פריצה ממשית למקרקעין.

פגיעה בפעולת האתר של התובע ובשרת המחשב של התובע מהווה עוולה של הסגת גבול במיטלטלין לפי פקודת הנזיקין".

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים (עציר)

1 יוער כי פסק הדין נהפך אמנם בערעור, אך מטעמים אחרים ובלא דיון בשאלה זו (ר' ברע
2 2542/03 ניר סויסה נ' אורי בן חיים (פורסם בנבו), מפי השופטת שטופמן).
3

4 51. מאידך, ניתן למצוא גם דיעות הפוכות. ר' למשל את פסק דינו של בית משפט במדינת
5 פלורידה, ארה"ב, בפרשת Access Now, inc and Robert Gunsom vs. Southwest
6 Airlines Co (2002) (פורסם בנבו), שם נדחתה תביעה שהגיש אדם עיוור נגד אתר אינטרנט
7 בדרישה להחיל עליו את חוקי הנגישות החלים על מקומות ציבוריים.
8 ר' גם את מאמרו של השופט ד"ר אברהם נ. טננבאום "על המטאפורות בדיני המחשבים
9 והאינטרנט", עמ' 369-375 (שערי משפט ד 359 (2006)). השופט טננבאום סבור כי תפיסת
10 האינטרנט כמקום וירטואלי היא שגויה ביסודה ואף גורמת לניתוח בעייתי של החוק, לפחות
11 בהקשר של עבירות חדירה למחשב.
12

13 52. עם זאת, כידוע, ניתנים לא פעם לביטוי מסויים פירושים שונים בהקשר לחיקוקים שונים,
14 בהתאם לתכליתו של החיקוק ולרציונל שמאחורי הביטוי.
15 ר' למשל (בהקשר אחר) את בע"מ 9607/03 פלוני נ' פלונית, 2005 (פורסם בנבו, עמ' 11), שם
16 אומר הנשיא ברק:

17 "מבחינה לשונית הדיבור "בן זוג" הוא אחד מצמד. מבחינה משפטית לדיבור "בן
18 זוג" אין מובן אחד. מובנו של הדיבור "בן זוג" לא ייקבע אך על פי מובנה המילוני
19 של הלשון. ללשון יינתן אותו מובן אשר מגשים את התכלית המונחת ביסוד
20 החקיקה. אכן, הדיבור "בן זוג" אינו בעל משמעות אחת ויחידה החלה בכל
21 המקרים והמצבים. כמו כל דיבור שבחוק, משמעותו נקבעת על פי הקשרו.
22 הקשרו של החוק הוא התכלית המונחת ביסודו. "ההקשר הראוי או הרלוואנטי,
23 אשר במסגרתו נבחרת, מתוך שלל המשמעויות הלשוניות, המשמעות המשפטית,
24 הינה התכלית או המטרה של הנורמה המשפטית" (ע"א 674/89 "אליהו" חברה
25 לביטוח בע"מ נ' ז'ק, פ"ד מג(1) 356, 364; א' ברק, פרשנות תכליתית במשפט 156
26 (2003)). כך, הדיבור "יהודי" מקבל משמעות שונה בהקשר שונה (בג"ץ 58/68
27 שליט נ' שר הפנים, פ"ד כג(2) 477, 513); הדיבור "עובד" מקבל את משמעותו על
28 פי ההקשר בו הוא מופיע (ראו דנג"ץ 4601/95 סרוסי נ' בית הדין הארצי לעבודה,
29 פ"ד נב(4) 817; להלן – פרשת סרוסי; ע"א 502/78 מדינת ישראל נ' נסים, פ"ד לה
30 (4) 748, 758). אף למונח "בן זוג" אין משמעות אחידה בכל דברי החקיקה".
31

32 53. בענייננו, פרשנותו התכליתית של הסעיף, שכוונתו, לכל הדעות, מניעת העברת המסרים
33 המפורטים בו לקהל נרחב, מחייבת את המסקנה כי אתרי אינטרנט פתוחים, או אתרים

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

1 הזמינים למספר גדול של משתמשים, הם בגדר "מקום ציבורי", שבו אוסרת העבירה עשיית
2 מעשים כמפורט בס"ק (ז).

3 פרשנות אחרת עשויה לרוקן את הסעיף מתוכן, שכן כיום משמש האינטרנט כאמצעי קרדינלי
4 להעברת מסרים, והתרת השימוש בו לצורך העברת מסרים מן הסוג המפורט בס"ק (ז),
5 תאפשר בפועל גילויים בלתי מוגבלים, בפני קהל בלתי מוגבל בגדלו, של הזדהות ואהדה עם
6 ארגוני טרור.

7 הערך המוגן העומד ביסוד העבירה לפי סעיף זה הוא מניעת גילויים כאלו, מתוך הנחה שיש
8 בהם כדי לגרום לקהל המקבל את המסרים לאמץ עמדה זו ואולי אף להצטרף לארגוני טרור
9 ולהגביר את מעשי הטרור והאלימות בארץ ובעולם, וזוהי תכליתו של הסעיף. פרשנות לפיה
10 האינטרנט אינו מקום ציבורי, והמוציאה על כן את האינטרנט מכלל העבירה, עומדת בניגוד
11 מוחלט לתכליתו של הסעיף.

12
13 54. תמיכה במסקנה זו ניתן למצוא בחוות דעתו של המכונה "תמיר", ת/215. "תמיר" הינו ראש
14 ענף בחטיבת המחקר באגף המודיעין בצה"ל ומשרת בחטיבה זו מאז שנת 2001 בתפקידי
15 מודיעין, התרעה ומחקר. בהעדר חקירה נגדית של המומחה או חוות דעת נגדית, ואף על סמך
16 התרשמותי מחוות הדעת עצמה ומנסיונו המקצועי של המומחה, מקבלת אני את האמור
17 בחוות הדעת כראיה למצב הדברים המתואר בה.

18
19 55. חוות הדעת מתייחסת בהרחבה לפעילותם של אלקאעדה והג'יהאד העולמי בתווך האינטרנטי,
20 ולתפקידו הקרדינלי של התווך האינטרנטי בפעילות המבצעית של אלקאעדה.
21 לדברי המומחה: "בשנים האחרונות, השימוש בתווך האינטרנטי על ידי גורמי הג'יהאד
22 העולמי הינו משמעותי ביותר. בתוך כך, השימוש ב"פורומים" מהווה תווך קריטי בפן
23 ההסברתי של גורמי הג'יהאד העולמי, ומאפשר למיליוני מוסלמים גישה מיידית למידע אודות
24 האידיאולוגיה של אלקאעדה, הפיגועים אותם מבצע הארגון בזירות השונות (עיראק,
25 אפגניסטן, אירופה). כמו כן מאפשרים הפורומים נגישות קלה למידע אודות הכנת ח"מ,
26 הקמת קבוצת טרור, שמירה על בטחון הקבוצה מפני חדירה מודיעינית וכדומה – מידע ואתו
27 מפרסם אלקאעדה לתועלת כלל פעיליו ותומכיו. כלל הפורומים יוצרים את "הקהילה
28 הג'יהאדית הוירטואלית" הכלל עולמית".

29 עוד מוסיף המומחה ומבהיר כי אסטרטגיית הארגון של אלקאעדה נשענת על חבירה לארגונים
30 מקומיים התומכים בדרכו, והמקבלים סיוע הסברתי ורעיוני ולעתים גם סיוע כספי ואחר.

31
32 56. נוכח דברים אלו, יש בפרשנות שאינה רואה באתר אינטרנט "מקום ציבורי" לצורך חיקוק
33 זה, כדי לשחק לידהם של אלו שמפניהם ובגללם בא החיקוק לעולם, ובכך לרוקנו מתוכן.

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

מסקנתי היא, איפוא, כי גם האינטרנט הוא "מקום ציבורי" לצורך חיקוק זה, לפחות ככל שמדובר באתר פתוח או באתר שהגישה אליו מוקנית למספר רב של אנשים, או לכל מי שמבקש לקבל סיסמת גישה אליו. במאמר מוסגר אעיר, כי יתכן שהגיעה העת כי המחוקק יערוך עדכון בניסוחו של סעיף 4(ז) לפקודה, ויאמר מפורשות כי מעשי גילוי הזדהות או אהדה עם ארגון טרוריסטי יהווה עבירה גם כאשר הוא מבוצע באתר אינטרנט, אך כל עוד לא נעשה כך, מן ההכרח לתת למונח פרשנות תכליתית כאמור לעיל, שלהבנתי אין מנוס ממנה.

ד. מן הכלל אל הפרט

57. התביעה טוענת בסיכומיה – תוך התייחסות מפורטת לכל הפרסומים נשוא כתב האישום – כי תוכן הפרסומים, נסיבות הפרסום ומעמדו של הנאשם, מבססים את טענותיה המפורטות בכתב האישום, וכי לא ניתן לפרש את הדברים אלא כקריאה לאלימות או כתמיכה והזדהות עם ארגון טרור, הוא ארגון "אלקעדה", בין במפורש ובין בדרך של הזדהות עם האידיאולוגיה המוצהרת של הארגון ועם התכנים המאפיינים אותו והמוכרים לציבור הנחשף לפרסומים השונים שהופצו על ידו – בין בעל פה, בין בכתב ובין באמצעות האינטרנט.

58. עמדת הסניגור היא החומר הרב שנמצא על המחשבים הינו פרי איסוף של שנים רבות במסגרת הרעיון להקים מרכז תרבותי אסלמי שיכיל בתוכו ספריה, שעורי הוראה וקיום פולחן דתי. במסגרת יוזמה זו אף הוקם אתר האינטרנט "מוסלים 48". למטרת הקמת המרכז נקנו מחשבים, אליהם הורד החומר על ידי הנאשם ועל ידי אחרים שסייעו לו תוך שהגישה למחשבים היתה לקהל בלתי מוגבל כשלנאשם עצמו לא היו שליטה וידיעה מלאה על מלוא התכנים שהורדו. בכל פעם שנקנו מחשבים החומרים הועברו מהמחשבים השנים. משלא צלח הפרויקט חלקו של הציוד הועבר לבית הנאשם ולבית עוורו.

59. טענות נוספות הנטענות בסיכומי הסניגור :

- בהקשר לאתר האינטרנט נטען כי החומרים שפורסמו בו ברובם המכריע הועתקו ונלקחו מאתרים אחרים.
- מכיוון שהנאשם לא נחקר במסגרת החקירות שנוהלו בעניין "מאמיניו" שיצאו לבצע פעולות כנגד מי שאינו מוסלמי וכן לא הוגש כנגדו כתב אישום בגין שידול הרי שלא ניתן לראות בנאשם כמי ששלח את אותם מאמינים לבצע את המעשים בגינם נשפטו. ואין כל ראייה כי עשו זאת בהשפעתו.

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים (עציר)

- 1 הפרסומים שפרסם הנאשם חוסים תחת הערך של חופש הביטוי, ואין לראותם כפרסומים
- 2 אסורים.
- 3 עוד טען הסנגור כי כתביו של הנאשם והפרסומים בגינם הואשם תורגמו תרגום קלוקל על
- 4 ידי המאשימה תוך הענקת פרשנות על ידי המאשימה המתאימה לאישומים.
- 5 לטענת הסנגור בשום מקום לא נרשם מהי השקפת העולם אותה הפיץ הנאשם וכן לא
- 6 נרשם כי הנאשם אימץ אף השקפת העולם של הג'יהאד תחת זאת נטען כי ישנה זהות בין
- 7 ההשקפות. בהקשר לכך טוען הסנגור כי לא הוכח שהאידיאולוגיה עצמה הינה פסולה
- 8 במובן של קריאה להרג, פגיעה בזולת, בחייו וברכשו. על פי המומחה הזהות נשענית על
- 9 מרכיבים רעיוניים הנוגעים למונותאיזם, עקרונות דת ומינוחים ובכך לטענת הסנגור אין
- 10 כל פסול.
- 11 הסנגור לכל אורך סיכומיו תוקף את חוות הדעת של ד"ר פולקה ואת מהימנותה. לדבריו
- 12 אין זה ברור כיצד הגיע המומחה למסקנותיו השונות. הסנגור טוען כי המומחה מעניק
- 13 פרשנות שונה ושגויה למונחים. לדבריו קביעות המחבר בנוגע לנאשם ולאנצאראללה
- 14 בהקשר לארגון אלקעדה נשענות על זהות במינוח ותו לא. עוד טען כנגד חוות הדעת, כי
- 15 המומחה משייך אנשים מסויימים לארגון אלקעדה ואין זה ברור מאין שואב הוא קביעה
- 16 זו. ביחס לציטוט שהביא המומחה מפיו של אלמקדסי בנוגע לנאשם, טוען הסנגור כי זה
- 17 חסר כל ערך ראייתי שכן דעה אישית זו אינה מוכיחה כי הנאשם עומד בראש ארגון או כי
- 18 הוא מאץ לעצמו השקפת עולם טרוריסטית.
- 19
- 20 60. בהתאם להסדר הדיוני שפורט לעיל, אין אני נדרשת לצורך הכרעת הדין לדון בשאלות
- 21 מהימנות. כפי שהוסכם בין הצדדים, אין מחלוקת לגבי אמיתות הדברים שנאמרו על ידי
- 22 העדים וכך גם לגבי תוכן אמרות החוץ שנרשמו מפי הנאשם – הן ההודעות והן הזכ"דים
- 23 שנרשמו על ידי חוקרי שב"כ במהלך חקירתו.
- 24 כן הוסכם כי המומחים שנתנו חוות דעת לא יחקרו בחקירה נגדית ואף לא תוגשנה חוות דעת
- 25 נגדיות, ואכן לא הוגשה מטעם ההגנה כל חוות דעת נגדית.
- 26
- 27 בנסיבות אלו, אינני רואה כיצד רשאי הסניגור לתקוף את חוות דעת המומחים שהוגשו מטעם
- 28 התביעה. המעט שניתן היה לצפות, אילו ביקש הסניגור לחלוק על האמור בחוות הדעת, הינו
- 29 לחקור בחקירה נגדית את המומחים ולעמתם עם טענותיו. משלא עשה כן, ומשלא טרח אף
- 30 להמציא ולו ראשית ראיה בדבר מופרכותה של קביעה זו או אחרת במסגרת חוות הדעת,
- 31 משמעות הדברים היא כי יש לקבל את האמור בחוות הדעת כמות שהן, וכראיה מוחלטת
- 32 לנכונות האמור בהן.

בית משפט השלום בבנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

ר' בענין זה את ספרו של יעקב קדמי, על הראיות, חלק שני, 767 (מהדורה משולבת ומעודכנת, 2009), והפסיקה המאוזכרת שם. וכך אומר המחבר:

"עד מומחה ככל עד אחר עומד לחקירה שכנגד של היריב; ומקום שהיריב אינו עושה שימוש בזכותו בעניין זה – יראו אותו כמי שמסכים לכאורה לדברי העד. אי הבאת ראיה לסתור עדות מומחה, שהובאה על ידי היריב – מותרת עדות זו לבדה והכלל הוא: "מטעם המשיבים לא הובאה כל חוות דעת מקצועית... לסתור... אם כך מה להם... כי ילינו על מסקנתו של בית המשפט קמא"

61. כפי שאפרט בהמשך, גם לגופו של ענין, התרשמתי כי שתי חוות הדעת ניתנו על ידי מומחים אמנים ומקצועיים, אשר ביססו את קביעותיהם על מידע עשיר ונרחב ועל ניסיון מקצועי ארוך שנים. בנסיבות אלו, ובלא שתובא כל ראיה או טענה מבוססת שיש בה כדי לסתור את האמור בחוות הדעת, סבורני כי מדובר בחוות דעת בעלות משקל רב המאפשר קביעת ממצאים עובדתיים על יסוד האמור בהן.

62. אשר לתרגום החומר שנתפס במהלך החקירה: במסגרת ההסדר הוסכם כי הסניגור יהיה רשאי להגיש תרגומים משלו לחומר, אך בפועל לא עשה כן. כעת, בסיכומי, טוען הוא טענות בעלמא, שאינן מבוססות על כל חומר ראיתי שהוא, ומבלי שטרח לעמת את המתרגמים עם הפרשנות המוצעת על ידו ולשמוע עמדתם ביחס לשגיאות שלהן טוען הוא.

גם כאן, אינני רואה מהו הבסיס הראיתי שעליו משתית הסניגור את טענותיו, ונוכח האמור בהסדר הדיוני והעובדה כי לא טרח להגיש תרגומים משלו לחומר אף שהיה רשאי לעשות כן, אין מקום להיזקק לטענותיו בענין זה ויש לראות את תרגומי הפרסומים כפי שהוגשו במסגרת ההסדר, כתרגומים המשקפים נכונה את האמור במסמכי המקור שנתפסו על ידי המשטרה אצל הנאשם או הורדו מאתר האינטרנט והוגשו במסגרת חומר הראיות.

בפועל, כפי שיובהר בהמשך, הודה הנאשם בהחזקתו או הפצתו של כל החומר שנתפס (כשטענותיו נוגעות למהותו כחומר מסית או תומך בארגון טרור), ומשכך, אין גם חשיבות רבה בדיון נרחב בענין זה.

63. המחלוקת שנותרה להכרעה בהתאם להסדר הדיוני, היא הפרשנות שיש לתת לראיות שהוגשו על ידי ב"כ המאשימה, באשר לשאלה אם יש בהן כדי לבסס את אשמתו של הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

64. כזכור הודה הנאשם בסעיפים 1 ו-2 לכתב האישום, ואין חולק, איפוא, כי שימש מאז שנת 1997 כאימאם במסגד שיהאב א-דין בבנצרת, וכי במסגרת תפקידו העביר הנאשם דרשות של

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים (עציר)

ימי ששי במסגד בפני קהל מתפללים של כ- 2,000 איש בכל פעם, וכי בנוסף נהג לדרוש גם במסגדים אחרים, כדוגמת מסגד אל אקצא בירושלים ובאירוע

ארגון/קבוצת "אנצאראללה"

65. אשר לארגון המכונה "אנצאראללה", כופר הנאשם – וכך אף במהלך כל תקופת חקירתו, כי הקים ארגון כזה, או כי ארגון כזה קיים. לטענתו, כל מוסלמי הפועל לפי הקוראן משתייך לאנצאראללה וכי מדובר בפסוק מהקוראן (ר' למשל: זכ"ד של המכונה "שאול" מיום 7.10.10 בשעה 09:20 (ת/33) והודעת הנאשם מיום 8.10.10 (ת/34)).

66. גם הסנגור מפרט רבות בטיעוניו בנוגע לארגון אנצאראללה ולכך שלא הוכח קיומו של הארגון ו/או קיומם של חברים בארגון למעט הנאשם. כן מציין הסנגור כי היחיד שהזכיר את הארגון הינו מוחמד נעראני, עוזרו האישי של הנאשם ומשלא הוגש כנגדו כתב אישום בגין חברות בארגון הרי שאין לטענת הסנגור לדברי נעראני כל ערך.

67. עם זאת, חומר הראיות מלמד על ההפך, ועל קיומו של ארגון מסודר, המשתייך לזרם הסלפי באיסלאם, המונה כ- 100 פעילים ואלפי מתפללים ומשתתפים, שבראשו עומד המייסד והמנהיג הרוחני והמעשי – הנאשם. ר' אכן, את הודעתו של מוחמד נעראני (ת/174) בה הוא מספר על כך שביצע משימות במסגרת הארגון כמו חלוקת לוחות שנה עם חותמת הארגון ועל קיומן של ישיבות בראשות הנאשם שהיה "הכל".

68. עם זאת, בניגוד לטענת הסנגור שהובאה לעיל, נעראני אינו היחיד המזכיר את הארגון. בהודעתו של עבד אל רחמן אבו סלים, אחיינו של הנאשם (ת/202), מוסר הוא כי מדובר בארגון הכולל קבוצת אנשים שהנאשם הוא מנהיגם, המקיימים מפגשים, המפעיל אתר אינטרנט ובו פעילים וחברים רבים. גם חומר שפורסם באינטרנט מטעם הארגון (למשל: ת/141) מלמד על פעילות מאורגנת.

69. מחומרים שונים שנתפסו (לרבות דגל וסמל) עולה כי לארגון היו גם סממנים סמליים של ארגון של ממש, בעל אידיאולוגיה, מטרה ומנהיג. טענת הסנגור כי מדובר בסמלים השאובים מההוויה המוסלמית אין בה כדי להפריך את הטענה בדבר קיומו של ארגון.

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

70. גם הנאשם עצמו הודה כי הוא המנהל והעורך של אתר אינטרנט בשם "מוסלים 48" (www.muslim48.com), שאותו הקים כדי להעביר את מסר האיסלאם, כי הוא האחראי על איסוף המאמרים והעלאתם לאתר לרבות בחירת התכנים המועלים לאתר, וכי כל פרסום שהופיע בשם אנצאראללה נכתב על ידו (ר' הודעותיו מיום 12.10.10 (ת/61), מיום 11.10.11 (ת/52) ומיום 24.10.10 (ת/121)).
71. שאלת קיומו של הארגון אנצאראללה איננה יסוד מיסודות העבירה, ואין הכרח לברר ולקבוע מסמרות בשאלה אם אכן מדובר בארגון של ממש או בקבוצה בעלת שותפות רעיונית-דתית, שכן המעשים המיוחסים לנאשם אינם תלויים בשאלה אם פעל כך במסגרת ארגון או קבוצה רעיונית או באופן אינדיבידואלי. עם זאת, יש לשאלה זו משמעות ראייתית לגבי נסיבות הפרסומים ולגבי מודעותו של הנאשם ליסודות העבירה.
72. עיון בחומר הראיות הרלבנטי, מלמד כי הנאשם אכן עמד בראש קבוצה שהקים, אשר חבריה ראו בה ארגון אשר קיים אסיפות הנהלה, הפעיל אתר אינטרנט, קיים מפגשים סגורים, שיעורי דת ופעילויות נוספות, ושימש כעוגן להפצת רעיונות ומסרים שונים, ולתחושת השתייכות וגאווה של החברים בה.
- בין אם מדובר ב"ארגון", כטענת התביעה, או בקבוצה מאורגנת בעלת אידיאולוגיה משותפת ופעילות ברוח אותה אידיאולוגיה, שבראשה עומד מנהיג, בכל מקרה מדובר בקבוצה גדולה של אנשים שפעלו במשותף ותחת הנהגתו של הנאשם לשם השגת מטרות משותפות בהתאם לאידיאולוגיה משותפת.
73. גם חוות הדעת של הד"ר שגיא פולקה (ת/216), ושאליה אתייחס בהמשך בפירוט, תומכת באופן ברור במסקנה זו. בעמ' 13-14 לחוות הדעת, מתייחס המומחה ליחסיו של הנאשם עם אבו מחמד אלמקדסי, אחד מהוגי הדיעות החשובים של של אלקאעדה, הנחשב למורו של מנהיג ארגון אלקאעדה אלג'האד בעירק, שהוא ענף של ארגון אלקאעדה בעירק. אלמקדסי הוא אחד ממקורות ההשראה של הנאשם, אשר אף צוטט באתר כשהוא מתפלל לשלומו ומרעיף עליו שבחים.
74. ד"ר פולקה מפנה לתשובתו של אלמקדסי לשאלת מאמין שהופנתה אליו באינטרנט באשר למהותה של קבוצת אנצאראללה בנצרת, שם הוא אומר, בין השאר: "הקבוצה... הינה קבוצה מוכרת, בעלי קווי אפיון ברורים ונאמנות לדתו של אללה ולמוסלמים. השיח' שלהם (השיח' נאט'ם אבו סלים), ישמרהו אללה, עמדותיו... ידועות".

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים (עציר)

1 כלומר, גם אחד המובילים הרוחניים העולמיים של ארגון אלקאעדה, מכיר היטב את
2 "קבוצתו" של הנאשם, כגוף מאורגן בעל אידיאולוגיה ברורה וידועה, שבה חברים השותפים
3 לאידיאולוגיה זו, והפעיל בהתאם לה.
4 נתונים אלו, שאותם אני מקבלת, כפי שיצויין בפרק הדן בחוות הדעת, מפריכים את טענת
5 הנאשם כי אין מדובר בארגון או קבוצה, אלא בכינוי רעיוני בלבד.
6
7 75. אינדיקציה נוספת לכך ניתן לשאוב מעצם ההכרזה על הגוף או חבר בני האדם שבראשו עמד
8 הנאשם כהתאחדות בלתי מותרת ביום 25 ליולי 2011 על ידי שר הבטחון בזו הלשון:
9 "אני מכריז בזה כי חבר בני אדם או התאחדות המכונה "ג'מעאת אנצאראללה
10 בית אל מקדס אל נאצרה "או" ג'מעאת אנצאראללה בית אלמקדס אלנאצרה "
11 או" אגודת אנצאראללה בית אלמקדס אלנאצרה "או" ג'מעיה אנצאראללה
12 בית אלמקדס אלנאצרה "או" ג'מעית אנצאראללה בית אלמקדס אלנאצרה "
13 או "Jamaat Ansarallah Bayt Al-MaqdisAlnasira" או Jama'iya "
14 Ansarallah Bayt Al-Maqdis Alnasira" או" אנצר אלתוחיד ואלג'האד "או
15 בכל שם אחר שתכונה בו התאחדות זו, לרבות כל פלגיה וכל סניף, מרכז, ועד,
16 קבוצה או סיעה של התאחדות זו, היא התאחדות בלתי מותרת כמשמעותה
17 בתקנות ההגנה."
18 (ילקוט הפרסומים, 6288 א' באלול התשע"א 31.8.2011, בעמ' 6235)
19
20 כמובן שאין בכך כדי לייחס לנאשם עבירה נוספת לאלו המפורטות בכתב האישום, שהרי
21 ההכרזה באה זמן רב לאחר הגשת כתב האישום בעניינו. כל שביקשתי לומר באמצעות איזכור
22 הכרזה זו הוא כי מדובר בסימן נוסף לכך שאנצאראללה הינו אכן ארגון או קבוצה או בלשון
23 תקנות ההגנה – התאחדות.
24 וראו תקנות ההגנה (שעת חרום) 1945(15) הקובעות בתקנה 84, כי התאחדות בלתי מותרת
25 הינה "...כל חבר בני אדם, בין שהוא מאוגד ובין שאינו מאוגד, ויהיה לו כל שם שהוא (אם יש
26 לו שם) מזמן לזמן, אשר.."
27

חוות דעת מומחי התביעה

28 76. בטרם אפנה לבחון אחת לאחת את העובדות המיוחסות לנאשם בכתב האישום, אסקור
29 בקצרה את חוות דעת המומחים שהוגשו במסגרת חומר הראיות, על מנת להיטיב ולהבין את
30 אופן פעילותו של הנאשם, את הסביבה הפיזית והרעיונית בה פעל, את מהות המקורות של
31 הפרסומים שהפיץ, את משמעותם של התכנים הנכללים באותם פרסומים, ואת דרך הפעולה
32 ומידת השפעה הנודעת לפרסומים באופן שבו נעשו, ובמיוחד באינטרנט.
33

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

חוות דעתו של ד"ר שגיא פולקה:

77. ד"ר פולקה הוא מרצה באוניברסיטה העברית בירושלים ואוניברסיטת בן גוריון בנגב. תחום המחקר שלו הוא הגות איסלאמית בת זמננו, תוך דגש על חקר השיח שלה וניתוח כתביהם של הוגים מרכזיים. תחום ההוראה שלו הוא ניתוח דרשות במסגדים, בחינת ספרות פסקי ההלכה באיסלאם המודרני ועיונים בהגותו של איש דת מרכזי באיסלאם.
- מדובר, איפוא, בחוקר אקדמיה מובהק, העוסק במחקר והוראה בשתי אוניברסיטאות חשובות ואיכותיות במדינת ישראל, ואשר תחום התמחותו – הן במחקר והן בהוראה – נוגע באופן ישיר לשאלות הרלבנטיות לתיק זה.
- כפי שצינתי לעיל, בהעדר חקירה נגדית או חוות דעת נגדית, ועל פי התרשמותי מכישוריו של המומחה ומתוכן חוות הדעת המסודרת, השיטתית והיסודית, רואה אני לקבל את האמור בחוות דעתו כמשקפת נכונה את הנושאים בהם דנה חוות הדעת.
78. חוות הדעת של ד"ר פולקה מתייחסת לקבוצת "תומכי אללה" (אנצאראללה), בראשה עומד הנאשם, ואודות פרסומים שונים של קבוצה זו שהועברו לעיונו ואתר האינטרנט שמפעילה הקבוצה.
- כן מפורטת משמעותם של מונחים שונים העולים בחומר הראיות בעניינו של הנאשם.
79. בפתח חוות הדעת, המפרט את תמצית ומסקנות חוות הדעת, מתאר ד"ר פולקה את קבוצת אנצאראללה שבראשה עומד הנאשם, והמפעילה אתר אינטרנט בו היא פורשת את השקפת עולמה האידיאולוגית ומפרסמת את כרוזיה.
- על פי חוות דעתו, ניתן לקבוע כי אתר זה משקף בתכניו את השקפת העולם של הג'יהאד העולמי, שארגון אלקעדה הוא חיל החלוץ שלו (עמ' 2).
- בהמשך מתאר המומחה בתמצית את תורתה של הקבוצה ומיקומה כך:
- "קבוצת תומכי אללה" (להלן: "תומכי אללה") מכנה את תורתה בשם "הטפת הייחוד" (דעות אלתוחיד) והרואה בעצמה חלק מ"העדה המנצחת" (אלטאא'פה אלמנצורה) שתפקידה להוביל את הג'יהאד עד להקמת ח'ליפות יישרת דרך (חלאפה ראשדה) שתניף דגלים שחורים מעל מסגד אלאקצא".
80. המומחה מוסיף ואומר כי ספר יסוד שפורסם על ידי הקבוצה ומפרט את השקפת עולמה מופיע במלואו באתר האינטרנט שלה, והנאשם כתב לו הקדשה.
- לדעתו:
- "ניתן לקבוע בוודאות כי הספר של "קבוצת תומכי אללה" מנצרת הוא ליקוט ואיסוף של כתביהם של שני שיח'ים בולטים מהוגי הדעות הבולטים של ארגון אלקאעדה: שיח'

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

עבד אלמנעם מצטפא חלימה (יליד סוריה שחי בבריטניה) וידוע בכינויו אבו בציר
אלטרטוסי והשיח' המכונה אבו מחמד אלמקדסי שחי בירדן".
ולבסוף קובע הוא:

"חשוב לציין שאתר האינטרנט של "קבוצת תומכי אללה" מנצרת מפרסם חומרים
שתוכנם אופייני לארגון אלקאעדה וכן כרוזים שמפרסמת הקבוצה מנצרת מופצים
פעמים רבות בפורומים המזוהים עם ארגון אלקאעדה".

81. מכאן ואילך מתאר המומחה, בחוות דעת יסודית ומפורטת ואף מרתקת, יש לומר, את קבוצת
אנצאראללה, את מקור שמה, סמליה (לרבות המלים "תומכי אללה" על רקע הגלובוס, בו
נראית כיפת הסלע ומעליה מתנוסס דגל בצבע שחור המזוהים עם הטליבאן באפגניסטאן,
בהשראת מסורות מוסלמיות לפיהן הדגלים השחורים הם אחד מסימני יום הדין), וכן פרטים
נוספים לרבות כתובות וציורים בעלי משמעות התואמת את תורתה והשקפת עולמה של
הקבוצה בראשותו של הנאשם.
יצוין כי דגל כזה נתפס על ידי המשטרה אצל מוחמד נעראני, מחברי הקבוצה ומחסידיה של
הנאשם (ת/217).

82. המומחה מפרט ומבהיר שורת מונחי מפתח הכלולים במסמכים ובחומר נשוא כתב האישום,
את משמעותם ומקורם, ואת מקומם באידיאולוגיה של הנאשם וקבוצתו, והזיקה בין אותם
מונחים לבין הוגי דיעות ששימשו השראה לפעילות אלקאעדה, ופעילים שפעלו שכם אל שכם
עם אוסאמה בן לאדן באפגניסטן לשם קידום האיסלאם, קריאה להצטרפות אליו והכנה
בדרכים שונות למלחמה על הדלת והאדמה האסלאמית מפני האויב.

83. בהמשך חוות הדעת מתייחס המומחה לפרסומים נשוא כתב האישום, תכנם ומשמעותם.
התייחסויות אלו יובאו בהמשך במסגרת ניתוח כל אחד ואחד מן הפרסומים הנ"ל.
בסיכום חוות הדעת כותב המומחה (עמ' 15 לת/216) כי קבוצת תומכי אללה והעומד בראשה,
הלא הוא הנאשם, מחזיקים באידיאולוגיה של הסלפיה הג'יהאדית, שהיא האסכולה
הרעיונית של ארגון אלקאעדה. אתר האינטרנט, לדבריו, הינו אמצעי להפצת רעיונות
אלקאעדה, והספר שפורסם באתר בחתימת תומכי אללה ושהנאשם כתב בו את ההקדשה
(הטפת הייחוד) מורכב מחיבורים של הוגי אלקאעדה ומשקף את האידאולוגיה של "תומכי
אללה" ושל הנאשם.

עוד מסכם המומחה כי בכתבים ובכרוזים המתפרסמים באתר נעשה שימוש במונחים
האופייניים לתפיסת העולם של אלקאעדה והמשקפים אבני יסוד במסכת הרעיונית של
הארגון. בסיום חוות הדעת מציין המומחה כי ההגות האסלאמית של קבוצת תומכי אללה

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

היא למעשה אבן יסוד בהגות אלקאעדה וכך גם הקבוצה עצמה היא חלק מן מקבוצה שבה נכללים פעילי אלקאעדה בזירות ג'האד שונות ותפקידה להביא לניצחון האסלאם, באופן בו רואה זאת אלקאעדה.

חוות הדעת של המכונה "תמיר" (ת/215):

84. "תמיר" הינו ראש ענף בחטיבת המחקר באגף המודיעין של צה"ל, הוא בעל תואר ראשון ביחסים בינלאומיים מטעם האוניברסיטה העברית, משרת בצה"ל בתפקידי מודיעין, התרעה ומחקר מאז שנת 2001 ובמהלך שלוש השנים האחרונות עסק במחקר של ארגוני טרור. מדובר, איפוא, באיש אגף המודיעין של צה"ל, העוסק במודיעין, התרעה ומחקר למעלה מ-10 שנים, ואשר תחום התמחותו לפחות בשלוש השנים האחרונות נוגע באופן ישיר לשאלות הרלבנטיות לתיק זה. כפי שציינתי לעיל, גם בנוגע לחוות דעתו של ד"ר פולקה, בהעדר חקירה נגדית או חוות דעת נגדית, ועל פי התרשמותי מכישוריו של המומחה ומתוכן חוות הדעת המקצועית והיסודית, רואה אני לקבל את האמור בחוות דעתו כמשקפת נכונה את הנושאים בהם דנה חוות הדעת. חוות הדעת מתייחסת לפעילות ארגון אלקאעדה בתווך האינטרנטי, וביציאת פעילים לזירות ג'האד עולמי בעולם.

85. בפתח חוות הדעת סוקר "תמיר" את הקמת ארגון אלקאעדה בשנת 1988 באפגניסטן ע"י אוסאמה בן לאדן, את דרך פעולת הארגון באמצעות תאים ושלוחות ברחבי העולם, את מעורבותו בביצוע פיגועים רבים כנגד יעדים מערביים וישראליים. כן מציין "תמיר" את מערך התעמולה הנרחב שמקיים הארגון במסגרת האינטרנט.

86. בהמשך מפרט "תמיר" את עיקרי אידיאולוגיית ארגון אלקאעדה, תוך שהוא מציין את שאיפתם להפיץ את האסלאם ולהקים שלטון אסלאמי דתי. עוד הוא מזכיר כעיקרון מרכזי בארגון את חובתו של כל מוסלמי להשתתף בג'יהאד אלים על מנת להשיג את שאיפתם דלעיל. בהקשר זה מציין "תמיר" כי מדובר בארגון הדוגל בלחימה (בה כל האמצעים כשרים) באוייביו, הלא הם הכופרים, שאינם פועלים על פי האסלאם הסלפי - המערב וישראל.

87. על פי "תמיר", הלחימה כנגד היהודים וישראל תופסת מקום מרכזי במשנת אלקאעדה. הנהגת הארגון מעודדת ביצוע פיגועים כנגד יהודים וישראלים ברחבי העולם וכך אכן נעשה כמובא בחוות הדעת. בהקשר לסכסוך הישראלי-פלסטיני רואה הארגון את ישראל כמי שמחזיקה באדמה מוסלמית קדושה ומדכאת את תושביה הפלסטינים. כך בסמוך למבצע

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

1 "עופרת יצוקה" נרשמה עליה חדה בכמות ובחריפות התבטאויות מנהיגי אלקאעדה כלפי
2 ישראל בנאומיהם.

3
4 88. ביחס לפעילות אלקאעדה והג'יהאד העולמי בתווך האינטרנטי, מציין "תמיר" כי בשנים
5 האחרונות מדובר בפעילות משמעותית ביותר. השימוש בפורומים מהווה חלק מרכזי בפן
6 ההסברתי של הג'יהאד העולמי ומאפשר גישה מיידית למידע אודות אידאולוגיית אלקאעדה,
7 פיגועים, הכנת חמרי נפץ, הקמת קבוצות טרור ועוד. כן מהווים הפורומים של הג'יהאד רשת
8 חברתית המבוססת על אידאולוגיה וכן כדרך איתור, גיוס ודרכון פעילים.

9
10 89. המומחה "תמיר" קובע כי דרך הפעולה של אלקאעדה הינה חבירה לארגונים מקומיים
11 התומכים במשנתו, הענקת סיוע הסברתי, רעיוני ולעיתים גם כספי או חומרי וזאת בתמורה
12 להתחייבות הארגון המקומי לפעול ברוח אידאולוגיית הארגון. כך נעשה גם למול "פעילי
13 שטח" המצטרפים לפורום סגור של הג'יהאד העולמי. בפורום הם מקבלים הכוונה רעיונית
14 ומבצעים בדומה לסיוע המוענק לארגונים המקומיים. בכך בא לידי ביטוי תפקידו המשמעותי
15 של האינטרנט בפעילות המבצעית של אלקאעדה.

16
17 90. ביחס להצטרפות פעילי ג'יהאד עולמי ל"זירות מלחמה", כותב "תמיר" כי מדובר באחד מן
18 הסממנים הבולטים ביותר של תופעת הג'יהאד העולמי שתחילתה עוד בשנות ה-80. הוא
19 מציין את נהירתם של מוסלמים רבים לאפגניסטן על מנת לסייע לאפגאנים במלחמתם בצבא
20 הסובייטי וכן את חזרתה של התופעה בעירק עם פלישת הצבא האמריקני לשם ב-2003.
21 "תמיר" מציין כי מדובר בתופעה, המתאפשרת גם כיום בעזרת רשתות לוגיסטיות ותוך סיוע
22 בכספים, תיעוד ולינה.

23 בסיום מעריך "תמיר" כי מדובר בתופעה הטומנת בחובה סיכון גבוה גם למדינות שאינן זירת
24 לחימה כיוון שפעילים שלקחו חלק בפעילות טרור בזירות, צברו ניסיון, הקצינו דעותיהם
25 ופיתחו קשרים לגורמי ג'יהאד עולמי עשויים בסיום הלחימה לעבור לזירה חדשה.

תמצית גירסת הנאשם

26
27
28 91. הסוגיה האחרונה בה אעסוק בטרם אבחן עובדתית את המיוחס לנאשם הינה גרסת הנאשם
29 באופן כללי, כפי העולה מהודעותיו במשטרה ובשב"כ. לנאשם ניתנה האפשרות למסור את
30 גרסתו במסגרת כ- 40 הזדמנויות, החל מה- 6.10.10 ועד ה- 31.10.10, הן בפני חוקרי שב"כ
31 והן בפני חוקרי המשטרה.

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

1 בפועל הודה הנאשם בקיומם, החזקתם ופרסומם של מרבית הפריטים שהוצגו בפניו על ידי
2 החוקרים. טענתו העיקרית היתה כי אין המדובר בדברי הסתה כי אם בדברי קוראן טהורים,
3 ציטוטים, שירים וקטעי ספרות כמו גם ידיעות חדשותיות הלקוחות מאתרי חדשות שפורסמו
4 בעולם כולו.

5 עוד טען הנאשם כי תרגום דבריו אינו תמיד מדויק, כי לא קרא את כלל המאמרים שפורסמו,
6 כי הוא אינו לוקח אחריות על כתביהם של אחרים שפרסם באתרו ועל כן גם טען בחלק מן
7 הפעמים כי אינו יודע למה התכוון הכותב.

92. בחקירותיו חזר הנאשם וציין מספר פעמים כי בהעלאת חומרים לאתר הוא מבצע פעולה של
9 "סינתז", כלשונו, באמצעותה מותאם החומר לקהל היעד, ונושאים לא רלוונטיים, קיצוניים
10 וכאלו שיש בהם משום הסתה נמחקים.

93. טענה נוספת שהועלתה על ידי הנאשם מספר רב של פעמים היתה כי פרסם מאמרים רבים
13 בנושאים שונים, והלין על כי החקירה התמקדה דווקא בפרסומים בנושאי ג'האד שנבחרו
14 בצורה מכוונת. בהקשר זה ביטא הנאשם את תחושתו כי הוא נרדף על ידי השב"כ וכי
15 "תופרים לו תיק" כמילותיו הוא.

16 כן טען שתמיכתו במוג'הדין נובעת מתמיכתו באומה האסלאמית, בעמיה המקופחים
17 והסובלים ובזכותם של המוסלמים להגן על עצמם.

94. אשר להוגי הדיעות, פעילי אלקאעדה שאותם ציטט או להם נשא תפילת אשכבה, טען מדובר
20 במדעני איסלאם, וכי לא ידע על דבר פעילותם במסגרת אלקאעדה.
21 בנוגע להסתה לאלימות טען הנאשם כי מעולם לא הטיף לאלימות כלפי נוצרים ויהודים וכי
22 אם פורש לא נכון, האחריות היא על המפרשים. במספר הודעות העלה הנאשם כאמרת אגב
23 את האפשרות כי אחר השתמש במחשב או שהוכנס לו חומר למחשב.

הפרסומים

95. חומר הראיות שהוגש על ידי התובעת כולל מספר רב של ספרים, מאמרים, כתבים שונים,
27 כרוזים, הקלטות וכו', והמכילים תכנים שהוחזקו או פורסמו על ידי הנאשם.
28 התביעה מייחסת לנאשם מעשי עבירה בנוגע למספר פרסומים ספציפיים כמפורט בכתב
29 האישום ובסיכומי התביעה, ולהלן אתייחס לפרסומים אלו בלבד.

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 12629-11-10 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

96. טענתו של הנאשם ולפיה נעשתה סלקציה בחומרים המוחזקים והמפורסמים על ידו אינה רלבנטית, שכן כל עוד אין מדובר בתכנים האסורים לפרסום או החזקה, אין הם כלל מעניינן של רשויות אכיפת החוק. מטבע הדברים, מתמקדת החקירה והתביעה, כמו גם הכרעת דין זו, בפרסומים שבהם קיים חשד לעבירה.
העובדה כי הנאשם מחזיק ומפרסם גם תכנים שאינם תכנים אסורים איננה רלבנטית לשאלת הפרסומים שתכניהם אסורים, כפי שהחזקתם של חומרים מותרים איננה רלבנטית לשאלת החזקתם של סמים מסוכנים.

97. חלק מן הפרסומים נשוא כתב האישום מכילים תכנים העשויים להיות רלבנטיים לשתי העבירות המיוחסות לנאשם. עם זאת, מאחר והתביעה בחרה לייחס לנאשם את כל אחת מן העבירות בגין פרסומים מסויימים, אלך גם אני בדרך זו, ואבחן לגבי כל הוראת חיקוק אם מתקיימת עבירה בפרסומים שאליהם הפנתה התביעה, מבלי לבחון אם בפרסומים אלו יש גם משום עבירה לפי הוראת החיקוק השניה.

פרסומים שיש בהם תמיכה בארגון טרור (לפי סעיף 4 (ב) ו- (ז) לפקודה למניעת

טרור):

98. אין חולק כי ארגון הטרור אלקאעדה הוכרז ככזה ביום 11.08.02 בהחלטת ממשלה על פי הפקודה למניעת טרור, וארגון הטליבאן הוכרז ככזה ביום 22.11.11 בהחלטת ועדת השרים לענייני ביטחון לאומי על פי סעיף 2 לחוק איסור מימון טרור, התשס"ה-2005.
ארגון אלקאעדה היה, איפוא, ארגון טרור מוכרז במועדים הרלבנטיים לכתב האישום, ופרסומים שיש בהם תמיכה בו או הזדהות עמו, מהווים, איפוא, עבירה.

99. אשר לארגון הטליבאן, במועדים הרלבנטיים לכתב האישום טרם הוכרז הארגון, ארגון טרור, ועל כן ככל שיש בפרסומים משום תמיכה והזדהות עמו, אין בכך עבירה. עם זאת, מקום בו קיימת זהות בין התכנים והאידיאולוגיה של שני הארגונים, ומובעת הם תמיכה או הזדהות, ניתן לראות בתמיכה ובהזדהות עם ארגון הטליבאן, משום חיזוק לראיות המלמדות על תמיכה והזדהות עם ארגון אלקאעדה, ובהתאם תבוא ההתייחסות לפרסומים להלן.

100. להלן יפורטו וינותחו פרסומים אלו, על מנת לבחון אם אכן ניתן לראות בהם תמיכה בארגון טרור לפי סעיף 4(ב) או 4(ז) לפקודה, או שניהם גם יחד.

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

101. בסעיף 11 לכתב האישום, טוענת התביעה כי הנאשם פרסם באתר קישור לספר ששמו: "הטפת הייחוד וקבוצתה המנצחת - אמונה בדרך", המהווה אסופת כתבים של הוגי הדעות הבולטים של אלקאעדה, וכן פרסם קישור לספר נוסף ושמו "מילת אברהם", מפרי עטו של מוחמד אלמקדסי, אף הוא מהוגי הדעות הבולטים של תנועת אל קאעדה. לקישור זה צירף הנאשם המלצה לגולשים באתר לקרוא את הספר, ובהזדמנות נוספת אף שלח את הספר לאסיר בטחוני.
102. ב"כ הנאשם טוען בסיכומיו כי לא מצא כל התבטאות לפיה הנאשם מאמץ את הכתוב בספרים ועל כן תוהה הוא כיצד קבע ד"ר פולקה כי תוכנו של הספר משקף את השקפת העולם של הנאשם ושל אנצאראללה? כן חלק הסנגור על קביעתו של ד"ר פולקה כי כותבי הספרים הינם הוגי דעות של ארגון אלקעדה.
103. כפי שציינתי לעיל, אינני נזקקת לטענות הסניגור נגד האמור בחוות הדעת של ד"ר פולקה, וממילא, ועל כן יש לדחות את טענותיו ולפיהן אין הספר משקף את השקפת העולם של הנאשם ושל אנצאראללה, או כי כותבי הספר אינם הוגי דעות של ארגון אלקעדה. עם זאת, אתייחס לטענות אלו גם לגופן.
104. על מהותם של ספרים אלו ניתן ללמוד מן הסקירה המפורטת שבחוות דעתו של ד"ר פולקה, ת/216.
- אשר לספר "הטפת הייחוד והקבוצה המנצחת - אמונה בדרך", מציין המומחה כי ההקדשה לספר נכתבה על ידי הנאשם, ועל גביו תמונה, שמדרשה מופיע בעמוד הראשון של הספר, ומשמעותה כי נצרת מייצגת את "הטפת הייחוד" שהיא התורה המונהגת בידי "קבוצת תומכי אללה" שבראשה עומד הנאשם.
- המומחה ממשיך ומסביר את משמעות הביטויים "הטפת הייחוד" ו"הקבוצה המנצחת".
105. יעדיה של "הטפת הייחוד", על פי חוות הדעת, הם הקמת ח'ליפות ישרת דרך ההולכת בדרכו של הנביא מוחמד, שחרור אומר וכניסת האיסלאם לכל בית בעולם, שהם יעדים עולמיים ולא מקומיים.
- בהקדשה לספר אומר הנאשם כי הספר מופנה לתומכים בעולם כולו מקרב בני "הטפת הייחוד וקבוצתה המנצחת" המתמודדים עם "אלילי הארץ". ביטוי זה אופייני לשיח של אלקאעדה ומכוון לשליטים מוסלמים שאינם נוהגים על פי השריעה.

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

106. המומחה קובע כי בדברים שכתב בהקדשה לספר, מפנה הנאשם את הקריאה מן הקבוצה בנצרת שהיא חלק מלוחמי הג'יהאד העולמי לעבר עמיתיהם ברחבי העולם המוסלמי שנמנים עם לוחמי אלקאעדה, וכי אחד האפיונים של כתובת "תומכי אללה" ("אנצאראללה") היא התייחסות לא רק לפלסטיין אלא לזירות שונות שבהן נלחם ארגון אלקאעדה ובראשן אפגניסטן ועירק וכן צ'צ'ניה והקווקז.

עוד קובע הוא כי דברי הנאשם בהקדשתו, משקפים נאמנה את עולמם הרעיוני של הוגי אלקאעדה אשר מקדשים מלחמה במתכונת ג'יהאד נגד השליטים המוסלמים ונגד עושי דברים בממסד הפוליטי והדתי.

תוך הבאת דוגמאות, מסכם המומחה וקובע כך:
 "ניתן לקבוע כי "הטפת הייחוד" שבה דוגלת קבוצת תומכי אללה" והעומד בראש, השיח' נאט'ם היא בעצם כינוי לעיקרון היסוד של אלקאעדה.

107. אשר לספר "עדת אברהם" ("מלת אברהם") שעליו המליץ הנאשם בקישור שיצר לו באתר, קובע ד"ר פולקה, כי מדובר בספר מפרי עטו של אבו מחמד אלמקדסי, שהוא אחד מהוגי הדעות החשובים של אלקאעדה, ויחד עם השיח' אבו בציר אלטרטוסי, מהווים הם שניים ממקורות ההשראה של הנאשם.

108. בהמשך חוות הדעת, אומר המומחה כך:

"כדי לחזק את הקביעה ש"הטפת הייחוד" היא בעצם שם אחר לאידיאולוגיה של אלקאעדה יש לעיין בספר "הטפת הייחוד" שיצא בהוצאת "תומכי אללה" בנצרת (עמוד 107) שם הם מונים מקורות הסמכות שלהם החל מן הנביא מחמד. ראויים לציון ברשימה זו הם הוגים מרכזיים באלקאעדה דוגמת עבד אללה עזאם שאותו הם מכנים "השיח'", לוחם הג'יהאד ומחדש (מג'יד) עבד אללה עזאם". עזאם, מורו של אוסאמה בן לאדן ומהאבות המייסדים של תופעת הג'יהאד העולמי. עזאם... היה הראשון בעולם שפסק כי הג'יהאד האסלאמי העולמי לשחרור אפגניסטאן ושאר האדמות האסלאמיות הכבושות ובראשן פלסטיין הינו חובה אישית המוטלת על כל המוסלמים.

...בחותמת הספר ("דעות אתחוויד עמוד 111) יש קריאה של "תומכי אללה" להתגייסות כללית לאידיאולוגיה הנקראת "הטפת הייחוד" שהיא בעצם זו של אלקאעדה. הם פונים לאנשי יכושלים וכנפיה ולשאנשי אלשאם(+סוריה הגדולה) ולאנשים בכלל למר ולהצטאף כחיילים וכסיוע לאותה "הטפה מבורכת" (דהיינו "הטפת הייחוד", כלומר אלקאעדה).

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

109. "הקבוצה המנצחת", על פי חוות הדעת, היא ביטוי השאוב מתוך מסורת המיוחסת לנביא מחמד ולפיה תהיה קבוצה קטנה באומה המוסלמית שלא תחדל עד יום הדין לנצח את אויביה. לדברי המומחה: "בקרב הוגי הדעות של אלקאעדה הכוונה היא לקבוצות, ולא דווקא קבוצה אחת, אשר ינהלו את הג'יהאד שתוצאתו תהיה ניצחון האיסלאם כפי שמפרשו ארגון אלקאעדה".
- עוד מוסיף המומחה ואומר כי ניתן לקבוע בוודאות שהספר שלפנינו מתבסס על שלושה מקורות שנכתבו בידי הוגי הדעות של אלקאעדה אלטרטוסי ואלמקדסי.
110. בחקירתו בשב"כ ביום 8.10.10 על ידי המכונה "שאול", הודה הנאשם כי הדפיס כארבע מאות או חמש מאות ספרים שאותם הוא מחלק ללא תמורה לבאי המסגד. בין הספרים שהדפיס מונה הנאשם ששה ספרים, ובהם הספר "מילת אברהם" והספר "דעויות אל תווחיד" ("הטפת הייחוד"). עם זאת, כבר בכך ששלח אי פעם ספרים לאסירים בטחוניים בכלא. (ר' זכ"ד ת/49). עצם הדפסת ספרים בכמות עצומה שכזו וחלוקתם ללא תמורה אין בהן אלא פרסום, תמיכה, עידוד והמלצה לקריאת הספרים. לא אוכל לראות פעולות אלה אלא כאימוץ הכתוב בספרים.
111. בחקירתו (הודעה מיום 12.10.10 ת/61, מיום 15.10.10 ת/82 ובהודעתו מיום 16.10.10 ת/90), מודה הנאשם בהפצת שני הספרים, אך טוען כי אין מדובר באנשי אלקאעדה, אלא במדען שריעה ומדען אסלאם. מן הטעמים שמניתי לעיל, מעדיפה אני בענין זה, ללא היסוס, את האמור בחוות הדעת של ד"ר פולקה.
112. זאת ועוד: מכתב ששלח העד חוסאם מריסאת לנאשם מתוך הכלא (ת/129) מלמד כי מלבד הפצת הספרים בקרב באי המסגד, שלח אליו הנאשם את שני הספרים בשעה שהיה אסיר בטחוני. כזכור, הופצו הספרים במסגד – שהינו מקום ציבורי - לכל דורש, למאותיהם, וכן פורסמו באתר – שהינו מקום ציבורי (ר' דיון בענין זה בסעיפים 48-53 לעיל), בצירוף המלצה וקישור.
- על יסוד חוות דעתו המפורטת והמעמיקה של ד"ר פולקה, שאותה אני מקבלת, ניתן לקבוע בוודאות כי הספר "הטפת הייחוד והקבוצה המנצחת – אמונה בדרך" נשוא סעיף 11 לכתב האישום, כתיבת ההקדשה לו, תוכן ההקדשה והפצתו של הספר מהווים מעשה שיש בו גילוי של אהדה ותמיכה בארגון אלקאעדה, שהוכרז כארגון טרור ביום 11.8.02, ואף גילוי הזדהות עמו.
113. לאור האמור לעיל, קובעת אני כי פרסום הספרים נשוא סעיף 11 לכתב האישום, תוך קיבוץ התכנים ועריכתו וכן כתיבת הקדשה לאחד, והמלצה לקריאת השני בצירוף יצירת קישור

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

1 אליו, מהווה פרסום דברי שבח, אהדה ותמיכה בארגון אלקאעדה, שהוא ארגון טרוריסטי
2 כהגדרתו בסעיף 1 לפקודה, וכמוסבר בחוות דעתו של ד"ר פולקה, ת/216, וכן יש במעשים אלו
3 משום גילוי של הזדהות עם אותו ארגון טרוריסטי ואהדה אליו.
4 נוכח מסקנתי בדבר היות אתר האינטרנט "מקום ציבורי", הרי שמעשים אלו נעשו במקום
5 ציבורי ובאופן שאנשים הנמצאים במקום ציבורי יכולים לראותם.

6
7 114. בסעיף 16 לכתב האישום, מפרטת התביעה, מלבד הפרסום נשוא סעיף 11 לכתב האישום, עוד
8 ששה פרסומים הכוללים, לטענתה, תכנים שיש בהם דברי שבח, אהדה קריאה לעזרה או
9 תמיכה בארגוני הטרור אלקאעדה והטליבאן, וכן עשיית מעשים שיש בהם גילוי של הזדהות
10 עם הארגונים או הבעת אהדה אליהם.

11
12 115. בסעיף 16(א) לכתב האישום, מייחסת התביעה לנאשם את ההתבטאות הבאה :

13 "... החזירו את דרכם של האמאם אחמד, עז בן עבד אלסלאם, סיד קטב, אלקסאם,
14 אלשעיבי ועבדאללה עזאם. הניפו את דגלו של המולא עומר..."

15 התבטאות זו הינה חלק ממאמר שפרסם הנאשם באתר לרגל ציון עשר שנים לאירועי
16 אוקטובר ושכותרתו : "אינתיפאדה לעבר אל אקצא, אומה אחת וח'ליפות ישרת דרך".
17 המאמר הורד מהאתר על ידי חוקר הימ"ר ביום 7.10.10 וסומן 18 (ת/7), ותורגם לעברית (ר'
18 המאמר והתרגום ת/48).

19
20 116. הסנגור טוען כי אין כל ראיה כי עבדאללה עזאם הינו איש אלקעדה וזאת תוך שהוא מביא
21 מדברי הנאשם בחקירותיו, וכן טוען כי בחוות הדעת של ד"ר פולקה צויין עזאם כמקור
22 סמכות של המוסלמים אך לא בהקשר של אלקעדה, זאת ודאי גם לנוכח מותו בשנת 1989.
23 עוד טוען הסנגור כי משנקבע בדנ"פ 8613/96 ג'בארין נ' מ"י פ"ד נד(5), 193, 198-199 (2000)
24 [להלן : "דנ"פ ג'בארין"] כי הפקודה למניעת טרור חולשת רק על מצבים בהם מעורבים
25 ארגונים טרוריסטיים, הרי שאין סעיף 4(א) חל על פרסומים הכוללים דברי שבח ואהדה
26 ליחידים שאינם ארגון טרור.

27 משכך, ומשלא הוכח כי עזאם הינו חלק מארגון טרור הרי שאין בפרסום שבחו על ידי הנאשם
28 כדי להוות תמיכה בארגון טרור כנדרש בסעיף.
29 דין שתי הטענות לדחיה, כפי שיפורט להלן.

30
31 117. על חלק מן האישום שאת דרכם קרא הנאשם להחזיר ניתן ללמוד מחוות הדעת של ד"ר
32 פולקה (ת/216) בעמ' 9, 11 ו-12 :

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

1 סיד קטב: הוצא להורג במצרים בשנת 1966, וספרו החשוב "סימנים בדרך" מובא במלואו
2 באתרו של הנאשם. על פי המומחה, המוטיב לפיו "הקבוצה המנצחת תוביל את האומה
3 המוסלמית לניצחון ותשחרר את העמים מעול פולחן בני האדם אל עבר עבודת האל האחד
4 בלבד" הינו אופייני לעולמו הרעיוני של סיד קטב, ומבטאת את האידיאולוגיה של ארגון
5 "אלקאעדה".

6 עבד אללה עזאם הינו הוגה דעות מרכזי באלקעדה, מורו של אוסאמה בן לאדן ומהאבות
7 המייסדים של תופעת הג'יהאד העולמי. הוא הראשון שקבע כי הג'יהאד העולמי לשחרור
8 אפגניסטן ושאר האדמות האסלאמיות הכבושות ובראשן פלסטין הנו חובה אישית המוטלת
9 על כל המוסלמים.

10 המולא עומר הינו מנהיג ארגון הטליבאן שהינו, כיום, ארגון טרור מוכרז.
11 לגבי יתר האישים, אמנם צורף הסבר עליהם לעמוד האחרון של המאמר המתורגם (ת/48), אך
12 מכיוון שמדובר בפרטים שכתב מתרגם המאמר, ושלא במסגרת חוות דעת מומחה שניתן
13 להתרשם ממשקלה, על ידי התרשמות ממחברה, השכלתו, ניסיונו וידיעותיו בתחום לא אוכל
14 לקבל הסבר זה כראיה לענייננו.

15
16 118. בסמוך לציטוט המובא לעיל, משתמש הנאשם במאמרו בביטויים: "ונדיר למצוא גברים בעלי
17 אומץ לב וגבורה", "הגיע הזמן שנוותר על כל הדרכים החומריות ושלך בדרכם של הטובים
18 שבברואים..." "זהו הדם בו ראו בעליו דבר זול למען אללה. 'אללה קנה מן המאמינים את
19 נפשם ואת רכושם ובתמורה יזכו בגן עדן. הם יילחמו למען אללה ויהרגו ויהרגו" וחותרם את
20 המאמר במילים: "אחיכם המצפה לניצחון של אללה".

21 קריאתו של הנאשם להחזיר את דרכם ולהניף את דגלם של אנשי אלקעדה והטליבאן וזאת על
22 רקע התבטאויותיו שהובאו לעיל אינה יכולה להתפרש שלא כדברי שבח ואהדה לאותם
23 אישים. העובדה כי לאורך המאמר מבקש הנאשם כי דרך הפעולה של המוסלמים תשתנה,
24 מצביעה על כך כי למעשה הוא מבקש כי שומעיו ישוּבו לפעול כאנשי אלקעדה והטליבאן.

25
26 119. עולה אם כן כי לפחות חלק מהאישים שאת דרכם קרא הנאשם להחזיר הם אנשי אלקעדה
27 והטליבאן. אנשים שברור כי דרכם – שהיא אותה דרך - היא דרך המאבק, המלחמה,
28 הפיגועים ושפיכות הדמים, וכי בדברי השבח שמעתיר עליהם הנאשם וקריאתו להחזרתם, יש
29 בהן משום פרסום דברי שבח, אהדה ותמיכה בארגון אלקאעדה, שהוא ארגון טרוריסטי, ואף
30 גילוי של הזדהות עם אותו ארגון, והכל באמצעות האינטרנט, דהיינו: במקום ציבורי.

31
32 120. טענת הסנגור לפיה אין כל ראיה כי עבדאללה עזאם הינו איש אלקאעדה נסתרת אם כן, על
33 ידי חוות דעתו של ד"ר פולקה, שאותה מעדיפה אני באופן חד משמעי על פני גירסתו של

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

הנאשם בענין זה, וקובעת כי אכן מדובר בדמות מפתח משמעותית וידועה, והמזוהה באופן ברור עם ארגון אלקאעדה. ממילא, בשבחים שמעתיר עליו הנאשם, יש משום גילוי הזדהות ותמיכה בארגון שאותו משקף עבדאללה עזאם.

121. אשר לטענת הסניגור לעניין דנ"פ ג'בארין: טענה זו אינה רלבנטית עוד כיום. פסקי הדין בפרשת ג'בארין, לרבות דנ"פ ג'בארין, מתייחסים לסעיף 4(א) לפקודה למניעת טרור, כנוסחה אז.

בשנת 2002 בוטל סעיף 4(א) לפקודה, (תיקון מס' 4, ס"ח 1845, 22 במאי 2002), בד בבד עם חקיקתו של סעיף 2144 לחוק העונשין, וזאת בעקבות פסק הדין בדנ"פ ג'בארין (ר' דברי הסבר לסעיף 4 להצעת חוק תיקון דיני עונשין (תיקון 66) איסור הסתה לאלימות או לטרור התשס"ב – 2002, ה"ח 3082, 4 במרץ 2002).
התיקון ביטל למעשה את המגבלה שהוטלה בדנ"פ ג'בארין, ובהתאם לצרכי השעה שהביאה עמה גם טרור של יחידים (למשל: הפיגוע במערכת המכפלה), הוליד עבירה של הסתה לאלימות או לטרור, גם כאשר מדובר בטרור של יחיד ולא של ארגון טרוריסטי.
עם זאת, כפי שיובהר להלן, גם החלקים שנותרו רלבנטיים בפסק הדין, אין בהם כדי לסייע לנאשם, אלא להפך.

122. אכן, בשל הפגיעה החמורה של הפקודה למניעת טרור בחופש הביטוי פרשה דעת הרוב בדנ"פ ג'בארין את הסעיף באופן שיחול רק על הסתה לביצוע מעשי אלימות בידי ארגון טרוריסטי כמשמעותו בפקודה (עמ' 202-203).
הטעם לכך היה, שתכליתה של הפקודה היא בהתמודדות רק עם טרור מאורגן ולא עם מעשי אלימות הננקטים על ידי יחידים (עמ' 207).
עם זאת, קובע בית המשפט, די בכך שישתמע מן הפרסום כי הוא תומך במעשי אלימות הננקטים על ידי ארגון טרור, גם בלא שיוזכר מפורשות ארגון הטרור עצמו. דברים אלו רלבנטיים גם לשאר חלקי סעיף 4 לפקודה שנותרו בתוקף, ובהם הסעיפים המיוחסים לנאשם.
ר' את דברי כב' השופט אור בעמ' 209 לפסק הדין:

"על סמך כל האמור לעיל, מסקנתי היא שהפקודה חולשת רק על מצבים שבהם מעורבים ארגונים טרוריסטיים. אין היא מתייחסת לפעילות אלימה, מכל סוג שהוא, אשר אין לה זיקה לארגונים אלה. לפיכך אין סעיף 4(א) מתפרס על פרסומים הכוללים דברי שבח ואהדה למעשים אלימים אשר בוצעו על-ידי אנשים אשר אינם משויכים לארגון טרוריסטי או הזדהות עמם" (הדגשה שלי ל.ג.).

מכלל לאו נלמד הן: הסעיף יחול על פרסומים הכוללים דברי שבח ואהדה למעשי אלימות, גם כאשר בוצעו על ידי יחידים, ובלבד שהם משויכים לארגון טרוריסטי.

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

ובהמשך, בעמ' 210 :

"אמנם, אין נדרש כי הפרסום יכיל התייחסות מפורשת לארגון כזה, די בכך שישתמע ממנו כי הוא תומך במעשי אלימות הננקטים על-ידיו. לדוגמה, פרסום המשבח מעשה אלימות בלי להתייחס למבצעיו, כאשר ידוע לכול כי העומד מאחורי המעשה הוא ארגון טרוריסטי, ייכנס בגדר סעיף 4(א) לפקודה" (הדגשה שלי ל.ג.). כפי שהובהר לעיל, וכעולה מחוות הדעת של ד"ר פולקה, האישים אותם הזכיר ושיבח הנאשם, אינם יחידים אלמונים, ללא זיקה לארגון טרור, אלא אישים בולטים, מנהיגים, ממקימי ארגון אלקאעדה ומזוהים עמו, ומשכך התמיכה בהם משמעה תמיכה בארגון הטרור.

123. המאמר התפרסם כאמור באתר האינטרנט של הנאשם, המהווה כתובת למאמיניו ואף על פיו נכנסים לצפות בו כמאה איש. כתיבת המאמר ופרסומו באתר מהווים מעשה שיש בו פרסום דברי שבח ואהדה לארגון טרור.

124. סעיף 16 (ב) לכתב האישום מייחס לנאשם את ההתבטאויות הבאות :

"...אומתנו הפגועה מצפה לימי הניצחון ולוקחת חלק בעשיית הדעווה... משתתפת במלחמות ובמערכות ובהשפלת האויבים. היא נלחמת בארה"ב וגרורותיה ועיניה מופנות תמיד לכיוון ירושלים. אנו מברכים את אומת האסלאם על שבירת דגל הצלבנים, ברית נאט"ו וארה"ב באפגניסטן ובעיראק. אנו מברכים את המפקד המצויין המולא עומר ואחיו..."

"...אנו מצפים באמצעות הקרבתם ומאבקם שדגל הח'ליפות הבאה שבירתה ירושלים יתנופף מעל חומות אלאקצא..."

"... רוחות המרמה כלפי אומת האסלאם גברו בימים אלו מצד הקמפיין הציוני - צלבני המקולל אשר התפשט בעולם המוסלמי, במיוחד לאחר שלוחמי הג'יהאד בני העדה הנעזרת הגיבו על הפשע של המסע הציוני צלבני בראשות ראש הנחש, ארה"ב ופגעו בהם בתוך ביתם, בהתקפות על ניו יורק וושינגטון כנקמה של אללה של שליחו ושל המוסלמים, זקנים וצעירים, נשים וילדים אשר דמם נשפך בידי הכופרים אנשי הספר וסוכניהם..."

התבטאויות אלו פורסמו על ידי הנאשם באמצעות כרוז שחולק לקראת חג אל פיטר ושכותרתו היתה ציטוט מפי מנהיג ארגון הטאליבן. העתק מהכרוז פורסם גם באתר. הכרוז נתפס על ידי המשטרה בבית דפוס אלנהדה ביום 25.10.10 (ת/27) ותורגם לעברית (ר' הכרוז והתרגום ת/95). בהודעתו מיום 16.10.10 (ת/90) אישר הנאשם כי הפיץ את הכרוז וכתב את הברכה לרגל חג אל פיטר.

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

125. כשנשאל הנאשם מיהו המולא עומר ומה פועלו, וזאת עקב מאמר שנתפס בביתו והמהווה ביוגרפיה מתומצתת של המולא עומר (המאמר ותרגומו ת/37), השיב כי מדובר בשליט מוסלמי חסר בית, חסר אדמה, צנוע ויתום (ת/34 ש' 180). במאמר ת/37 ניתן להתרשם דווקא ממנהיג, איש צבא, פוליטיקאי, שהשתתף בקרבות רבים ושנחשב לוחם חזק. בהמשך המאמר אף נכתב כיצד דרך אירוע מסוים יצאה לדרך תנועת הטליבאן בהנהגתו. את כל אלו לא ראה הנאשם לציין בחקירתו.

126. מסיכומי המאשימה עולה כאילו המאמר נכתב על ידי בכיר הטרור המולא עומר אך על פי הודעת הנאשם (ת/90) ועל פי התרגום (ת/95) עולה כי רק כותרת הכרוז הינה ציטוט מפיו של המולא עומר. כך או כך מדובר בפרסום הן על ידי חלוקת הכרוזים והן באתר האינטרנט של דברי שבח ואהדה למולא עומר, הוא מנהיג הטליבאן :
" ..אנו מברכים את המפקד המצויין המולא עומר ואחיו..."
כן עולה מהכתוב תמיכה בפיגועים שהתבצעו בניו יורק ובוושינגטון שההצדק להם הוא תגובה על הפשע של המסע הציוני- צלבני ונקמה של אללה, של שליחו ושל המוסלמים אשר דםם נשפך בידי הכופרים :

"לאחר שלוחמי הג'יהאד בני העדה הנעזרת הגיבו על הפשע של המסע הציוני צלבני בראשות ראש הנחש, ארה"ב ופגעו בהם בתוך ביתם, בהתקפות על ניו יורק וושינגטון כנקמה של אללה של שליחו ושל המוסלמים, זקנים וצעירים, נשים וילדים אשר דמם נשפך בידי הכופרים אנשי הספר וסוכניהם..."

127. בחוות הדעת (ת/216) מתייחס ד"ר פולקה לכרוז זה המופיע באתר ולציטוט המולא עומר המופיע בו :

" בוש הבטיח לנו תבוסה ואללה הבטיח לנו ניצחון ; אנו נראה אילו משתי ההבטחות תתגשם."

המומחה מציין עוד כי :

"בפרסום זה מברכים "תומכי אללה" את המלא מחמד עמר שהם מכנים אותו "המנהיג היחיד במינו" ואת אחיו, חבריו לדרך, בח'ורסאן ובעראק על מימוש הבטחתו של אללה לנצח"

התייחסות נוספת שמצא המומחה באתר הינה :

"פרסום בכותרת 'הטאלאבן – המדינה המנצחת ברשות אללה' שבה מנתחים את סוד הניצחון של הטאלאבן שהוא הקמת מדינה אסלאמית בשליטת השריעה"

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

128. חיזוק נוסף למודעות הנאשם לאמור בכרוז ולהבעת התמיכה והאהדה למולא עומר, מנהיג הטליבאן ניתן לשאוב כפי שטוענת המאשימה, מדבריו של הנאשם בדרשה באל אקצא (ת/133) המיוחסת לו בסעיף 17 (ג) לכתב האישום, שם אמר:
- 4 "...הניצחון הוא לאסלאם ואלוהים הבטיח לנו כפי שאמר האיש הצדיק
5 אלמולא עומר, אהוב האל, אמר: "בוש הבטיח לנו הבטחה ואלוהנו הבטיח
6 לנו הבטחה, ונראה מי משתי ההבטחות תתגשם".
129. טוען הסנגור כי הנאשם לא נחקר ולא נתבקשה תגובתו על המיוחס לו בסעיף זה ועל כן אין
9 ערך לדברים המצוטטים בסעיף.
- 10 טענה זו אינה מדויקת. כפי שצויין לעיל הנאשם אישר כי הפיץ את הכרוז וכתב את הברכה
11 לרגל חג אל פטר (ת/90). באותה הזדמנות בה נשאל על הכרוז – גם אם לא נשאל ישירות על
12 תכנון – יכול היה הנאשם גם למסור גרסתו לעניין האמור בכרוז. כן נחקר הנאשם ביחס למולא
13 עומר.
- 14 עם זאת, אינני רואה חשיבות בדברים. אי חקירתו של נאשם בגין עבירה מסויימת, ובמיוחד
15 אי חקירתו לגבי נושא מסויים מתוך שלל נושאים שבהם נחקר, אין בהם כדי לשלול את
16 אפשרות הרשעתו באותה עבירה. אינני רואה בכך גם פגיעה בהגנת הנאשם, ולמעשה יש בכך
17 כדי להקנות לנאשם אף יתרון, שכן אין הוא כבול בשעת המשפט לגירסה שמסר במהלך
18 חקירתו, ולא ניתן יהיה לטעון כלפיו כי הוא טוען טענה כבושה.
- 19 אני דוחה, איפוא, טענה זו.
130. כזכור הופצו הכרוזים לקראת החג, לכל דורש, במסגד ובסביבתו ודאי במספר עותקים רב.
22 אם בכך לא די הרי שפרסום הכרוז באתר אפשר חשיפה נוספת לתכנים והיווה פרסום בפני
23 עצמו. משרסם הנאשם כרוז המשבח בגלוי את מנהיג הטליבאן וכן פיגועים שנעשו לדבריו על
24 ידי לוחמי ג'האד ברחבי ארה"ב וזאת גם על רקע התבטאות דומה שנשא בדרשה באל אקצא
25 הרי שבכך פירסם דברי שבח ואהדה לארגון טרור וכן גילה הזדהות עם ארגון טרור, וזאת
26 במקום ציבורי – המסגד וסביבתו.
131. כפי שצינתי לעיל, לא הוכרז ארגון הטליבאן כארגון טרור במועדים הרלבנטיים לכתב
29 האישום, ועל כן ככל שיש בדברים הזדהות עמו, אין לראות בהם עבירה. עם זאת, כפי שניתן
30 לראות מתוכן האידאולוגיה והמסרים של אותו ארגון, יש בהם דמיון ואף זהות לאלו
31 העומדים בבסיסו של ארגון אלקאעדה, וממילא ניתן ללמוד מדברי התמיכה וההזדהות עם
32 ארגון הטליבאן, כי זוהי אכן עמדתו והאידאולוגיה של הנאשם, וממילא, כי דברי השבח

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

1 וההזדהות המיוחסים לארגון אלקאעדה ומנהיגיו, לא נאמרו באקראי, ונועדו להאדרתו של
2 ארגון זה.

3
4 132. סעיף 16 (ג) לכתב האישום מייחס לנאשם את ההתבטאות הבאה :

5 " השייח אוסמה בן לאדן אהוב האל".

6 התבטאות זו אף היא נאמרה כחלק מהדרשה שנשא הנאשם במסגד אל אקצא בזמן ביקור
7 האפיפיור בארץ ואשר בגינה מיוחסת לו גם עבירה לפי בסעיף 17(ג) לכתב האישום. דרשה זו
8 הוקלטה והוסרטה על ידי מוחמד נערני, לבקשת הנאשם ונשמרה במחשבו של הנאשם.

9 הסרטון נמצא על מחשב במשרדו של הנאשם, אשר נתפס על ידי המשטרה ביום 6.10.10,
10 ונבדק על ידי חוקר המחשבים (ר' דו"ח תפיסה של אלון שלו, ת/16 ודו"ח בדיקת מארז
11 המחשב ת/186) ותכנו תורגם לעברית ותומלל (ר' תקליטור ותמליל מתורגם לעברית ת/133,
12 מוצג 9).

13 הנאשם עצמו אישר לאחר שהוצג לו, כי הסרטון אכן מכיל את הדרשה שנשא. כן הודה
14 הנאשם כי כשאמר השייח אוסמה שישמור אותו האל התכוון לבן לאדן (ר' הודעתו מיום
15 28.10.10, ת/132).

16
17 133. הסנגור מטיל ספק באם אמירה סתמית וחסרת משמעות המיוחסת לאדם ולא לארגון טרור
18 מהווה הזדהות עם אידיאולוגיה של ארגון או אדם מסוים? כן טוען הוא בשנית כי הנאשם לא
19 נחקר לגבי כך.

20 134. אינני מקבלת את טענתו של הסניגור ולפיה מדובר באמירה סתמית המיוחסת לאדם ולא
21 לארגון טרור.

22 אין ספק כי התבטאויות המביעות תמיכה, דברי שבח ובמקרה זה אף אהבה למי שעומד
23 בראש ארגון טרור המזוהה עמו באופן חד משמעי, כמוהם כדברי שבח ואהדה לארגון עצמו.
24 אין המדובר באדם פרטי לו הכרות אישית עם הנאשם, אלא במי שהיה מזוהה באופן מלא עם
25 ארגון "אלקאעדה", כאילו חד הם, כמנהיגו הבלתי מעורער.

26 גילויי האהדה לבן לאדן אינם אישיים, אלא נאמרו על רקע, ואף בשל מעשיו ופועלו בארגון
27 הטרור אלקאעדה, וממילא, אין לפרשם אלא במתייחסים גם לארגון עצמו.

28
29 135. בהמשך הכרעת הדין, במסגרת הדיון בדרשה בסעיף 17 (ג) לכתב האישום אתייחס בפירוט
30 לדרשה זו, ולטענה כי הנאשם נשא בה דברים שהיו קריאה לאלימות ומהווים פרסום מסית.
31 מאחר והנסיבות הן אותן הנסיבות וכך גם מודעות הנאשם לדבריו, ועל כן, ומן הנימוקים
32 שיפורטו בהרחבה במסגרת הדיון בסעיף 17(ג) לכתב האישום, אני קובעת כעת כי התבטאותו

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 12629-11-10 מדינת ישראל נ' אבו סלים (עציר)

1 הנוכחית בשבח אוסאמה בן לאדן, ראש ארגון הטרור אלקעדה מהווה פרסום בעל פה של
2 דברי שבח ואהדה לארגון הטרור.

3
4 136. סעיף 16(ד) מייחס לנאשם פרסום שני מסרים בקולו של בן לאדן וזאת לצד תמונותיו.
5 באחד מהמסרים לטענת המאשימה הבטיח בן לאדן לארה"ב להמשיך לתקוף אותה כל עוד
6 היא ממשיכה לסייע ב"כיבוש הציוני".
7 המסר הורד יחד עם נוספים ע"י חוקרי המשטרה ביום 11.10.10 ותכנו תורגם לעברית (ר'
8 ת/76)

9
10 137. הסנגור טוען כי בחקירת הנאשם לא יוחס לו פרסום דברי בן לאדן אלא החזקתם במחשבו.
11 לדבריו עובדת הפרסום עצמה לא הוכחה. במקביל טען כי אם אכן היה פרסום מסרים של בן
12 לאדן, הרי שזה נעשה למטרות חדשותיות בלבד וכי אלו פורסמו בכלי התקשורת ברחבי
13 העולם וכן באתרים ישראלים. הסנגור שב ומציין כי כאמור בדנ"פ ג'בארין הפקודה למניעת
14 טרור מתייחסת רק לארגוני טרור ועל כן אין סעיף העבירה מתפרש על פרסום דברי שבח
15 ליחיד שאינו ארגון. עוד טען כי ממילא לא יוחס לנאשם פרסום דברי הזדהות עם מסרי בן
16 לאדן או תמיכה בהם ועל כן תוהה איך יתכן כי עצם פרסומם יחשב עידוד אלימות וטרור.

17
18 138. הנאשם טען בהודעתו מיום 13.10.10 כי מדובר במסמך הלקוח מאתר אל קודס אל ערבי
19 היוצא לאור בלונדון וכי תוכנו פורסם בכל כלי התקשורת העולמית וכן באתרי חדשות בארץ.
20 כן טען כי מסמך זה נבחר במכוון ולא באקראי מתוך אלפי דפים. הנאשם טען עוד כי באתר
21 שלו גולשים בממוצע בסה"כ 120 איש ואפילו פחות ולכן לא ניתן ליחס לו הפצה של עמדת אל
22 קאעדה. עוד אמר כי אינו מוכן להכריז על תמיכה באדם או ארגון וכי הוא מכריז כי תומך
23 במוסלמים הנכחדים והנרצחים ברחבי העולם.
24 בחקירתו בשב"כ מיום 13.10.10 (ת/79) אמר הנאשם את הדברים הבאים :

25 " הנדון נשאל מדוע הוא מפיץ את נאומיו של אוסמה בן לאדן, הנדון אמר שזה מעניין
26 את הציבור. הנדון אמר שהוא מבין שאנו רוצים לשייך אותו לאלקאעדה. נאמר לנדון
27 כי ברור שהוא לא נשבע שבועת אמונים ישירות לאוסמה בן לאדן, אולם ברור שכאדם
28 הכואב את כאבה של האומה המוסלמית הוא רואה את אוסמה בן לאדן כגיבור.
29 הנדון אמר כי הדבר נכון".

30 אכן, כטענת הסניגור, טען הנאשם כי החזקת החומרים הקשורים לבן לאדן אינה מלמדת על
31 תמיכתו בארגונו, ומביא לשם דוגמא תכנים נוצריים בהם הוא מחזיק, ואולם מדובר בטענה
32 דמגוגית משהו, שכן את התכנים הנוצריים לא פרסם הנאשם בדרך כלשהי, בעוד שהתכנים

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

- 1 הקשורים בבן לאדן ובארגון אלקאעדה פורסמו על ידו באמצעים שונים, כמפורט בכתב
2 האישום ובהכרעת דין זו.
3
- 4 139. בכדי ללמד על השקפת עולמו של הנאשם, על עולם התוכן שלו ובכדי לשלול את ההסבר
5 התמים שנתן הנאשם ולפיו הידיעות פורסמו כידיעות חדשותיות וכיוון שהציבור מתעניין בהן,
6 הפנתה המאשימה לתמונות של בן לאדן שנמצאו שמורות במחשבי הנאשם וכן לשלל מאמרים
7 קיצוניים שנמצאו בהחזקת הנאשם.
8 עוד מדגישה המאשימה כי אין המדובר באתר חדשותי וכי הנאשם אינו נתפס על ידי קהל
9 מאמיניו כאחראי על פרסום חדשות, ומשכך לדבריה הבאת דרשות ומסרים מטעם מנהיג
10 ארגון טרור עשויה להתפרש על ידי גולשי האתר כהבעת תמיכה בארגון הטרור.
11
- 12 140. כפי שצויין לעיל, קובע "תמיר" בחוות דעתו (ת/215) כי בשנים האחרונות פעילות אלקאעדה
13 והג'יהאד העולמי בתווך האינטרנטי הפכה למשמעותית ביותר. השימוש בפורומים מהווה
14 חלק מרכזי בפן ההסברתי של הג'יהאד העולמי. כן מהווים הפורומים של הג'יהאד רשת
15 חברתית המבוססת על אידאולוגיה וכן כדרך איתור, גיוס ודרכון פעילים.
16 הנאשם כמי שבקיא בפעילות אלקאעדה בעולם כעולה מחומר הראיות ודאי מודע גם
17 למרכזיותו של האינטרנט במסגרת מערך התעמולה של הארגון. בפרסום מסריו של בן לאדן
18 הוא נוטל, למעשה, חלק במערך זה, מביע תמיכתו בארגון ובעומד בראשו, ומעביר מסר זה הן
19 למאמיניו והן למנהיגי אלקאעדה בעולם כולו.
20
- 21 141. מבחינת תכנון, מופנה המסר מבן לאדן לעם האמריקאי תוך שהוא מזכיר (או שמא מאיים) את
22 אירועי ה 11 בספטמבר. בהמשך מסביר בן לאדן כי הסיבה למחלוקת בין הארגון לבין ארה"ב
23 היא תמיכת ארה"ב בישראל. בסוף המסר אומר בן לאדן כי לא יוותרו על אלאקצא וכי הם
24 כבר נושאים את נשקם על כתפיהם 30 שנה וימשיכו כך כיוון שדבקוכם בפלסטין גדולה
25 מדבקוכם בנשמותיהם (ת/76)
26
- 27 142. המסרים פורסמו באתרו של הנאשם. מתוכן המסר, העובדה כי אתרו של הנאשם אינו אתר
28 חדשות, מאמיניו רואים בו מורה דרך ומכווין הרי שפרסום מסר מעין זה מהווה תמיכה
29 והזדהות עם ארגון הטרור ודרכו.
30
- 31 143. סעיף 16 (ה) לכתב האישום מייחס לנאשם פרסום גילוי דעת של ארגון הטרור אלקאעדה
32 העוסק בשבחו של מוסטפא אבו אליזיד, הנחשב – על פי האמור בגוף גילוי הדעת - למספר 3

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים (עציר)

בארגון, ובו נמסרה הודעה על מותו. כך יוחס לו, בין השאר, פרסום ההתבטאות הבאה
הלקוחה מתוך גילוי הדעת:

"... הם [הלוחמים] ייקחו מהמנהיגים האצילים האלה הכוח שתלהט ממנו אש
המלחמה, והאש תבער ותכלה את הכפירה ואנשיה, תוך שהם מבקשים עזרה מאללה,
שמים בו את מבטחם, בוטחים בו ונחושים להשיג את ניצחוננו, גם בחלוף הזמן..."

גילוי הדעת הורד מהאתר ביום 11.10.10 (ת/8) תכנו תורגם לעברית (ר' המאמר ותרגומו ת/9)

144. בגילוי הדעת עצמו נכתבו גם הדברים הבאים:

" בשיריה של בני משפחה עזב השיח' שאללה יתעלה ירחם עליו, את העולם הזה...
השיח' עזב לאחר מסע ג'יהאד ארוך שכולו מאמץ, אג'תהאד, סבלנות וכל סיבולת,
שארך יותר מ 22 שנים, ובהן הוא נודע בין כל לוחמי הג'יהאד באמות המוסר הגבוהות
שלו, בכבוד הרב שלו, בלבו הרחב, בחלומו הגדול, באורך הרוח שלו בנפשו הטהורה,
בצניעותו...הוא היה באמת בית ספר שלם לג'יהאד..."
"כמה מעשים טובים עשית עבור גיבור, גולה מרבאט, עובד האל וסגפן. נוס, השיח'
הנכבד שנחה דעתו. בגן עדן, ברשות אללה, יהיה המפגש והניצחון הגדול הזה."

145. טוען הסנגור כי לא הוכח שמדובר בבכיר בארגון טרור, לא נתבקשה תגובת הנאשם לדברים
וכן לא עולה כל קריאה לאלימות או טרור מהציטוט שהובא.

146. אכן, הנאשם לא עומת עם גילוי דעת זה, אך כפי שצינתי לעיל (סעיף 130 להכרעת הדין), אין
לעובדה זו כל משמעות, ואין בה כדי לפגוע בנאשם בדרך כלשהי. אילו ראה הסנגור חשיבות
בהבאת גירסת הנאשם בענין זה, ניתן להניח כי לא היה מוותר על עדותו של הנאשם בבית
המשפט, בה יכול היה להביא את גירסתו באופן הנוח לו ביותר. משלא עשה כן, ניתן להסיק כי
גם לשיטתו, אין בכך חשיבות של ממש להגנתו.

147. אשר לטענה ולפיה לא הוכח כי מוסטפא אבו אליזיד הינו "מספר 3" בארגון אלקאעדה: אכן,
בענין זה לא הביאה התביעה כל ראיה, ואין התייחסות לאישיות זו בחוות דעתו של ד"ר
פולקה. עם זאת, סבורני כי לשם הוכחת העבירה של תמיכה והזדהות עם ארגון אלקאעדה,
אין צורך בהוכחת עובדה זו. בין אם האיש היה בכיר באלקאעדה ובין אם לאו, משמתפרסם
גילוי דעת מטעם הארגון המציג את האיש כ"מספר 3" בארגון ומפליג בשבחיו, יש בפרסום זה
כדי לשרת את מטרות הארגון, לחזק את לבבות חבריו ותומכיו ולקרר אליו אנשים נוספים

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

שיחשפו לגילוי הדעת (ר') בענין זה את האמור בחוות דעתו של "תמיר" בנושא השימוש באינטרנט להעברת מסרים).

148. הבמה שנתן הנאשם לגילוי דעת זה, בדרך של העלתו לאתר האינטרנט שבניהולו, יש בה משום סיוע לארגון בהפצת מסריו, וממילא יש בכך משום תמיכה והזדהות עם ארגון טרור. בפרסום הדברים באתר יש אף משום נקיטת עמדה תומכת בתוכן האמור בגילוי הדעת. כפי שניתן לראות מחומר הראיות, לא ראה הנאשם לפרסם באתר חומרים ותכנים העומדים בניגוד לתפיסת עולמו, ועשה שימוש באתר במיוחד לשם הפצה של התכנים להם הוא מטיף. משכך, יש לראות גם בפרסום גילוי הדעת אות של הזדהות עם ארגון הטרור אלקאעדה.

149. סעיף 16(ו) לכתב האישום מייחס לנאשם קיומה של תפילת אשכבה במסגד ביום 30.4.10 לזכרם של בעידאדי אלחסיני ממנהיגי התארגנות "עיראק האסלאמית", המשויכת לאלקעדה, אשר נהרג עם פעילי אלקאעדה נוספים בתקיפה אמריקאית בעיראק. כן יוחס לו כי אמר לקהל המתפללים כי התפילה הינה לעילוי נשמות השהידים, מתוך רצון לשבח את מות הקדושים. בנוסף, פרסם הנאשם הודעה באתר על עריכת תפילת האשכבה. ההודעה הורדה מן האתר ביום 11.10.10 ת/8 ותורגמה לעברית (ר' ההודעה ותרגומה ת/45).

150. הנאשם אישר בהודעתו מיום 8.10.10 (ת/34 ש' 279) כי ערך תפילת אשכבה וכי זו זכות לכל מוסלמי לערוך תפילה כזו למי שנעדר. כן ציין כי הוא מזדהה עם כל האומה האסלאמית שנפגעה. בהודעתו מיום 11.10.10 (ת/52 ש' 18) נשאל שוב לגבי תפילת האשכבה וטען כי מדובר היה בתפילה להרוגים הרבים ולא רק לשניים שפורסמו באתר. כן אישר כי ערכו תפילה להרוג שהוא קרוב משפחה של הנביא מחמד. הנאשם אמר כי לא ידע ששני ההרוגים להם ערך תפילת אשכבה הם מנהיגי אלקאעדה בעיראק. כשנשאל הנאשם מדוע הגדיר את אותם שניים כשהידים וכקדושים ניסה להתחמק ובהמשך השיב כי הוא אינו מתעסק בפלגים וארגונים וכי הוא כואב את כאבי אומתו הפצועה ודואג לעמים שנפגעו.

בחקירתו מיום 12.10.10 (ת/73) הודה הנאשם כי הוא כתב את הידיעה בעניין תפילת האשכבה. אמר כי הוא מזדהה עם כלל המוג'אהדין בעולם הנלחמים בצלבנים האמריקאים ובכללם גם אלקאעדה.

בנוסף, מסר מוחמד נעראני כי לבקשת הנאשם שלח את ההודעה על תפילת האשכבה לאתר אל פאלוגיה של אלקעדה (ת/168).

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

151. טוען הסנגור בסיכומיו כי אין כל ראיה כי אבו עומר אלבג'דאדי עמד בראש ארגון המשוויך לאלקעדה וכי טענה זו טעונה ראייה ככל טענה בכתב האישום. כן טוען הוא כי תפילת הנעדר הינה טקס דתי הנערך לאחר מותו של כל מוסלמי ללא קשר להשתייכותו הדתית ולהשקפת עולמו. וכי אדם שנהרג במהלך מלחמה כנגד כובש נקרא שהיד. לדבריו לא יתכן כי תפילה לעילוי נשמת אדם שמת במהלך הגנה על אדמתו, תחשב כהזדהות עם ארגוני טרור משלא כללה קריאה לאמץ קו מחשבה אלים, או קריאה לנקמה.

152. בחוות דעתו תחת הכותרת "הזדהות עם אלקעדה" מתייחס ד"ר פולקה לטקס האשכבה וכותב:

"..פורסמה ידיעה באתר של "תומכי אללה" ולפיה מאות מתפללים במסגד שהאב אלדין בנצרת כשבראשם השיח נאט'ם קיימו תפילת אשכבה (כגופת המת לא לפנייהם, תפילה זו נקראת באסלאם 'תפילת הנעדר') לעילוי נשמתם של שהידים בעיראק ובמדינות אחרות ובראשם אבו עמר אלבג'דאדי אלחסיני, מנהיג התארגנות 'מדינת עראק האסלאמית' ואבו חמזה אלמהאג'ר, מצרי במוצאו, מפקד אלקעדה בעיראק. באתר פורסמה תמונה שבה נראים המתפללים בכיכר שהאב אלדין בנצרת כשבראשם השיח נאט'ם. בכתבה נכתב כי נאט'ם מכנה את השהידים הללו מבכירי אלקאעדה 'מנהיגי האומה והקבוצה המנצחת'."

בהמשך מציין המומחה ביחס לשאלה שהועלתה בפורומים של אלקעדה באם לקיים תפילה מעין זו כי:

"נקבע כי רבים מאנשי הדת אימצו את הדעה ולפיה המוסלמים יתפללו תפילה מסוג זה אם המת שעליו מתפללים הביא תועלת למוסלמים למשל, היה לוחם ג'האד. תפילה לעילוי נשמת שהיד מסוג זה, כך נקבע, היא הבעת תודה והשבת טובה וכן עידוד לאחרים לעשות כמוהו."

153. אינני מקבלת את טענת הנאשם והסנגור ולפיה מדובר בתפילת אשכבה תמימה של מוסלמי שהועיל לאיסלאם. כפי שנאמר בידיעה שפורסמה באתר, נערכה התפילה לעילוי נשמתם של מנהיגים מוכרים וידועים בארגון אלקאעדה על שלוחותיו השונות, בקשר ישיר למעמדם זה ובשל אותו מעמד והמעשים שעשו במסגרת הארגון. כאשר מדובר בתפילה המיועדת לעילוי נשמתם של אותם אנשים, תוך הכרתם בתארי שבח וכבוד, שיש לראות בהם הבעת תודה ועידוד לאחרים לנהוג כמותם, לא ניתן לפרש את הדברים אלא כהבעת תמיכה והזדהות עם הארגון שבמסגרתו פעלו ועמו הם מזוהים.

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

154. התפילה התקיימה במסגד בנוכחות מאות מתפללים, פורסמה באתר האינטרנט, וכן הופצה לאתר אלקאעדה. בכך היא עונה על ההגדרות של פרסומים שפורסמו במקום ציבורי. על יסוד חוות דעתו של ד"ר פולקה, אותה קיבלתי, ניתן לקבוע בוודאות כי תפילה האשכבה נשוא סעיף 16(ו) לכתב האישום, פרסומה באתר והפצתה לאתר נוסף מהווים מעשה שיש בו גילוי של הזדהות ואף אהדה עם ארגון אלקאעדה.

פרסומים שיש בהם הסתה לאלימות ולטרור (לפי סעיף 2ד144 לחוק העונשין):

155. בסעיף 17 לכתב האישום מפרטת המאשימה ששה פרסומים בהם קרא הנאשם, לשיטתה, לעשיית מעשי אלימות ועודדם או שיבח אלימות, וזאת בין היתר תוך קריאת קריאות גורפות לפגוע ביהודים ונוצרים בשל דתם או מוצאם הלאומי. להלן אתייחס לכל אחד מן הפרסומים, אבחן את תכנו, את משמעותו, את הנסיבות בהן פורסמו, את גירסת הנאשם לגביהם, ולבסוף אבקש להסיק את המסקנה בשאלת היות הפרסום מסית לאלימות או טרור.

156. בסעיף 17(א) לכתב האישום, טוענת המאשימה כי ביום 7.3.08 (ככל הנראה הכוונה ליום 1.3.08), על רקע מבצע צבאי בעזה שביצע צה"ל וכן על רקע פרסום קריקטורה מבזה של הנביא מוחמד בדנמרק נשא הנאשם דרשה במסגד אל אקצא מול קהל המתפללים, והיא כוללת, לטענתה, דברי הסתה חריפים כנגד היהודים ואויבי האסלאם. על דרך המשל וציטוטי הלכה קרא הנאשם, לטענת התביעה, לנקום בכל מי שפגע במוסלמים. התובעת מפנה בסיכומה לחלקים מאותה דרשה, כפי שהם מופיעים בתרגומה ת/131, ובמיוחד לחלקים שאותם הדגישה, ואשר לטענתה אינם משתמעים לשתי פנים, וקוראים לנקמה כנגד כל מי שפוגע בדת האיסלאם.

157. להלן יובאו הציטוטים מתוך אותה דרשה, כפי שהובאו בכתב האישום, תוך הדגשת החלקים שהודגשו על ידי התובעות.

בהקשר זה אבקש לציין כי בסיכומיה, ציטטה התובעת חלקים נרחבים יותר מאותה דרשה, אשר לא צוטטו בכתב האישום, והדגישה חלקים נוספים מתוכה, כתכנים מסיתים. יתכן כי אלמלא הובאו ציטוטים בכתב האישום, ניתן היה להתייחס לכל חלקי הדרשה ולכל הפרסומים הנכללים בחומר הראיות לשם בחינת השאלה אם הם כוללים פרסומים מסיתים. ואולם, משבחרו התובעות לצטט חלקים מסויימים מתוך הדרשה בכתב האישום, רשאי היה הנאשם להאמין כי זהו גדר האשמה נגדו, וכי אותם חלקים בלבד, הם אלו הכוללים, לטענת התביעה, דברי הסתה, וכי אלו הביטויים שמפניהם עליו להתגונן, ותו לא.

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים (עציר)

במשפט הקודם לציטוט בכתב האישום נאמר, אמנם, "בין היתר אמר הנאשם...", ואולם אין בכך כדי להבהיר כי התביעה טוענת שגם שאר החלקים הם חלקים מסיתים. אשר על כן, אתייחס בהכרעת דין זו אך ורק לציטוטים המופיעים בכתב האישום, תוך ששאר התכנים המופיעים בחומר הראיות, ושאליהם מתייחסת התובעת בסיכומיה, משמשים אך ורק כראיה להוכחת יסודות העבירה וכן את היסוד הנפשי.

158. להלן, איפוא, הציטוטים הרלבנטיים מתוך הדרשה:

"אחים יקרים, הרודנים האלה, הנואפים האלה, העריצים האלה, עובדי הבקר והשטנים שבו לחלל את הדברים הקדושים לנו וכך קללו את הנביא הנבחר...".
 "הוי יקום... הרגו היום ילדים בעזה ופגעו בנביא, עליו התפילה והשלום בדנמרק... כן זה מה שקורה וזה מה שאנחנו רואים כל יום. מה קרה לאומת האסלאם? ...מה פגע בזאת שהיתה מנצחת ושדרכה (רגילה להיות) עם (המטיל) אימה?"

"...פוגעים בנביא עליו השלום ואומת האסלאם לא פועלת לנקמה. הוי עם, מה שקורה, האם אתם לא רואים שהעניין הזה החמיר ואין אלוהים מבלעדיו, הכפירה בעולם, העזו לפגוע רק כאשר ראו את האומה נכנעה הארץ, נכנעה. הייתה מוגת לב. אין בה את החרב של חאלד חיאלד (בן אלוליד), אין בה את החרב של מחמד בן מסלמה ואין בה את הקול של צליל הנשק..."

זה טבעי שפוגעים בנביא... זה מנהג של אנשי הכפירה... האם אין בינינו מי שילך בעקבות הנביא ויצעק בפניהם של חבורת דנמרק "נשלחנו אליכם כדי לשחוט... כן אנחנו אומרים להם ולמי שילד אותם ולמי ששומע: הירגעו, האיסלאם הוא דת של שלום למי שהתאסלם ונכנס תחת ביטחונה, אבל מי שמסרב לה (אין לעשות לו) פוט ל: להילחם בו, להיאבק בו, להתנגד אליו כאוייב – וזהו דת המלחמה, דת הלחימה, דת הקורבנות, דת הגי'האד ודת חירוף הנפש למות, שמואסת באנשי העוש, שנכדיו של מחמד בן מסלמה יקומו לנקום את נקמת שליח האל, עליו התפילה והשלום. למה העמים שותקים? אם שותקים העריצים הערבים והערבים השליטים הבוגדים, שתקו ופחדו על כסאותיהם בעוד שהם נהנים מכסאותיהם המזוהמים. אבל איפה העמים שנוקמים את נקמת שליח האל? איך הם שותקים על השגרירויות? לעשות משהו ולהרוס אותן על יושביהן... זכותנו להסיר את העושק וההשפלה הללו מעלינו ומהנביא עליו התפילה והשלום.

אחי המוסלמים, הימים האלה יגיעו בעזרת אלוהים. האומה למדה וידעה שמי שמתרברב במלים אין לו חשיבות ולא מוניטין ולא ציות, למי שלא יהיה בשטח ולמי

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

שלא ייתן סיוע ללוחמי הג'יהאד, ולמי שלא יהיה מאחורי אותם אלה שהם נכדיו
של מחמד בן סלאמה שילכו ויכרתו את ראשיהם של הנכדים של כעב בן אשרף".

"לאחר כל פגיעה וכל השפלה... מקיימים מספר הפגנות ופעולות מחאה, וכאילו העניין
הפך להרגל, הם פוגעים ואנחנו מפגינים ומוחים ואח"כ חוזרים לבתים כאילו דבר
לא קרה. האם זאת תמיכה לנביא, עליו התפילה והשלום? השיח הינו שיח של
חרבות, כדי שנחזיר את העוולות למקומן... כך עלינו ללמד את דת האסלאם ולא
באמצעות אלוסטיה המעוותת ודרך סובלנות האסלאם. האסלאם הוא דת וסובלנות
למי שמאמין והינו ירא שמיים לא פוגע, אבל למי שפושע על פני האדמה, עושה
מהומות, מתנהג בעריצות, אליו השיח או אחד, שיח החרבות. שיח של חרבו של
מחמד בן מסלמה, שאלוהים ישיב לו את חרבו של חלד שהאלוהים ישב לנו את חרב
האמת שתעקור מהשורש את הכופרים על פני האדמה, ויוכרז שלטון מוסלמי של
חליפות ישרה שבירתה ירושלים הקדושה...

העלה על נס את דגל הג'יהאד והוודאות, תמוך בלוחמי הג'יהאד, אלוהים, חזק
אותם, חזק אותם... שליח האל... אלוהים, סייע ללוחמי הג'יהאד בכל מקום, סייע
להם באפגניסטן, בצ'צ'ניה, בעירק, באדמה סוריה רבתי ופלסטין, הצל אותם מהרג
בכל מקום, אלוהים אני מבטיח לך את מה שהבטחת לנו, תמוך בדתך, סייע לנאמניך
ורפא את לבבות המאמינים".

159. הדרשה עצמה הוקלטה והיא נשמעת בתקליטור ת/131, אליו מצורף תרגום לעברית (שאותו
החלטתי לקבל כתרגום נכון, כפי שהובהר לעיל). הקלטת נתפסה ביום 6.10.10 על ידי
המשטרה בביתו של העד מוחמד נעראני, כשעליה התאריך 1.3.08 (ר' דו"ח תפיסה וסימון של
יצחק שבת ת/22, מוצג מס' 18 (הוא ת/133)).
הנאשם זוהה כנושא הדרשה הן ע"י מוחמד נעראני שבפניו הושמע התקליטור במהלך עדותו
ת/183, והן על ידי עצמו, בהודעתו ת/130. (יצויין כי בכתב האישום טוענת המאשימה כי
הדרשה נישאה ביום 7.3.08, אך מן התאריך הרשום על גבי התקליטור עולה כי התאריך הוא
1.3.08). הנאשם מאשר שם כי הוא זה שנשא את הדרשה, ובהודעתו ת/134, אף הסביר את
הרקע לנשיאתה.

160. הנאשם נשאל לפשר דבריו בדרשה, ובהודעתו ת/134 השיב כי אמר את שאומרים מדעני הדת,
וכי ציטט מתוך הספר הראשון של דברי הנביא מוחמד – "סחיה אלבוכארי", שהוא הספר
השני בחשיבותו אחרי הקוראן. עוד אמר כי ציטט מתוך חדיתי של הנביא שעניינו משורר בשם
כעב בן אשרף שנלחם באסלאם ובנביא, ואזי נשלח מחמד אבן מסלמה שנלחם בו והרג אותו.

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

161. אשר לאמירה כי נכדיו של כעב בן אשרף פוגעים בנביא, וכי על נכדיו של מחמד בן מסלמה
לנקום את נקמת הנביא, השיב כי אין היום נכדים של אבן מסלמה, כי המוסלמים כיום
חלשים וחסרי ערך, ולכן, בעולם מעזים לבזות את הנביא והקוראן.
ביחס לאמירה כי האיסלאם היא דת של שלום למי שנענה לה ומצטרף אליה, אך מי שמסרב
יש להילחם בו, להרוג אותו, להתנגד לו ודינו הרג, קורבנות וג'יהאד, השיב הנאשם כי התרגום
אינו מדויק, וכי ציטט את אחד ממדעני האיסלאם.
לגבי איזכור שיח החרבות בדרשתו, טען שהשתמש בשיר וציטט אותו, ובסופו אף אומר
שפרעה ואנשים דומים לו, אכן יבוא היום ואלוהים ינקום בהם.
162. התובעת טוענת כי תגובתו של הנאשם היא תגובה מיתממת שאין לקבלה. לדבריה, התכנים
המופיעים בדרשה, כפי שפורטו לעיל, הם דברי הסתה מובהקים, שבהם מכלה הנאשם את
זעמו על הרג ילדים מוסלמים במהלך המבצע בעזה וקורא לנקמה, תוך הפניה לסיפור הריגתו
של כעב בן אשרף על ידי מוחמד בן מסלאמה בשל פגיעה בנביא, וקורא לנכדיו של מוחמד בן
מסאלמה לנקום בכל מי שפוגע בדת האיסלאם ולדבר עמו בשיח של חרבות.
לשם חיזוק טענתה ולפיה אין לקבל את הסבריו של הנאשם, ולהוכחת כוונתו האמיתית
בדבריו, מפנה המאשימה לתקליטור (ת/3) שהפיץ הנאשם ובו דרשה של שיח חאלד מסעודיה,
שם קורא השיח לאלשהאדה - מוות במלחמות לניצחון האלוהים.
163. התקליטור ת/3 נתפס במשרדו של הנאשם במהלך חיפוש שבוצע ביום 6.10.10 הן בביתו והן
במשרדו (ר' דו"ח תפיסה וסימון של ליאור שפירא, ת/18), וסומן מאוחר יותר על ידי רס"מ
אחמד שיבלי כמוצג 9 ש.א. 3 (ר' זכ"ד מיום 26.10.10, ת/2).
התקליטור נושא את סמל "אנצאראללה" ועליו מופיע שמו של השיח ח'אלד אל ראשד.
יצויין כי בדו"ח התפיסה ת/18 צויין כי השקית שבתוכה נמצא התקליטור נתפסה במשרדו,
בעוד שאחמד שיבלי מציין בזכ"ד ת/2, כי השקית נתפסה בביתו של הנאשם. נוכח הנוסח
שבסיפא לת/18, המתייחסת מפורשות למוצגים שנתפסו בבית הנאשם ואלו שנתפסו במשרדו,
ניתן להסיק ברמת ודאות גבוהה כי הטעות נמצאת בזכ"ד ת/2, וכי התקליטור נתפס במשרדו
של הנאשם.
164. עם זאת, אין לעניין זה חשיבות רבה, לאור העובדה כי הנאשם מודה כי התקליטור שייך לו וכי
הפיץ אותו בין מתפללי המסגד כאשר הופצו הציורים הפוגעים בנביא מוחמד. כאשר מושמע
התקליטור באוזניו, מאשר הוא כי מדובר בדרשה של השיח ח'אלד אל ראשד מסעודיה, אשר
נישאה בתקופת משבר הקריקטורות בדנמרק שפגעו בנביא.

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

1 לדבריו, הפיץ את התקליטור עם הדרשה במסגרת פעילותו כאימאם מסגד שהאב אל דין,
2 מבלי שהאזין לו. עם זאת, בהמשך החקירה מאשר הנאשם כי שמע את הפתיח לתקליטור, אך
3 לטענתו מדובר בדרשה העוסקת בנביא ובפגיעה בו באמצעות הציורים בדנמרק. את המונח
4 "אלשהאדה", שלו קורא השיח' ח'אלד בדרשה שבתקליטור, מפרש הנאשם כביטוי בקוראן
5 שמשמעותו מוות במלחמות לניצחון האלוהים. (ר' הודעת הנאשם מיום 31.10.10, ת/153).

6
7 165. התובעת טוענת כי אין לקבל את ההסברים התמימים אותם מספק הנאשם ביחס לתקליטור
8 זה ואת טענותיו כי לא הכיר את תכנו. לדבריה, דברים שאמר הנאשם לקראת תום דרשתו
9 במסגד ביום 1.3.08 (נשוא פרק זה), מלמדים כי ידע ידוע היטב מה הוא תכנו של התקליטור,
10 וכי בחר בו שלא במקרה, תוך שהוא מספר למתפללים כי השיח' נאסר בגלל דרשה זו למשך
11 שבע שנים, כיוון שקרא בה לנקום את נקמת הנביא, ומודיע כי התקליטור יודפס באלפים
12 ויפורסם.

13 וכך אומר הנאשם בדרשתו :

14 "בעזרת השם, אנחנו מדפיסים (משכפלים) קלטת של השיח' ח'לד אלרשד, שבה
15 קרא : "הוי אומת מוחמד", שמה "הוי אומת מוחמד" קרא לאומה לנקום את נקמתו
16 של הנביא, עליו השלום.

17 (אלרשד) נשא את הדרשה הזאת בחצי האי ערב (סעודיה), ונאסר בגלל הדרשה הזאת
18 למשך שבע שנים. למען הדרשה הזאת, כיוון שהוא קרא לנקום את נקמתו של הנביא
19 עליו התפילה והשלום.

20 אחי המוסלמים, נדפיס את זה אבל סייעו בהדפסתו. נדפיס ממנו אלפים, הדיסק
21 עולה (כסף) וכל מי שמפרסם את זה – למען הנביא, עליו התפילה והשלום ואלוהים
22 יגמול לכם בטוב...". (ר' תמליל ותרגום הדרשה ת/131).

23
24 166. לטענת המאשימה הפניית קהל המתפללים והמאמינים לדרשה הקוראת למוות למען הנביא
25 בהמשך לדברים שאמר בדרשתו הוא, בדבר הצורך בנקמה, והמשל על הריגתו של כעב בן
26 אשרף משמעה קריאה לאלימות ולטרור בקרב המתפללים.

27
28 167. הסנגור לעומת זאת טוען כי דברי הנאשם התמקדו בפגיעה בנביא מוחמד באמצעות
29 הקריקטורות ולא במבצע הצבאי בעזה. עוד הוא טוען כי גם אם מדובר בקריאה לאלימות,
30 הרי שזו מופנית למוסלמים בדנמרק ובארצות ערב, וכי לא הושמעה כל התבטאות ממנה ניתן
31 להסיק קריאה לפגוע באינטרסים בתוך ישראל או באזרחיה.
32 לטענתו, לא נועד המשפט הפלילי בישראל לשמור על אינטרסים ואובייקטים במדינות זרות.

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

- 1 עוד טוען הסנגור כי ייחוס הפצת הדיסק של השיח' חאלד אשר בו קריאה ל"שאהדה", מבלי
2 שהוגש תרגומו של אותו דיסק לבית המשפט, וזאת כאשר הנאשם טען כי הדיסק מכיל תכנים
3 שונים אינו מאפשר לבית המשפט להתרשם ולהסיק מסקנות ביחס לאותו דיסק.
4
- 5 168. עיון בתוכן הדרשה אינו מותיר ספק כי היא כוללת מספר התבטאויות שלא ניתן לפרשן אלא
6 כקריאה לאלימות ולטרור.
7 כך למשל: הדיבור: "נכנעה הארץ, נכנעה. היתה מוגת לב, אין בה את החרב של חאלד... אין
8 בה את החרב של מחמד בן מסלמה ואין בה את הקול של צליל הנשק...". הדברים מביעים
9 צער וביקורת על חולשתה של הארץ, הנעדרת את חרבותיהם של אנשים מוכרים באיסלאם,
10 שאחד מהם לפחות, מחמד בן מסלמה ידוע כמי שהרג את הפוגע בנביא, והנעדרת את צליל
11 הנשק. הדברים מרוממים את השימוש בחרבות ובנשק, וכן בהריגתו של מי שמבזה את
12 הנביא, בדרך של היקש מפועלו של מחמד בן מסלמה המוזכר בהקשר של דוגמה ומופת שיש
13 לשאוף אליו.
14
- 15 169. הדרשה כוללת גם את הדיבור "האיסלם הוא דת של שלום למי שהתאסלם... אבל מי שמסרב
16 לה (אין לעשות לו) פרט ל: להילחם בו, להיאבק בו, להתנגד אליו כאויב – וזוהי דת
17 המלחמה, דת הלחימה, דת הקורבנות, דת הג'יהאד ודת חירוף הנפש למות, לשחוט...".
18 דומה שטקסט זה איננו זקוק לפרשנות או הבהרה כלשהי, ויש בו משום קריאה ישירה וברורה
19 ולא מרומזת או עמומה, להילחם, להיאבק ואף לשחוט את כל מי שמסרב להתאסלם.
20 אם בכך אין קריאה לאלימות, אינני יודעת קריאה לאלימות מהי.
21 170. בהמשך אומר הנאשם: "אבל איפה העמים שנוקמים את נקמת שליח האל? איך הם שותקים
22 על השגרירויות? לעשות משהו ולהרוס אותן על יושביהן... זכותנו להסיר את העושק
23 וההשפלה הללו מעלינו ומהנביא עליו התפילה והשלום".
24 גם כאן מדובר בקריאה מפורשת וברורה לאלימות, שאינני מצריכה פרשנות יתר – קריאה
25 וכמיהה לנקמה בדרך של הרס שגרירויות על יושביהן, בתגובה על הפגיעה בשליח האל, הלא
26 הוא הנביא מוחמד, תוך הדגשת הזכות להסרת העושק וההשפלה, בשל פרסום הקריקטורה
27 בדנמרק.
28
- 29 171. פסוק נוסף שיש בו קריאה מובהקת לאלימות הוא זה: "האומה למדה וידעה שמי שמתרברב
30 במלים אין לו חשיבות ולא מוניטין ולא ציות, למי שלא יהיה בשטח ולמי שלא יתן סיוע
31 ללוחמי הג'יהאד, ולמי שלא יהיה מאחורי אותם אלה שהם נכדיו של מחמד בן סלאמה שילכו
32 ויכרתו את ראשיהם של הנכדים של כאב בן אשרף".

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

דברים אלו מרוממים באופן ברור את המעשה על פני הדיבורים. התרברבות ללא נוכחות
בשטח ומתן סיוע ללוחמי הג'יהאד לא תקנה חשיבות מוניטין או ציות.
הביטוי מכיל קריאה חד משמעית להצטרפות פעילה ללוחמי הג'יהאד. ואם יתהה מישהו מה
משמעותם של אותם סיוע או הצטרפות, הרי באה הסיפא ומבהירה: על השומעים להיות
מאחורי נכדיו, או במלים אחרות: ממשיכי דרכו של מחמד בן סלאמה שהגן על כבודו של
הנביא, אשר יכרתו את ראשיהם של נכדיו של כעב בן אשרף, ובמלים אחרות: של ממשיכי
דרכו של מי שפגע בכבוד הנביא.

בדברים אלו יש, איפוא, קריאה מפורשת להצטרפות פעילה לנקמה במי שפגע בכבוד הנביא,
בדרך אלימה (כריתת ראשיהם), כפי שעשה מחמד בן סלאמה בזמנו.

172. ולבסוף אומר הנאשם: "הם פוגעים ואנחנו מפגינים ומוחים ואחר כך חוזרים לבתים כאילו
דבר לא קרה. האם זאת תמיכה לנביא, עליו התפילה והשלום? השיח הינו שיח של חרבות, כדי
שנחזיר את העוולות למקומן... למי שפושע על פני האדמה, עושה מהומות, מתנהג בעריצות,
אליו השיח הוא אחד, שיח החרבות. שיח של חרבו של מחמד בן מסלמה, שאלוהים ישיב לו
את חרבו של ח'אלד שהאלוהים ישיב לנו את חרב האמת שתעקור מהשורש את הכופרים על
פני האדמה, ויוכרז שלטון מוסלמי של חליפות ישרה שבירתה ירושלים הקדושה".

173. כמו בהתבטאויות הקודמות, גם כאן נשמעת ביקורת על מי שמפגין ומוחה אך אינו פועל לשם
תמיכה בנביא. הוא קובע נחרצות כי השיח הינו שיח של חרבות כדי הסיר את העוולות,
ובמיוחד חרבו של מחמד בן מסלמה – באמצעותה, כזכור, נערף ראשו של הפוגע בנביא.
הנאשם גם נושא תפילה להשבת אותה חרב לשם עקירה מן השורש של הכופרים מעל פני
האדמה, שלא ניתן להבינה אלא כקריאה לפעולה אלימה להכחדת הכופרים שאינם מצטרפים
לאסלאם או הפוגעים בנביא.

יש לזכור כי אין מדובר בקריאה ערטילאית להכחדת כופרים בחרב, אלא – כפי שעולה בבירור
מן ההקשר שבו נישאה הדרשה - קריאה ישירה לנקוט באלימות כלפי מי שפגעו בנביא
ובמוסלמים – יוצרי ומפרסמי הקריקטורה בדנמרק ותומכיהם, ומדינת ישראל שבשליחותה
ביצע צה"ל את המבצע ברצועת עזה.

174. בסעיף 17(ב) לכתב האישום, טוענת המאשימה כי במהלך התקופה הרלוונטית פרסם הנאשם
באתר מאמר הכולל קריאה לנטוש את דרך המחאה הפסיבית וההפגנות ולצאת לפעילות
אלימה. ר' תדפיס המאמר ת/44 (בצירוף תרגום לעברית), אשר הורד מן האתר ביום 7.10.10
על ידי החוקר אחמד שיבלי וסומן 14 (ר' מזכר ת/7).
במאמר זה שכותרתו "הפגנות, הפגנות ומה הלאה?" נכתב:

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

1 "אנו ממליצים לכם, הניחו להרי הגעש של הטינה והזעם בלבבות העמים
2 המוסלמים להתפרץ, השאירו את הרי הגעש בלבבות האנשים, השאירו אותם עד
3 שיתקוממו כאיש אחד וירוקנו את הטינה והר הגעש כנגד האויבים והמנהיגים
4 המדיחים את אנשיהם מדרך הישר, עד אשר יזעזעו את גם המשטרים, אשר חסמו
5 את דרכה של האומה בפני ניצחון הפאר שלה, וניצחון דם בניה נשותיה וילדיה אשר
6 נשפך בעיראק, בפלסטין, באפגניסטן, בפקיסטן, בתימן... השאירו את הרי הגעש של
7 העמים בלבבותיהם, ואל תפיגו אותם באמצעות הפגנות, מחאות כפיים, שריקות
8 סיסמאות וכרזות... אללה, חזק את לוחמי הגייהאד בעיראק, ב"שאם" ובכל מקום בו
9 הם נלחמים מלחמת קודש למעןך, על מנת שהדת כולה תהיה דתך. אללה סלול
10 עבורם דרך לירושלים ואל אקצא."

11
12 175. בהודעתו מיום 8.10.10 (ת/34), כאשר מוצג בפניו המאמר, מאשר הנאשם כי זהו מאמר
13 שנלקח מאתר אינטרנט, וכי פרסם אותו באתר שבניהולו. לטענתו אין המאמר שייך לו, אין
14 הוא נושא סמל של אנצאראללה, ועניינו טרוניה על העולם הערבי שאינו יודע אלא להפגין,
15 לצעוק, למחוא כפיים ולשרוק. לטענתו לא מתח ביקורת על שום דבר, ולשם הבהרת תוכן
16 הדברים מפנה הוא למחבר המאמר.
17 בהודעתו מיום 24.10.10 (ת/121), נשאל הנאשם שוב לגבי אותו מאמר, וטען כי המאמר הוא
18 על דעת כותבו, ולא מייצג בהכרח את האתר. לטענתו מדובר בו בביקורת על הערבים במישור
19 תופעות על מסכי הלוויינים. בהמשך טוען הוא בתשובה לטענה כי מדובר בקריאה שלא
20 להסתפק בהפגנות ולצאת במלחמת ג'יהאד לרבות בישראל, כי מדובר בלשון ספרותית ואין
21 הוא יודע למה התכוון הכותב.

22
23 176. הסנגור טוען כי מדובר במאמר הקורא לעמים הערביים לבצע הפיכה כנגד משטריהם ותוהה
24 מה הפסול בקריאה מעין זו.

25
26 177. גם במאמר זה קורא הנאשם באופן ברור לאלימות. הוא מגנה את ההסתפקות בביטויי מחאה
27 מילוליים כגון הפגנות, ומעודד התפרצויות טינה וזעם רבות עוצמה ("הרי הגעש של הטינה
28 והזעם"), ומורה לקוראים לרוקן את אותה טינה נגד אויביהם – ולא בדרך של הפגנות,
29 מחאות כפיים, שריקות, סיסמאות וכרזות.
30 כל קורא סביר אינו יכול אלא להסיק כי הוא מותיר למעשה את האלימות כאמצעי יחיד
31 למחאה, לנקמה, להפגת הזעם ולהשגת "ניצחון הפאר" של האומה.
32

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

178. גם כאן מקבלת אני את טענת התובעת, ולפיה גירסתו של הנאשם בנוגע לפרסום זה היא גירסה מיתממת, תוך ניסיון להרחיק עצמו מן הפרסום. בענין זה ארחיב בהמשך במסגרת הדיון ביסוד הנפשי, ובמודעותו של הנאשם לעובדות הרלבנטיות.
מכל מקום, אינני רואה חשיבות בשאלה אם הנאשם הוא שכתב את המאמר בעצמו, או שנכתב על ידי אחר, שכן הנאשם מאשר – והדבר אף הוכח בפועל, כמפורט לעיל – כי הנאשם העלה מיזמתו את המאמר לאתר והפיצו ברבים, ובכך די לשם הוכחת היסוד העובדתי בעבירה. כפי שיובהר בהמשך, מסקנתי היא כי הנאשם היה מודע היטב לתוכנו של המאמר, וכי המאמר אף שיקף באופן מלא את השקפתו הוא, כפי שאף באה לידי ביטוי בדרשתו מיום 1.3.08 (נשוא הסעיף הקודם).

179. בסעיף 17(ג) לכתב האישום, טוענת המאשימה כי עובר לביקור האפיפיור בנצרת בחודש מאי 2009, נשא הנאשם דרשה במסגד אל אקצא בה אמר כך:
"הוכרזה מלחמה ציונית-צלבנית עולמית על האומה ועדת המאמינים..." האפיפיור מכין עצמו בשער הוותיקן בראש מסע הצלב על העולם האסלאמי, רוצה להגיע לנצרת, לירושלים ולאל אקצא המבורך מכאן עלינו לדעת קודם כי הוא ראש עבודת האלילים וראש הצלבנים... בהרצאה המוקלטת שלו... מספר: ראו מה תרם מחמד לאנושות - מה הגיש (תרם) מחמד לאנושות זה כל רוע..."
כולכם יודעים כי כעב בן אלאשרף היה מקלל את הנביא... ומחמד בן מסלמה הלך, ניסה והביא אותו, הביא את ראשו. כן, נענה לנביא האסלאם עליו התפילה והשלום.
...בעזרת השם... נגרש את האפיפיור מנצרת למען השליח עליו השלום... זהו מבחן עבורנו, המבחן לאומת מחמד. המבחן הגיע לכתלי אלאקצא וללב נצרת. ככל יכולתנו נשים מכשולים בדרכו... ונמנע אותו מלהיכנס וזו חובתנו למען הנביא".

180. דרשה זו שנשא הנאשם הוקלטה והוסרטה על ידי מוחמד נערני, לבקשת הנאשם, כפי שעשה גם לגבי דרשות יום ששי במסגד, אף זאת לבקשת הנאשם. לדבריו, היה מעלה, לבקשת הנאשם את הקלטות הדרשות למחשבו של הנאשם, אך לעתים סרב או התחמק בנימוקים שונים, משום שלא הסכים לאמור בהן (ר' הודעתו מיום 11.10.10 ת/174). הנאשם עצמו אישר אף הוא, לאחר שהוצג לו, כי הסרטון אכן מכיל את הדרשה שנשא (ר' הודעתו מיום 28.10.10 ת/132).

181. הסרטון נמצא על מחשב במשרדו של הנאשם, אשר נתפס על ידי המשטרה ביום 6.10.10, ונבדק על ידי חוקר המחשבים (ר' דו"ח תפיסה של אלון שלו, ת/16 ודו"ח בדיקת מארז

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

1 המחשב (ת/186) ותכנו תורגם לעברית ותומלל (ר' תקליטור ותמליל מתורגם לעברית ת/133),
2 מוצג 9).

3
4 182. התובעת מפנה למבנה הדרשה, בה מדבר הנאשם תחילה על המלחמה הציונית-צלבנית
5 שהוכרזה על האסלאם, על לחימה ממשית נגד האסלאם תוך שימוש בנשק, ועל הצורך
6 להתאגד נגד האויב. בהמשך מדבר הנאשם על הפגיעה שפגע האפיפיור בנביא ובכבודה של
7 הדת תוך ציטוט דבריו והעובדה כי סירב להתנצל. הנאשם מכנה את האפיפיור "ראש
8 הכופרים עלי אדמות", ומיד לאחר מכן מביא שוב את סיפורו של מחמד בן מסלמה שערף את
9 ראשו של כעב בן אשרף שפגע בכבוד הנביא.
10 בסופו של דבר קורא הוא לקהל לגרש את האפיפיור מנצרת ולשים מכשולים בדרכו ככל
11 האפשר.
12

13 183. הסרטון ת/133 הוצג בפני הנאשם במהלך חקירתו ביום 28.10.10 (ת/132). הנאשם מאשר,
14 כאמור, כי הוא זה המופיע שם במהלך דרשה שנשא במסגד אל אקצא בתקופת ביקור
15 האפיפיור בארץ. בהודעה זו נשאל הנאשם לגבי משמעות הדברים שאמר באותה דרשה,
16 והסביר כי הנשיא האמריקאי בוש הכריז מלחמה עולמית, ובמושג מלחמה מתכוון הוא לעולם
17 המוסלמי ולאומה האסלאמית הנפגעת מכל פגיעה באחד מבניה, והסובלת טרגדיות אנושיות
18 קשות בכל העולם.
19 אשר לכעב אל אשרף מסביר הוא כי מדובר משורר שהכריז מלחמה על האסלאם ואף כתב שיר
20 שביזה את הנביא, אשר שלח משהו להלחם בו, וטען כי סיפר את סיפורו בדרשה כחלק
21 מהחדית', כדי לומר למוסלמים שבמסגד אל אקצא שלא יעזו לקבל את פני האפיפיור שפגע
22 בנביא מוחמד.
23

24 184. לגבי דבריו בדרשה ולפיהם "מי שעושה זאת אז דינו להרג", מסביר הנאשם כי מדובר בהלכה
25 אסלאמית ולפיה מי שפוגע בנביא, מוציא אותו שליט המדינה האסלאמית להורג, אך מאחר
26 ואין לנו כיום שלטון של הלכה אסלאמית או שלטון מוסלמי, יכולים שלא לקבל את פניו של
27 מי שפגע בנביא.

28 כאשר מטיח בפניו החוקר כי התכוון בדרשתו לטעון שמצווה היא להרוג את האפיפיור, כפי
29 שהנביא ציווה להרוג את כעב אל אשרף, משיב הנאשם כי אל לו להגיע למסקנה זו, וכי כוונתו
30 היתה שלא לקבל את פניו של האפיפיור ולא לברכו, וכי הרג ורצח הוא זכותו של שלטון ושליט
31 ומדינה וחוקים שאינם קיימים.
32

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

185. כמו לגבי הפרסומים הקודמים, גם כאן טוענת התובעת כי מדובר בקריאה לאלימות כלפי האפיפיור. היא מבקשת שלא לקבל את הסבריו של הנאשם, ולראות בעובדה כי קרא לגירוש האפיפיור, למניעת כניסתו ולהצבת מכשולים בדרכו, בד בבד עם אזכור גורלו של כעב בן אשרף שפגע בנשיא והשוואת הדברים שאמר האפיפיור על הנביא מוחמד לאותה פגיעה, אינה מותירה ספק באזניו של השומע כי הכוונה למעשים אלימים.
186. טוען הסנגור כי דברי הנאשם היו ברורים מאוד ועסקו במניעת כניסת האפיפיור לנצרת – שימת מכשולים בדרכו וגירושו מן העיר. לטענתו, לא נאמרה כל מילה בנוגע לאלימות ועריפת ראשים כנגד האפיפיור. עוד הוא מתייחס למשל בנוגע לכעב בן אשרף וטוען כי הציטוט הובא כתימוכין לאיסור החמור להעליב את הנביא בכל צורה. חיזוק לטענתו שואב הסנגור מדברי הנאשם בחקירתו הנוכחית בהם הסביר במפורש כי ההתמודדות עם ביקור האפיפיור תעשה בדרך של מניעת כניסתו ולא בדרך אלימה וזאת תוך שהוא מציין כי החובה להרוג או לרצוח מוטלת על השלטון המוסלמי ומכיוון שאין בנמצא שליט כזה הרי שהחוק לא מתקיים. כן שואב הסנגור חיזוק לטענה על ידי הבאת התבטאויותיו החיוביות של הנאשם משנת 2000 בנוגע לביקור האפיפיור הקודם בעיר.
187. בניגוד לפרסומים הקודמים שנדונו לעיל, ואשר כללו קריאות ישירות ומפורשות לאלימות, הרי בדרשה זו אין אנו מוצאים קריאה חד משמעית כזו, אלא קריאה להימנעות מלברך את האפיפיור, לגירוש, מניעת כניסה והצבת מכשולים בדרכו, שהנאשם טוען שיש לפרשם כפשוטם.
- אינני מקבלת את הסברו של הנאשם. אילו כל שאמר הנאשם היה כי יש לגרש את האפיפיור, למנוע כניסתו ולהציב מכשולים בדרכו, ניתן היה אולי לקבל את ההסבר. ואולם בחינת הדברים בהקשר שבו נאמרו מלמדת כי בפועל נעשה על ידי הנאשם מאמץ להעביר מסר של קריאה לאלימות כלפי האפיפיור באופן מרומז, תוך איזכור סופו המר של מי שמאות שנים מוקדם יותר, עשה מעשה הדומה לזה שעשה האפיפיור.
188. יש לזכור כי הקהל ששמע את הדרשה מורכב ממוסלמים מאמינים, המכירים היטב את סיפורו של כעב בן אשרף, וכאשר עושה הנאשם השוואה ישירה בין חטאו של האפיפיור לזה של כעב בן אשרף, המסקנה המתבקשת כי יש להשוות גם בין התגובה שננקטה כלפי כעב בן אשרף לזו שיש לנקוט כלפי האפיפיור.
189. טענתו של הנאשם כי לא התכוון למעשה אלימות שהוא בגדר סמכותם של המדינה והשליט המוסלמים בלבד אין בה כדי להועיל לו, שכן הנאשם לא טרח לציין עובדה זו במהלך דרשתו,

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים (עציר)

- 1 והותרת המסר כמות שהוא, מביא את השומע הסביר מתוך קהלו של הנאשם, למסקנה בלתי
2 נמנעת כי יש לנקוט במעשי אלימות נגד האפיפיור, בהתאם לדוגמא שניתנה.
3 כפי שהובהר לעיל בניתוח המשפטי של העבירה, אין צורך כי הדברים יהיו מפורשים, וגם מסר
4 מרומז או משתמע עשוי להיות פרסום מסית, וכי פרשנות אחרת תרוקן את האיסור מתכנו.
5
6 190. אני קובעת, איפוא, כי הדברים שצוטטו לעיל מתוך הדרשה שנשא הנאשם במסגד אל אקצא,
7 קוראים לאלימות ומהווים פרסום מסית.
8
9 191. בסעיף 17(ד) לכתב האישום, טוענת המאשימה כי באוגוסט 2009 פרסם הנאשם באתר מאמר
10 המתייחס להרג אנשי ארגון המזוהה עם אלקאעדה ברצועת עזה בידי שלטון החמאס, ואשר
11 כותרתו: "השיח' נאט"ם אבו סלים: הוי מנהיגי חמאס, הריסת הכעבה קלה יותר בעיני אללה
12 מאשר שפיכת דמו של מוסלמי".
13 בגוף המאמר נכתב, בין היתר, כך:
14 "הוי אומת האסלאם בני דעוות התואחיד והעדה הנעזרת, אם יביא לכם כופר ידיעה-
15 בדקו, וצאו בבשורת הדם המרווה את מפעל האומה לעבר ח'ליפות ישרת דרך, אשר
16 ירושלים תהיה בירתה והדת כולה דתו של אללה..."
17 המאמר הורד מהאתר ביום 13.10.10 וסומן סעיף 17/13/10, ולאחר מכן תורגם לעברית (ר'
18 ת/121א').
19
20 192. לדברי המאשימה הקריאה לצאת בבשורת הדם המרווה הינה קריאה מפורשת לנקוט בדרך
21 אלימה. לדבריה, הקריאה אינה כלפי החמאס כי אם קריאה להתמקד באויב האמיתי - האויב
22 הציוני- ולמקד את האלימות כלפיו ולא כלפי פנים, ומסתמכת בכך על הקשר הדברים הקורא
23 לאחדות להשגת המטרה הסופית, וכן על מאמר אחר שפרסם הנאשם (ר' סעיף 17ו' לכתב
24 האישום), ובו תקף את ארצות הברית וישראל בקשר עם אירועי הספינה "מרמרה".
25
26 193. לטענת הסנגור המאמר המיוחס לנאשם בסעיף זה עוסק בגינוי והוקעת הרג של קבוצת
27 מתפללים במסגד אבן תיימה בעזה והריסת המסגד על ידי אנשי חמאס. לדבריו לא הובאה כל
28 ראיה כי ההרוגים השתייכו לארגון המזוהה עם אלקאעדה. עוד לדברי הסנגור המסקנה
29 המתבקשת מן המאמר היא כי הדם המרווה את מפעל האומה הינו דם המתפללים שנרצחו על
30 לא עוול בכפם וכי אין במאמר זה כל קריאה לאלימות. כן טוען הסנגור כי דברי הנאשם
31 המתארים את חזון אחרית הימים פורשו על ידי המאשימה כדברי שבח ללוחמי אלקאעדה
32 מבלי שהונחה כל ראיה כי זהו פירוש הדברים. לבסוף טוען הסנגור כי לא ניתן להגדיר כל
33 התבטאות של הנאשם ככזו שיש בכוחה להסית את שומעיה לבצע מעשה אלימות.

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

194. אינני רואה חשיבות לשאלה אם דבריו של הנאשם כוונו כלפי מנהיגי החמאס או אם כוונו כלפי מדינת ישראל. לצורך קיומם של יסודות העבירה, אין חשיבות לשאלת זהותו של יעד האלימות, וכל עוד יש בדברים כדי לקרוא לאלימות או לתמוך בה, די בכך.

נוסח הדברים כפי שהוא מופיע במאמר זה, ובמיוחד במשפט "וצאו בבשורת הדם המרווה את מפעל האומה", אינם יכולים להתפרש אלא כקריאה לאלימות ולשפיכות דמים, לשם השגת מטרות הנאשם ושותפיו הרעיוניים, בין אם הכוונה לאלימות כלפי מוסלמים אחרים ובין אם הכוונה לאלימות כלפי מדינת ישראל או אזרחיה, ובין אם הכוונה לאלימות מיידית או לעידוד אמצעי זה כשיטה להשגת אותן מטרות.

משכך, רואה אני גם במאמר זה קריאה לאלימות, וממילא, פרסום מסית.

195. בסעיף 17(ה) לכתב האישום, טוענת המאשימה כי הנאשם פרסם באתר מאמר תמיכה בעמר עבד אל רחמן, המכונה "השיח' העיוור", אשר היה מעורב בתכנון הפיגוע במגדלים התאומים בניו יורק בשנת 1993, והמרצה כיום מאסר עולם בארה"ב בשל כך (ר' חוות דעתו של ד"ר פולקה ת/216, עמ' 9), ובו נכתב בין היתר: "אנו מתפללים לאללה שיגמול לו בגן העדן העליון על אורך רוחו ומאמצו".

המאמר הורד ביום 11.10.10 ממחשבו של הנאשם על ידי החוקר אחמד שיבלי (ר' ת/8), ותורגם לעברית (ר' המאמר והתרגום - ת/10).

196. המאמר מוקדש לעמר עבד אל רחמן, שתמונתו מאחורי סורגים מופיעה בראש המאמר. בפתח המאמר מופיעה קצידה (שיר בעל מגמה) של המשורר מחמד חסן, בו נאמרים דברי שבח למי שהתאזר בסבלנות, לא הסכים לקלון ולא השתחוה בפני הרודן, לא סטה מדרך הישר ודיבר אמת כאשר אנשים שתקו, וכיום הוא בכלא, והאזיקים מתנצלים.

מיד לאחר מכן מופיעה ביוגרפיה מפורטת של עבד אל רחמן, המנוסחת במונחים תומכים ("קיבל על עבודת הדוקטורט הצטיינות ודרגת כבוד, אך נמנע ממנו מינוי", "בספטמבר 1981 נעצר... והצליח לברוח", "חיייו של השיח' המשיכו בצורה הזו: הצרת צעדים, רדיפה ובתי כלא, בעודו מתאזר בסבלנות בדרך ההשקעה, הנתינה, ההטפה, הלימוד והג'יהאד"), ומסתיימת במשפטים:

"והוא אללה יפדה אותו משביו, ממשיך לגלות אורך רוח ולחרף את נפשו כדי לקבל שכר בעולם הבא. אנו מתפללים לאללה שיגמול לו בגן העדן העליון על אורך רוחו ומאמצו".

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

197. לכאורה: דברי שבח ועידוד לחבר אידיאולוגי. בפועל: הבעת תמיכה בטרוריסט מורשע, סמל
ציבורי עולמי לטרור בהתגלמותו החמורה ביותר, המרצה כיום מאסר עולם בארצות הברית
בשל מעשה טרור מובהק (שלא צלח אז) - נסיונו למוטט את מגדלי התאומים בשנת 1993. ר'
חוות דעתו של ד"ר פולקה ת/216, עמ' 9.
198. הסנגור טוען כי מדובר במאמר העוסק בשבויים ואסירים מוסלמים ברחבי העולם. לטענתו
אין במאמר דברי אהדה לאידיאולוגיה של עבד אלרחמן ולמעשיו האלימים וכי בכל מקרה
מדובר בדברים בנוגע ליחיד ולא לארגון טרור, מה גם שלדבריו לא הוכח כי אכן מדובר בפעיל
אלקעדה כנטען. עוד הוא טוען כי התובעת התייחסה לאמירות הנחזות להיות במאמר מבלי
שהביאה ציטוט שלהן.
199. מחוות הדעת אנו למדים כי השיח' העיוור הוא אחד מהוגי הדיעות המרכזיים באלקאעדה,
ואחד ממקורות הסמכות של "הטפת הייחוד" המאפיינת אל ארגון אלקאעדה, ומהווה גם
יסוד אידיאולוגי בפעילות הנאשם וקבוצתו "אנצאראללה". ספרו של השיח', "עדת אברהם",
זוכה להתייחסות בספר "הטפת הייחוד" שיצא בהוצאת "אנצאראללה" בנצרת (ר' את חוות
הדעת ת/216 בעמ' 9). ניתן היה לסבור, איפוא, כי הנאשם רשאי לשבח בל כל אלו.
ואולם, המאמר ת/10, אינו מתייחס כלל למשנתו של השיח' העיוור, ומלבד איזכור הישגיו
האקדמיים, נושא המרכזי איננו קשור לסמכותו האידיאולוגית, כפי שנעשה בספר "הטפת
הייחוד". תחת זאת, מתמקד המאמר באותו חלק בביורפיה של השיח' העוסק בחלקו
בעבירות שבגין הורשע ונאסר בארה"ב.
200. המאמר מפרט את העבירות בהן הואשם השיח', והכוללות, בין השאר קשירת קשר והסתה
לחיסול חוסני מובראק, קשירת קשר לפיצוץ מתקנים צבאיים וקשירת קשר ותכנון לערוך
לוחמה בשטח בנוי נגד ארה"ב, ומיד לאחר מכן – הבעת תמיכה בלתי מסוייגת בו ותפילה
לגמול בגן העדן על אורך רוחו ומאמציו.
הקורא את המאמר, מסיק באופן בלתי נמנע, כי התמיכה הבלתי מסוייגת בשיח', כוללת גם
תמיכה במעשיו. פירוט האישומים אחד לאחד, בעבירות שמטרתן מעשי אלימות קיצוניים,
ובצמוד לדברי השבח והתמיכה, אינו יכול להתפרש אלא כתמיכה והאדרה של מעשים אלו,
ואף כקריאה לבצע מעשים דומים, גם אם המסר מועבר במשתמע ולא במלים מפורשות.
201. ראוי להשוות ענין זה לפרשת בן חורין – בן ישי (ר' רע"פ בן חורין שאוזכר דלעיל), אשר עסקה
בשבחים פומביים שהעתיירו הנאשמים על ברוך גולדשטיין, מבצע הטבח במערת המכפלה, ועל
גאל עמיר, רוצחו של ראש הממשלה יצחק רבין. בן ישי הורשע בגין מעשים אלו בבית משפט

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

1 השלום בעבירה של הסתה לאלימות, והרשעתו אושרה בבית המשפט המחוזי, ואילו בן חורין
2 זוכה על ידי בית המשפט המחוזי מטעמים שלא נתקבלו בבית המשפט העליון (הזיכוי לא
3 בוטל בסופו של דבר מטעמים שאינם מעניינים).

4
5 202. אשר על כן, אני קובעת כי תוכן המאמר כולל דברי שבח, אהדה ועידוד למעשה אלימות וטרור,
6 ואף קריאה לעשיית מעשים אלו.

7
8 203. בסעיף 17(ו) לכתב האישום, טוענת המאשימה כי במאמר שפרסם הנאשם באתר, תחת
9 הכותרת "האם לא הגיע הזמן שמשט האומה ינוע?", נכתב:

10 "אין זה מפליא כי אלו אשר רצחו נביאים וחפים מפשע יראו את האופי האמיתי
11 שלהם. האם לא הם אלו אשר הרגו את הנביאים ואת האנשים שהורו לנהוג בדרך
12 הישר! האם לא הם אלו אשר ניסרו את נביא אללה זכריה במסור? האם לא הם אשר
13 ערפו את ראשו של יחיא ורדפו את ישו? האם לא אלו הרעילו את נביא אללה עד שמת
14 כשהיד? ... זה אופי מושרש אצל העם אשר כעס עליו אלוהים".
15 "...על העמים המוסלמים להתעורר נגד שליטים בוגדים אלו, להרעיד את כסא
16 מלכותם ולהיפטר מכלבי השמירה הפרושים בגבולות של מדינות המוסלמים, ואשר
17 משתתפים במזימה להילחם בלוחמי הג'יהאד של האומה תחת הביטוי המאוס
18 "מלחמה נגד הטרור". מי יתן ויתאפשרו כל הדרכים לחטיבות לוחמי הג'יהאד אשר
19 אללה כתב על ידיהם להביס את הברית הנפשעת ברשות אמריקה, באפגניסטן,
20 עיראק וסומליה, על מנת שיפגשו על אדמת אל שאם ועל גדות נהר הירדן לעבר
21 ירושלים, כדי להציל את מסגד אל אקצא המבורך ולשבור את המצור מעל
22 המדוכאים".

23 המאמר הורד מן האתר ביום 13.10.10 וסומן סעיף 1 13.10.10, ולאחר מכן תורגם לעברית. ר'
24 המאמר והתרגום ת/28א'.

25
26 204. הסנגור טוען כי מדובר במאמר שהועתק לאתר ושאינו פרי עטו של הנאשם. לדבריו, אין
27 במאמר כל פרסום מסית מפורש ועל כן גם לא קיים פוטנציאל הסתברותי להסתת אחרים
28 לביצוע מעשי אלימות. עוד מוסיף הסנגור כי בעקבות אירועי משט מרמרה הושמעה ביקורת
29 רבה וחרیפה לא רק על ידי הנאשם ובכל זאת לא הוגש כתב אישום כנגד אף אחד מן
30 המבקרים.

31
32 205. על גבי המאמר מוטבע סמלה של "אנצאראללה", וכפי שפורט לעיל, אישר הנאשם כי כל
33 פרסום מטעם "אנצאראללה" נעשה על ידו, והוא זה המחליט אלו תכנים יעלו לאתר. מכאן

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

מבקשת התובעת להסיק את אחריותו של הנאשם לפרסום זה, וסבורני כי הצדק עמה, וכי כמו
שאר החומרים שנמצאו באתר באחריותו של הנאשם, כך גם מאמר זה.
גם מאמר זה מכיל קריאות מפורשות לאלימות: לאחר פסקה שבה משתלח הנאשם ביהודים
ומכנה אותם רוצחי נביאים, אשר ניסרו אחד מהם במסור, ערפו ראשו של אחר, ואף הרעילו
את הנביא, ומכנה אותם "העם אשר כעס עליו אלוהים" וטוען כי זהו אופיים המושרש, פונה
הנאשם לקריאה מעשית בדבר אופן הפעולה הרצוי.
כך קורא הוא, בהתאם ל"הטפת הייחוד" בה דוגלים הוא וקבוצתו, למרוד בשליטים
המוסלמים הבוגדים, שאינם נוהגים על פי השריעה ולהשליכם מכסאותיהם (ר' חוות הדעת
של ד"ר פולקה, בעמ' 6), וכן "להיפטר מכלבי השמירה הפרושים בגבולות מדינות
המוסלמים", שהם ככל הנראה חיילי צה"ל, המשתתפים במזימה נגד לוחמי הג'יהאד, תחת
הביטוי המאוס מלחמה נגד הטרור.
השימוש בשם התואר "מאוס" עבור מלחמה בטרור אינו מובן לבן תרבות, שכן מה יכול להיות
מאוס במלחמה נגד טרור, שפגיעתו כה נוראה? ההסבר לכך יכול להיות רק בכך שמה שנראה
בעינינו כטרור, וכתופעה שיש להילחם בה ולהכחידה, הוא עבור הנאשם דבר חיובי ואף נאצל,
ומי שמנסה להילחם בו, נלחם בלוחמי הג'יהאד.
הרי לנו ביטוי מובהק מאין כמותו של תמיכה בטרור.

נסיבות הפרסומים

נסיבות ביצוע הפרסומים מהוות חלק אינטגרלי מיסודות עבירת ההסתה לאלימות או טרור,
שכן שילובן עם תוכן הפרסומים, הוא שמספק את התשובה לשאלת קיומו של היסוד השלישי
– האפשרות הממשית כי הפרסום יביא למעשי אלימות וטרור (ר' סעיף 2ד144 לחוק).
משכך, מחוייבת בחינת נסיבות אלו, לשם קביעת אשמתו או חפותו של הנאשם בעבירה זו.
עם זאת, יש משמעות עובדתית לנסיבות הפרסומים גם לענין העבירות לפי סעיף 4 לפקודה,
אף שאין הן מהוות חלק מיסודות העבירה, ואין הן נדרשות לשם הוכחתה. חשיבותן של
הנסיבות היא לצורך פרשנותם של תכנים מסויימים, הן לגבי השאלה אם הם כוללים תכנים
אסורים כמפורט בסעיפים קטנים (ב) ו- (ז) לסעיף 4 לפקודה, והן לגבי השאלה עד כמה היה
הנאשם מודע לטיבם של תכנים אלו, כתכנים משבחים, תומכים, מזדהים וכו'.
להלן אפרט מספר נסיבות עיקריות ומשמעותיות שהתקיימו סביב פרסומם של התכנים נשוא
כתב האישום.

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

- 1 מעמדו של הנאשם : 208.
- 2 הנסיבה המשמעותית והחשובה ביותר לגבי הפרסומים היא מעמדו של הנאשם כאימאם של
- 3 מסגד גדול וחשוב בעיר הערבית הגדולה בישראל, כמנהיג של קבוצה אידיאולוגית וכדמות
- 4 בפני עצמה. הראיות שהוגשו בתיק זה מלמדות באופן חד משמעי על מעמדו, סמכותו
- 5 ומנהיגותו של הנאשם בקרב המוסלמים בישראל ובמזרח התיכון.
- 6
- 7 209. הנאשם משמש מזה שנים רבות כאימאם המסגד, ומושך אליו דרך קבע, בכל יום ששי, קהל
- 8 אלפים הבאים להתפלל במסגד ולשמוע את דרשותיו. לעתים מגיעים למסגד אף מתפללים
- 9 שאינם תושבי נצרת או האזור, כשהנאשם מהווה ללא ספק אבן שואבת למתפללים הקבועים
- 10 והמזדמנים.
- 11 יש לזכור כי אין מדובר במסגד שכונתי קטן בפאתי כפר נידח, אלא במסגד המצוי בטבורה של
- 12 נצרת, העיר הערבית הגדולה והחשובה בישראל מלבד ירושלים, ותפקידו של הנאשם בו הוא
- 13 ללא ספק תפקיד יוקרתי המקנה לו הערכה רבה ומעמד מיוחד בקרב באי המסגד.
- 14
- 15 210. מלבד זאת, מוזמן הנאשם לעתים לשאת דרשות גם במסגדים אחרים, באופן המלמד על
- 16 החשיבות שמייחסים לו המתפללים ועל האהדה לה הוא זוכה ביניהם. כפי שעולה מן המוצג
- 17 ת/133, נשא הנאשם דרשה ארוכה, מלאת כוונה, התרגשות ושכנוע בלא אחר מאשר מסגד אל
- 18 אקצא בירושלים. בכך יש בוודאי כדי להעיד על מעמדו וחשיבותו של הנאשם, גם מחוץ לאזור
- 19 פעילותו הקבוע.
- 20
- 21 211. ואם עד ירושלים הרחקנו, הרי מסתבר ששמעו של הנאשם יצא גם אל מחוץ לגבולות המדינה.
- 22 מחוות הדעת של ד"ר פולקה (ת/216 בעמ' 14) עולה כי הנאשם אינו מוכר רק ברחבי הארץ כי
- 23 אם גם מחוצה לה, בקרב אנשי הג'האד העולמי. כך מציין אבי התנועה הסלפית בירדן ואחד
- 24 מהוגי הדעות החשובים באלקאעדה, אבו מחמד אלמקדסי, בתשובה לשאלה בפורום באתר
- 25 שבניהולו, כי:
- 26 "תומכי אללה מנצרת הינה קבוצה מוכרת, בעלת קווי איפיון ברורים ונאמנות
- 27 לדתו של אללה ולמוסלמים... השיח שלהם (נאט'ים אבו סלים) ישמרהו אללה,
- 28 עמדותיו ביחס להגנה על בעיות המוסלמים בשטחי 48 וזולתם ויותר מזה בעולם
- 29 כולו ידועות."
- 30
- 31 212. אינדיקציה נוספת למעמדו של הנאשם ואולי אף לשאיפותיו ניתן ללמוד מעדויות צעירים
- 32 שהתפללו במסגדו והוגשו בענייננו, וביניהן דברים שאמר בדר סאלח, נאשם שהורשע בפרשיית
- 33 נשק במסגרת ת"פ 10-07-21604, בחקירתו בשב"כ מיום 23.06.10 (ת/205) ולפיהם:

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

- 1 "נאזם מרגיש שהוא מפקד של צבא וזה ניתן להבין מדבריו. לשאלתך, הוא
2 לא נותן הוראות לאנשים אך ניתן להבין שרוצה להיות מפקד צבא מוסלמי
3 או אמיר מוסלמי."
- 4 מעמדו של הנאשם נלמד גם מדברי עוזרו האישי, מוחמד נעראני בהודעתו מיום 11.10.10 (ת/
5 174) בעמ' 2 :
6 "ש : האם היו עוד אנשים חוץ מהשיח נאזם סאכפי שעמדו בראש הארגון?
7 ת : השיח נאזם הוא הכל."
- 8 וכן מתיאורו של אחיינו, עבד אל רחמאן אבו סלים, שהואשם הן ברצח נהג המונית היהודי
9 והן בעבירות נשק רבות, בהודעתו מיום 11.6.10 (ת/202) בעמ' 4 :
10 "ש : האם אתה יכול לספר לי מה זה "ג'מאעת אנצאראללה"?
11 ת : זאת קבוצה של אנשים שהשיח' נאזם, הדוד שלי הוא האחראי שלהם והמנהיג
12 שלהם.
13 ...
14 ת : המנהיג של התנועה ובראשה של התנועה הסלפית עומד הדוד שלי נאזם אבו
15 סלים."
- 16 מן האמור עולה כי מעמדו של הנאשם הינו מעמד רם, יוקרתי, ואף נערץ, וממילא רב השפעה
17 ובעל כוח רב.
- 18
- 19 213. היקף החשיפה לפרסומים : נסיבה נוספת היא היקף חשיפתו הציבורית של הנאשם. פרסומיו
20 של הנאשם מופנים לקהל יעד המורכב מאלפי מתפללים הפוקדים את מסגדו בכל יום שישי,
21 כפי שהודה גם הנאשם בפרוטוקול הדיון מיום 31.1.11. מעדויות הצעירים שהתפללו במסגד
22 והודעותיהם הוגשו עולה כי גם מאמינים שהתפללו דרך קבע במסגדים אחרים נהגו לשמוע
23 את דרשות יום השישי המדוברות של הנאשם, וכאמור אף נשא דרשות במסגדים גדולים
24 ומרכזיים כמו אל אקצא.
25
- 26 214. אם הדרשות שנשא הנאשם חשפו אותו ואת משנתו בפני מתפללים ומאמינים רבים, הרי
27 שהפרסומים הכתובים ובעיקר הפרסומים באתר "מוסלים 48" הרחיבו לאין שיעור את טווח
28 השפעתו של הנאשם על מספר גדול בהרבה של מאמינים מוסלמים, הן מבין חברי קבוצתו,
29 והן בכל מקום אחר בארץ ובעולם.

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

1 כפי שמספר מוחמד נעראני, ומאשר הנאשם, צולמו חלק מדרשותיו של הנאשם במסגד והועלו
2 לאינטרנט, על מנת לאפשר צפיה והאזנה להן גם למי שאינו קרוב לנצרת ולא יכול לשמוע את
3 הדרשות, או למי שמעוניין לחזור ולשמוע דרשות ששמע כבר.
4 חשיפתו של הנאשם היתה אף גדולה מכך, הדרשות בביקוריו באל אקצא, פרסומיו באינטרנט
5 ובכרוזים ודאי חשפו רבים נוספים למשנתו ולפרסומיו.

6
7 215. זהות הקהל: הנסיבה הבאה קשורה לזהותם של האנשים המרכיבים את קהלו של הנאשם, הן
8 במסגדים והן באינטרנט, והנתונים, איפוא, להשפעתו.
9 מטבע הדברים, מדובר באנשים מאמינים, דתיים ואף אדוקים, המגיעים בקביעות למסגדו של
10 הנאשם והנחשפים שוב ושוב לאידאולוגיה שלו ולפרסומיו או מאמינים ואוהדים אחרים
11 ששמעו של הנאשם הגיע אליהם, והם צורכים את מרכולתו באמצעות האינטרנט.
12 אין חולק כי אנשים אלו הם בעלי ידע והבנה בדת האיסלאם, גם אם לא ברמתו של הנאשם,
13 והם מסוגלים, איפוא, לרדת לעומקם של המסרים המועברים על ידי הנאשם, אף מעבר
14 לטקסט המילולי כפשוטו, ולהבין את המשתמע גם מציטוט, מסר מרומז או משתמע מתוך
15 דרשותיו ופרסומיו של הנאשם.

16
17 216. קהל המאמינים מורכב בחלקו הגדול מצעירים רבים המחפשים כיוון והכוונה, ואשר נוטים
18 להיות מושפעים יותר מכל אחד אחר ממסרים קיצוניים המועברים להם. כך עלה למשל
19 מאמרתו של חידר זיאדני (ת/196), שהואשם ברצח נהג מונית יהודי בת"פ 10-06-40270 כפי
20 שנכתב בזכ"ד :

21 "הנדון ציין כי אביו נפטר והדבר הביא אותו לביקורים רבים במסגד...
22 אחמד, ע'אלב, הסרטים והדרשות של נאזם במסגד הכל הוביל את הנדון
23 להתנהגות האלימה עליה מסר".
24 ר' בהמשך דיון מפורט יותר, בפרק העוסק בשאלת האפשרות הממשית לעשיית מעשה
25 אלימות או טרור.

26
27 217. ריבוי ואינטנסיביות הפרסומים: נסיבה נוספת שיש לקחת בחשבון היא ריבוי ואינטנסיביות
28 הפרסומים. כמות פרסומיו של הנאשם ותדירותם, בין בדרשות המתקיימות בכל יום שישי
29 במסגד, בין בכרוזים המופצים לכבוד חגים ומועדים ובין במאמרים וכתבים רבים היא
30 עצומה. מדובר במאות ואולי יותר של פרסומים בעל פה, בכתב ובאינטרנט, המופצים דרך
31 קבע, ומספקים, בכל יום ובכל שעה, מערכת מידע ואינדוקטרינציה מרשימות ביותר.
32 כמות ואינטנסיביות הפרסומים שפרסם הנאשם באינטרנט מצביעה על כך כי הנאשם מנהל
33 קמפיין, מערכה של ממש לעיצוב דעת שומעיו. מדובר בחזרתיות מובנית, המעצימה את

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

- 1 הטמעת המסרים מוסיפה משקל יתר לתכנים וממילא מגבירה ההשפעה שיש לתכנים אלו על
2 קהל השומעים והקוראים.
3
- 4 218. דבקות ועקביות בתכנים: העובדה כי אין המדובר בהתבטאות בודדת או בהתבטאויות
5 אקראיות גם היא נסיבה שיש להעניק לה משקל. הפרסומים נשוא כתב האישום אינם אמרות
6 מקריות וספוראדיות כי אם אמירות המשקפות הלכה למעשה את כלל פרסומיו של הנאשם.
7 אמנם אלו האמרות בגינן הוגש כתב האישום אך בחינתן על רקע שאר הפרסומים מצביעה על
8 כך שהן עולות בקנה אחד עם רוח הדברים שמפרסם הנאשם דרך קבע. התבטאויות אלו הן
9 בעלות אותה מטרה ואותה אידיאולוגיה כיתר פרסומיו של הנאשם, גם אם בפרסומים אחרים
10 לא נקט הנאשם לשון כה מפורשת. פועל יוצא מכך הינו כי המסר המועבר בהתבטאויות אינו
11 זר לשומע, הוא מבין את ההקשר ומתמצא בנאמר ובמשמעותו ועקב כך עשוי להבין אף מסר
12 עקיף ומשתמע בנקל. יתר על כן העובדה כי הנאשם פורש שוב ושוב את משנתו וחוזר על
13 מסריו מספר רב של פעמים מביאה לכך כי הסיכוי כי אלו יחלחלו לראשם ולליבם של שומעיו
14 גובר.
15
- 16 219. סוגי המדיה: הנאשם הפיץ את פרסומיו במספר אופנים: נשיאת דרשות במסגדים, הפצת
17 כרוזים במסגד וברחבי הערים והכפרים וכן, הפצת תכנים באמצעות אתר האינטרנט.
18
- 19 220. ככל שהנאשם הינו מטיף כריזמטי הרי שבמסגרת דרשה בפני ציבור מאמיניו הוא מסוגל
20 להלהיב, לסחוף ולשלהב את קהלו תוך שימוש בהגברת קולו, אמירת סיסמאות ופניה אישית
21 לשומעים. צפיה בתקליטור ת/133, הסרטת והקלטת הדרשה שנשא הנאשם במסגד אל אקצא,
22 ממחישה באופן ברור את כשרונו ועוצמתו של הנאשם כמטיף ודרשן. גם ללא הבנת תוכן
23 הדברים (אלא באמצעות התמליל), ניתן ללא קושי לחוש בהתלהבות וההתרגשות שבדבריו,
24 בנוכחותו הסוחפת והמשכנעת.
25
- 26 221. כרוז המופץ בכפרים ובערים לקראת חג או מועד מתקרב עשוי לתפוס את עינו של אחד
27 ולהישמר על ידו לצד מיטתו בעוד שאחר עשוי להשליכו לפח מיד לאחר קבלתו, אך כאשר
28 מופצים הכרוזים לאלפים, דרך קבע, ותוך חזרה על אותם מסרים, יש לדברים בסופו של דבר
29 השפעה מצטברת, הן על מי שטורחים לקרוא את הכרוזים במידה זו או אחרת של התעמקות,
30 והן על מי ששומעים מהם את התרשמותם וסופגים את המסרים המועברים בכרוזים.
31

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

222. בנוגע לאינטרנט כאמצעי להעברת מסרים אין עוד צורך להרחיב מעבר למה שכבר נכתב בחוות הדעת של המכונה "תמיר" שאליה התייחסתי לעיל, וזאת גם בהמשך להתייחסותי למקומו של האינטרנט בחיינו, להיותם של אתרי אינטרנט "כיכר העיר החדשה".
- יתר על כן, הקלות בה יכול אדם לפרסם באתרו תכנים ככל העולה על רוחו ובהיקף בלתי מוגבל, בצירוף האפשרות שרגע לאחר מכן יצפה בהם אדם אחר בצדו השני של הגלובוס – או בעיר מגוריו, כמו גם האפשרות לחשיפה בפני כמויות גולשים אדירות שיוכלו לקרוא ולעיתים אף להגיב לפרסום, הופכת מדיה זו לאחת המרכזיות ויתכן גם המסוכנות בכל הקשור בעבירות הסתה מעין אלו הנידונות כאן.
223. כפי שמציין "תמיר" בחוות דעתו, קלטו ארגוני הטרור ובראשם "אלקאעדה", כמו אנשים וגופים במקומות ותחומים אחרים בעולם, את הפוטנציאל הגלום באפשרות הפרסום והתקשורת באינטרנט, וזו הפכה להיות הכלי המרכזי בידיהם להשגת מטרותיהם, הן בהפצת האידיאולוגיה, הן בגיוס מאמינים, פעילים ולוחמים, והן בהדרכה בנושאים שונים, לרבות יצור חומר נפץ. הנאשם, כמו שותפיו לאמונה בארגון "אלקאעדה" והגיהאד העולמי, עושה אף הוא שימוש נרחב באינטרנט לקידום משנתו ומטרותיו.
224. האווירה הציבורית: הנסיבה האחרונה אליה אתייחס הינה האווירה הציבורית ששימשה רקע ישיר לחלק מהפרסומים וזו שברקע שאר הפרסומים. להקשר ולמועד בו נאמרו או פורסמו חלק מן הדברים יש חשיבות רבה בהבנתם ובהבנת השפעתם.
225. כאמור, פרסומיו של הנאשם הם רצופים וקבועים, הן בימי שגרה והן בימים בהם מתרחשים אירועים חריגים. האידיאולוגיה שבה מחזיק הנאשם, שהיא האידיאולוגיה המנחה את ארגון הטרור "אלקאעדה", אינה מניחה למאמיניה לשקוט על שמריהם. ביסוד אידיאולוגיה זו מונחת מלחמה מתמדת להשגת יעדים ארוכי טווח, שאינם אמורים להתגשם במלואם בימי חייו של מי מן המאמינים, וממילא מדובר בדרך חיים קבועה ומתמשכת.
- על רקע זה, ועל רקע המתיחות הקבועה בין מדינת ישראל וארצות הברית, לבין מדינות האסלאם יש לראות את פרסומיו הקבועים של הנאשם, המספק דלק למנוע המושך את המאמינים לדרך זו.
226. כאשר מתרחשים אירועים חריגים, יש בכך משום תמריץ לנצלם על מנת להעביר מסרים חריפים מן הרגיל, לרבות קריאות לנקמה אלימה לשם התגברות על הפגיעה וההשפלה והחזרת הכבוד. אלו נספגים כגשם על אדמה חרבה אצל השומעים והקוראים, החשים ממילא מורת רוח, זעם, כאב ורגשות שליליים.

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

הדרשות שיוחסו לנאשם בכתב האישום, נישאו על רקע אירועים אקטואליים: הרג פעילי
אלקאעדה, מבצע צבאי בעזה, פרסום קריקטורות הנביא מוחמד בדנמרק וביקור האפיפיור
בישראל. כפי שפורט בהרחבה בפרק סקירת הפרסומים לעיל, עשה הנאשם שימוש נרחב ויעיל
באותם אירועים על מנת לשלח את קהל השומעים והקוראים, וליצור באמצעות מניפולציה
זו, כר פורה לקליטת התכנים שאותם ביקש להעביר, ואשר כללו קריאות לנקמה, להרג
ולאלימות.

אפשרות ממשית שהפרסום יביא לעשיית מעשה אלימות או טרור

227. כאמור, הוכחת התקיימותה של אפשרות ממשית לכך שהפרסום יביא למעשי אלימות וטרור
נעשית באמצעות בחינת תוכנו של הפרסום בצירוף ולאור הנסיבות בהן פורסם.
מעשה אלימות או טרור מוגדר בסעיף 2ד144 (ב) לחוק כ"עבירה הפוגעת בגופו של אדם או
המעמידה אדם בסכנת מוות או בסכנת חבלה חמורה", ומן הניתוח המפורט של תכני
הפרסומים לעיל, ברור כי יש בהם קריאה לביצוע מעשים כאלו, ובחלק מן המקרים יש בהם
שבח, אהדה או עידוד לאותם מעשים.
כפי שקבעתי לעיל, בפרק הדין בפרסומים, מדובר בפרסומים מסיתים בהתאם לסעיף זה.

228. כזכור, פרסומיו של הנאשם קראו לביצוע מעשי נקמה אלימים כלפי בוגדים, כופרים
ואוייבים, תוך עידוד והבעת תמיכה באלימות ברף העליון והמסוכן ביותר של עבירות
האלימות.

הביטויים המרכזיים מדבריו שעסקו באלימות זו היו לשחוט, להלחם, להיאבק. כן ציין
הנאשם כי מדובר בדת המלחמה, דת הלחימה, דת הקורבנות, הוא קרא לכריתת ועריפת
ראשים וביקש שהכופרים יעקרו מן השורש באמצעות חרב. עוד איזכר את ההלכה המוסלמית
לפיה הפוגע בנביא מוחמד יוצא להורג.

מדברי הנאשם עולה קריאה מפורשת לביצוע רצח, הרג ופגיעה במי שאינם שותפים לדת
האסלאם כפי שהוא רואה אותה, וגם כלפי בוגדים מקרב המוסלמים אשר אינם מקבלים על
עצמם את האידאולוגיה של פלג זה של האיסלאם, וכמובן כלפי אוייבים חיצוניים כמו
ישראל וארצות הברית ואזרחיהן (ר' הקריאה לפגיעה בשגרירויות).

229. תכנים אלו יש לבחון באספקלריה של נסיבות הפרסומים, כפי שפורטו לעיל, כדי להשיב על
השאלה אם יש בשילוב השניים כדי ליצור את אותה "אפשרות ממשית" שלטיבה התייחסתי
בפרק הניתוח המשפטי של עבירת ההסתה לאלימות וטרור, לעיל.

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

230. ובכן, דברי ההסתה מן הסוג המצוי בפרסומיו של הנאשם, נשוא כתב האישום מקבלים עוצמה מיוחדת כאשר הם באים מאדם בעל מעמד כזה של הנאשם, כאימאם, כסמכות רוחנית וכמנהיג קבוצה אידיאולוגית, בעל מעמד רם בקרב מאמיניו ואף בקרב אישים דומיננטיים מחוץ לגבולות ישראל, בג'יהאד העולמי ובאלקאעדה.
- הסיכוי כי קהל המאמינים המאזינים וקוראים את פרסומיו של הנאשם יושפע מהם עד כדי עשיית מעשה אלימות או טרור הוא רב יותר באופן משמעותי, מאשר אילו נשמעו הדברים מפי אדם מן השורה.
231. הקהל הנחשף לפרסומיו של הנאשם, הן זה השומע את דרשותיו במסגדים, הן זה הקורא את הכרוזים או כתבים אחרים שהפיץ והן זה השואב תכנים מתוך אתר האינטרנט, לרבות אפשרות האזנה לדרשות, מונה אלפי אנשים, מקרב באי המסגד, מקרב קבוצתו של הנאשם "אנצאראללה" ומקרב מוסלמים מאמינים אחרים. כאשר מספר כה גדול של אנשים נחשף לתכנים אלו, גובר הסיכוי כי לפחות אחד או אחדים מתוכם יחליט לפעול בהתאם לאותם תכנים ויעשה מעשה אלימות או טרור.
232. קהלו של הנאשם מורכב מאנשים הבקיאים בדת, גם אם לא ברמתו של הנאשם, והמוכשרים על כן לקלוט את משמעותם האמיתית של מסריו, וממילא גובר הסיכוי כי ינסו להוציאם מן הכוח אל הפועל.
- חלק ניכר מן הקהל מורכב מצעירים הצמאים למילותיו של הנאשם, מעריצים אותו (כפי שאמר הנאשם עצמו בהודעתו מיום 31.10.10 ש' 142 ת/136: "יש הרבה מתפללים שמעריצים אותי") ורואים בו מורה דרך. צעירים אלו, שטרם גיבשו את דרכם, ואשר חלקם נטולי מחויבויות משפחתיות ולעתים אף מתמודדים עם מצוקות שונות, מושפעים במיוחד מפרסומיו של הנאשם ורואים בהם מוצא למצוקות אלו ואופציה מבטיחה לעתידם.
- במיוחד אמורים הדברים בנסיבות של אינטנסיביות רבה בפרסומים, חזרה על אותם המסרים המסיתים שוב ושוב, הן בדרשות, הן באתר האינטרנט והן בכרוזים. נסיבות אלו מגבירות ללא ספק את הסיכוי לכך שהמסרים יחלחלו ויטמעו בקרב מספר רב יותר של שומעים וקוראים, אשר חלק מהם יפנים אותם במידה כזו שיהיה מוכן להוציאם מן הכוח אל הפועל.
233. יתרה מזאת: הנאשם ניצל בדרשותיו ובמאמריו אווירה ציבורית קשה שנבעה מאירועים אקטואליים שטלטלו גם כך את הרחוב המוסלמי (לדוגמה הרג פעילי אלקעדה, מבצע צבאי בעזה, פרסום קריקטורות הנביא מוחמד בדנמרק וכן ביקור האפיפיור בישראל לאחר שהתבטא בגנות הנביא), ועל רקע אווירה זו השמיע את דברי ההסתה מתוך ידיעה שיתקבלו בנפש חפצה, ויגבר הסיכוי להדחתם של השומעים והקוראים לפעולה אלימה.

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

234. לסיכום בהתחשב במהות הפרסומים, באופי וסוג האלימות לה הסית הנאשם ואותה שיבח, במעמדו, בהיקף קהל שומעיו, בזהותם של האנשים, אינטנסיביות הפרסומים, המדיה בה פורסמו והאווירה השוררת בציבור, אין בלבי כל ספק כי התקיימה, בנסיבות הענין, אפשרות ממשית שקריאותיו של הנאשם, שנפלו על אוזניים כרויות, תבאנה לעשיית מעשה אלימות או טרור.
235. יתר על כן, ולאחר שקבעתי כי בנסיבות שפורטו לעיל קמה אפשרות ממשית להתרחשותו של מעשה אלימות או טרור כתוצאה מן הפרסומים, אציין כי אין המדובר רק במבחן ההסתברותי הנשען על תוכנו ונסיבותיו של הפרסום, שכן בענייננו האפשרות הממשית לא נותרה בגדר אפשרות בלבד, אלא קרמה עור וגידים והתממשה בפועל בקרב מספר לא מבוטל משומעיו של הנאשם.
236. בשנת 2010 הוגשו נגד קבוצת אנשים ממתפללי מסגד שהאב א-דין לבית המשפט המחוזי בנצרת, שני כתבי אישום חמורים (תפ"ח 40270-06-10 ות"פ 21604-07-10) בגין עבירות בנשק ועבירות אלימות קשות שביצעו בגופם וברכושם של מי שאינם בני דת האסלאם. אותם מתפללים מעידים על עצמם מפורשות, כי פעלו כך בהשפעת דרשותיו של הנאשם והאידיאולוגיה אליה הטיף, ואותה אימצו. להלן יובאו ציטוטים מחקירותיהם של אותם מתפללים שהם עדי תביעה, והקושרות בין מעשיהם לבין פרסומיו של הנאשם. יצוין כי בהתאם להסדר הדיוני שבין הצדדים הוסכם כי אמירותיהם של העדים האזרחים, ובכלל זה העדים שלהלן, שתוגשנה משקפות את האירועים כפי שנאמרו באותן אמרות וכפי שנתפסו על ידי העדים. הדברים שיובאו להלן, מהווים, איפוא, ראיה להשפעה שהיתה לנאשם עליהם, בביצוע הפשעים החמורים שביצעו או שיוחסו להם.
237. חיידר זיאדני הואשם בבית המשפט המחוזי בנצרת (תפ"ח 40270-06-10) ברצח נהג מונית יהודי, קשירת קשר לרצח נוצרי, רכישת נשק, עסקה אחרת בנשק ועבירות נשק חמורות נוספות. העד נחקר בשב"כ, וכך רשם החוקר מפיו:
- "ציין כי נהג להתפלל ובימי ששי נהג לשמוע את דרשת יום הששי של שיח' נאזם אבו סלים, המכונה "אבו אוסאמה". ציין כי נאזם מדבר בדרשות כי ישנה מלחמה נגד המוסלמים בכל העולם – האמריקאים והנוצרים. נאזם מדבר בשבח המוג'אדין בעיראק, אפגניסטן. מוסר כי אלו צריכים להגיע לכאן – לישראל, לשחרר את המוסלים. נאזם מעביר מסר בדרשות כי ג'יהאד הוא דבר טוב... אחמד, ע'אלב,

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

1 הסרטים והדרשות של נאזם במסגד, הכל הוביל את הנדון להתנהגות האלימה עליה
2 מסר".

3 ר' זכ"ד מיום 24.5.10 (ת/196).

4
5 238. למחרת נחקר העד במשטרה, ונשאל מה השפיע עליו להיות אדם אלים ולפגוע ביהודים
6 ובנוצרים.
7 על כך השיב:

8 "... הדבר שהשפיע לי הכי חזק זה שאחמד וראלב עשו לי שטיפת מוח, וגם הייתי
9 ביום ששי הולך לתפילה ושומע את הדרשה של השיח נאזם במסגד שיהאב א דין
10 ובדרשה השיח' היה אומר שישנה מלחמה נגד האסלאם וגם אחמד וראלב הכניסו לי
11 סרטים במחשב שלי דרך אלגזירה ואל ערביה איך פוגעים ורוצחים במוסלמים וזה
12 השפיע עלי מאד ונהייתי קיצוני ושנאתי את הנוצרים. ... השיח נאזם דיבר בדרשה
13 שלו על המוג'הדין ועל אלקאעדה ושהם צריכים להגיע לפה ולשחרר את המוסלמים
14 והיה מדבר על עירק ואפגניסטן ועל האמריקאים וכל זה השפיע עלי."

15 ר' הודעתו מיום 25.5.10 (ת/197 בעמ' 5)

16
17 239. אחמד עלי אחמד הורשע על פי הודאתו, בתפ"ח 10-06-40270 בבית המשפט המחוזי בנצרת,
18 ברצח נהג מונית יהודי, חטיפה ושוד מזויין של יהודי וכן עבירות נוספות על רקע אידיאולוגיה
19 מוסלמית קיצונית. כן הודה כי נסע ביחד עם ע'אלב גניים לסומליה על מנת להצטרף ללחימה
20 לצד אלקאעדה נגד הכופרים באסלאם. ר' כתב אישום מתוקן, הכרעת דין וגזר דין (ת/193).
21 בחקירתו בשב"כ ביום 14.5.10 רשם החוקר מפיו כך:

22 "שמע דרשות של שיח נאזם סאכפה: העידוד שקיבל הנדון באינטרנט, גרם לו
23 להתמיד ולהתפלל במסגד... בימי ששי נהג ללכת למסגד שהאב אל דין שם נהג נאזם
24 סאכפה לשאת דרשות. נאזם נהג לשאת דרשות בנושא הסבל של המוסלמים, וכי
25 מדינות המערב עושקות, פוגעות והורגות במוסלמים...". (ר' זכ"ד מיום 14.5.10
26 (ת/194).

27 בהודעה מיום 25.5.10, נשאל העד האם התכוונו הוא וחבריו לנסוע למדינות נוספות ולאיוז
28 מטר, והשיב:

29 "אני יחד עם ראלב חשבנו לנסוע לעירק או אפגניסטן או אלג'יריה על מנת להטרף
30 למוג'הדין של ארגון אלקאעדה ולחיות חיים של שריעיה אלסאמיה...".

31 ר' הודעתו מיום 25.5.10, (ת/195).

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים (עציר)

240. ע'אלב גניים הואשם יחד עם אחמד עלי אחמד, בבית המשפט המחוזי בנצרת (תפ"ח 40270-10-06) ברצח נהג מונית יהודי על רקע אידיאולוגיה מוסלמית קיצונית, חטיפה ושוד מזויין של יהודי, קשירת קשר לרצח נוצרי, תקיפה בנסיבות מחמירות, ייצור נשק, הצתה ועבירות נשק רבות. כן נטען כי נסע עם אחר לסומליה על מנת להצטרף ללחימה לצד אלקאעדה נגד הכופרים באסלאם.

בחקירתו בשב"כ ביום 25.5.10 נרשם מפיו כך :
 "הנדון נשאל אודות פעילות נאזם סאכפה. הנדון ביקש להסביר כי השיח נהג להגיד בסיום תפילות כי יש ספרים לקריאה והם, כמו כל אדם אחר, לקחו את הספרים לקריאה. לדברי הנדון הדבר נמשך שנים. נשאל איזה ספר? "מילת אברהים"...".
 ר' זכ"ד מיום 25.5.10 (ת/214).

241. עומר כחילי הורשע יחד עם אחמד עלי אחמד וע'אלב גניים באותו תיק, בעבירות נשק על רקע אידיאולוגי אסלאמי.
 העד נשאל בחקירתו בשב"כ על היכרותו עם הנאשם, וכך רשם החוקר מפיו :
 "השתתף במס' דרשות אותם נשא נאזם במסגד אך לא אהב אותן כי נאזם נהג להסית. נאזם דיבר בדרשותיו על הצורך בג'יהאד אקטיבי. עין תחת עין. מי שפוגעים בו צריך לפגוע. הוא עצמו מתנגד לכך".

ר' זכ"ד מיום 03.06.10 (ת/199).
 בחקירתו במשטרה באותו יום, אמר העד :

"פעמיים אני התפללתי במסגד שיהאב אל דין בנצרת ושמעתי את האימאם ששמו שיח נאזם. הוא אמר בדרשות שלו שהיו בעלות אופי פוליטי ולדעתו לא צריך להקרין סובלנות וצריך לפעול מיידית בתגובה של עין תחת עין והוא קרא לג'יהאד באופן כללי והיה ניתן להבין מדבריו שהוא קיצוני יותר מדי בדעותיו והוא נצמד לדת באופן חזק וללא פשרות. לדעתו צריך לחיות בשלום אבל כל עוד האוייב הורג אותנו אז אין עם מי לעשות שלום...".

ר' הודעה מיום 3.6.10 (ת/200).

242. סברי נעראני הורשע בת.פ. 10-07-21537 בבית המשפט המחוזי בנצרת בגין הצתת שלט לפרסום משקאות חריפים, המנוגדת לתפיסת האסלאם.
 בחקירתו במשטרה אמר העד :

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים (עציר)

"אני התפללתי פעמיים בשיהאב אדין בנצרת פעם ביום ששי ופעם באמצע שבוע והאימאם שם הוא שיח' נאזם אבו סלים. ובדרשה ששמעתי משיח' נאזם הוא דיבר על הבחורים שנעצרו בשב"כ וגם דיבר על מצב האומה האסלאמית בעולם ואמר שנלחמים בהם ברוב המקומות וכן דיבר על הג'יהאד...".

ר' הודעה מיום 16.6.10 (ת/207).

בהודעה מיום 21.6.10 אמר העד :

"לפי מה שהרגשתי משיחות האנשים על שיהאב אלדין ובמיוחד האימאם שלו שמתוכן הדיבור והדעות וההתנהגות שלהם והדיבר שלהם על המוג'אהדין אנשי אוסאמה בן לאדן ועוזריו וההרגשה שלי שהם תומכים בדעות ובפעולות שלהם ואת זה שמעתי מאנשים במהלך המצאותי בשיהאב אל דין....".

ר' הודעה מיום 21.6.10 (ת/208).

243. בדר סאלח הורשע בבית המשפט המחוזי בנצרת בת.פ. 10-07-21604 בעבירות נשק בהיקף

מסיבי על רקע לאומני (ר' כתב אישום מתוקן, הכרעת דין וגזר דין ת/203).

העד מסר בחקירתו כך :

"... ש: כן ישבנו אני ביחד עם סוהיל סאלח ומחמד ע'זאלין אחרי הדרשה של שיח' נאזם ודיברנו ודנו על דבריו שהבנו מהם שצריך לצבור נשק וכוח. ... לא שמעתי את נאזם סאכפה מבקש מאנשים מהחבורה הסלפית לקנות נשק. ... ישבנו אני ביחד עם סוהיל סאלח ומחמד ע'זאלין אחרי הדרשה של שיח' נאזם ודיברנו ודנו על דבריו שהבנו מהם שצריך לצבור נשק וכוח. לשאלתך, הכוונה בנשק היא כל סוגי הנשק. ... אני אומר לך כי באותה שיחה סוהיל סאלח ומחמד ע'זאלין שהיו איתי הם הבינו כמוני שצריך לצבור נשק מדבריו של השיח' אך לא סיכמנו כי אנחנו נקנה ונאסוף נשק".

ר' הודעתו מיום 23.06.10 (ת/204).

244. עבד אל רחמן אבו סלים הוא אחיינו של הנאשם, והוא מואשם בשתי פרשיות חמורות

בעבירות של חטיפה ושוד מזויין, תקיפה בנסיבות מחמירות, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, ייצור בקבוקי תבערה ויידויים, סחר בנשק ועוד כ- 20 עבירות נשק שונות.

בחקירתו אמר העד כך :

"הדוד שלי (הנאשם, ל.י.ג.) מטיף בדרישת התפילה ביום ששי במסגד שהאב אל דין – הוא קורא ללאעדאד" שהכוונה היא להכין את הצעירים לעתיד, וגם נהג לומר פסוק... שהפירוש זה להתכונן כמה שיכולים בכוח האמונה לפני שיכנסו לבתים שלכם... גם ניתן לפרש את זה כהכנה של נשקים ואמצעי לחימה לג'יהאד, אך השיח'

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 12629-11-10 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

נאזם התכוון באמרו להתכוון "אעדאד" זה הכוח באמונה שלא יסיטו אותנו מדרך הישר".

ר' הודעתו מיום 11.6.10 (ת/202).

בהקשר זה ראוי להזכיר את הפירוש לביטוי "אעדאד", שפירושו הכנה, והמציין סוג של ג'יהאד, מאמץ מלחמתי. הכוונה במקרה זה, לדעת המומחה היא למילוי העמדות של המוסלמים מול האוייב בלוחמים מאומנים היטב וצידום בכלי נשק. הכנה זו היא אחת מארבעת השלבים של הג'יהאד הלוחמני (ר' עמ' 3 לחוות הדעת ת/216).

245. מייסרה עימד הורשע בבית המשפט המחוזי בנצרת (ת"פ 21604-07-010 (ת/209), בעבירות נשק, על רקע לאומני. מסר בחקירתו בשב"כ דברים שתועדו כך:

"השתתף מס' פעמים בתפילות ושיעורי דת שנתן שיח' נאזם במסגד אל רחמה. בין השאר דיבר השיח' על הצורך בג'יהאד והתנגדות לכיבוש."

ר' זכ"ד מיום 06/07/10 (ת/210).

עוד סיפר בהודעתו מיום 6.7.10 (ת/211) כי בשיעורים ובדרשות שנשא הנאשם, היה מציין את ג'יהאד המוסלמים ואת המוסלמים שנרצחים בגדה ומחוץ לישראל ועל הג'יהאד נגד הכיבוש. במכשיר הטלפון של עד זה נמצאה תמונה בה הוא נראה מצולם עם רובה קלאצ'ניקוב, על רקע כרזה של "אנצאראללה" בראשון נאזם" (ר' זכ"ד מיום 28.6.10 ת/212).

246. לסיכום, לאור המעשים החמורים בהם הואשמו ובחלקם גם הורשעו חבורת מתפללים, אשר העידו כולם כי הושפעו ישירות מדרשותיו של הנאשם ומהשראתו בנושאי ג'יהאד בהחלטתם לבצע את אותן עבירות, אין ספק כי מעבר להתקיימות המבחן ההסתברותי של אפשרות ממשית שפרסומיו של הנאשם יביאו למעשי אלימות וטרור, הרי שבפועל זרעי ההסתה והאלימות אותם זרע הנאשם בקרב מתפלליו נבטו וצמחו אצל חלק מן המאמינים והביאו לכך כי ביצעו הלכה למעשה את שנשלחו לבצע על ידי הנאשם.

יש לזכור כי אין מדובר באדם בודד, אלא במספר לא מבוטל של אנשים שנטלו את המסר שספגו מן הנאשם, והוציאהו אל הפועל בדרכים החמורות ביותר, כפי שתואר לעיל.

משכך, לא נותר עוד ספק כי יסוד זה של העבירה – האפשרות הממשית כי הפרסום יביא לעשיית מעשה אלימות או טרור, התקיים במלואו, ולמרבה הצער, אף מעבר לכך.

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

היסוד הנפשי

247. בסעיפים 36-39 לעיל, הובא הניתוח המשפטי של היסוד הנפשי הנדרש בעבירה של הסתה לאלימות וטרור, הוא יסוד המודעות – בין בפועל, ובין בעצימת עיניים, ור' התייחסות ליסוד הנפשי בעבירה של תמיכה בארגון טרור, בסעיף 41 לעיל.

יש לבחון, איפוא, את מודעותו הסובייקטיבית של הנאשם לכל אחד מיסודות העבירות, היסוד העובדתי בשתי העבירות מבוסס על פרסום חומר אסור – בין אם חומר מסית לאלימות וטרור (סעיף 2ד144 לחוק העונשין) או פרסום הכולל דברי שבח, אהדה או תמיכה בארגון טרוריסטי (סעיף 4(ב) לפקודה), והאם יש בפרסומים אלו מעשה שיש בו גילוי הזדהות או אהדה עם ארגון טרוריסטי (סעיף 4(ז) לפקודה).

248. בנוגע למודעות לעצם הפרסום ולמודעות לתכנו של הפרסום יש, איפוא, זהות בין יסודות שתי העבירות.

לגבי העבירה של הסתה לאלימות או טרור יש לבחון גם את מודעותו של הנאשם לאפשרות כי הפרסום יביא לעשיית מעשה אלימות או טרור, בהתחשב בתוכן הפרסומים ונסיבותיהם, ואילו לגבי העבירה של תמיכה בארגון טרור יש לבחון גם את מודעותו של הנאשם לטיבם של התכנים המופיעים בפרסומים, ולעובדה כי יש בהם דברי שבח, אהדה או תמיכה בארגון טרור, או שיש בהם גילוי הזדהות עם ארגון טרור במקום ציבורי.

לחלופין, יש לבחון אם עצם הנאשם אל עיניו מלרכוש מודעות זו, באופן המבסס את היסוד הנפשי, בהתאם לסעיף 20(ג)(1) לחוק העונשין.

בחינה זו תיעשה בכלים אובייקטיביים, על בסיס חומר הראיות, לרבות אמרתיו של הנאשם עצמו.

249. מודעות לעצם הפרסום: בהודעותיו הרבות של הנאשם לא הכחיש זה את קיומם של הפרסומים – הדרשות, הספרים, הכרוזים, אתר האינטרנט - את תכנם, או את הנסיבות בהן פורסמו. עיקר טענותיו התמקדו בפרשנות שיש ליחס לפרסומים ובמשמעותם.

250. הנאשם זיהה את קולו בדרשות שנשא ואישר כי הוא הדרשן, וכי הדרשות נישאו בפני ציבור מתפללים המונה אלפי אנשים, הן במסגד שהאב א-דין והן במסגד אל אקצא ובמקומות אחרים.

בכל פעם שעומת עם דרשה שנשא והמיוחסת לו בכתב האישום, אישר הנאשם כי הוא הדובר וכי אכן אמר את הדברים אך חלק בנוגע לתרגומם ופרשנותם (ת/59, ת/130, ת/132, ת/134).

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים (עציר)

הנאשם אישר גם כי כל פרסום כתוב הנושא את סמל "אנצאראללה" מבוצע על ידו או בהוראתו, ומכאן גם מודעותו לפרסום החומרים – בין בחלוקה ידנית, בין בקישור לאתר אינטרנט ובין בדרך אחרת (כמו משלוח בדואר, לבית הסוהר, למשל. ר' סעיף 147 לעיל).

251. הנאשם הודה כי הוא העורך והמנהל של אתר האינטרנט של "אנצאראללה" (הודעה מיום 12.10.10 עמ' 2 ש' 31-ת/61), ואף אישר שבאמצעותו הוא מנסה להעביר את מסר האסלאם (הודעה מיום 8.10.10 ש' 65 ת/34). כן הודה כי הוא האחראי לתכנים המופצים באתר (הודעה מיום 24.10.10 ש' 26 ת/121).

כן אישר כי הוא מפיץ את דבריו בדרשות במסגדים, בישיבות עם אנשים, בכרוזים ובאתר. הנאשם אישר כי יש לו מטרה והיא הפצת האסלאם (11.10.10 45:7 ת/59) ואף הודה שאסף ובחר בעצמו את המאמרים בספר הטפת הייחוד (ת/49).

252. בנסיבות אלו, אין כל ספק כי הנאשם היה מודע היטב לכל פרסום ופרסום, ואף היה היוזם והמבצע (בסיוע טכני מאחרים) של הפצתו של כל אחד מן הפרסומים, לרבות אלו המוזכרים בכתב האישום. המודעות ליסוד ה"פרסום" מתקיימת, איפוא, ללא כל ספק לגבי שתי העבירות.

253. מודעות לתוכן הפרסומים: תכניהם של פרסומים מסויימים מבססים עבירה לפי שני החיקוקים, ואחרים מהווים עבירה רק לפי אחד מהם.

כמובן שלגבי דרשות שנשא הנאשם או טקסטים שכתב בעצמו אין מחלוקת בדבר מודעותו של הנאשם לתוכנם של הפרסומים, והדברים הובאו לעיל בפירוט בהתייחסות לגירסת הנאשם לגבי כל פרסום.

עם זאת, בחלק מן המקרים (כפי שפורט לעיל), טען הנאשם כי לא היה מודע לתוכנם של פרסומים מסויימים, במיוחד ספרים ומאמרים מפרי עטם של כותבים שונים, שפורסמו על ידו באתר.

לטענה זו אין כל יסוד, והיא נסתרת מיניה וביה בחומר הראיות. כפי שצויין לעיל, אישר הנאשם חד משמעית, ובמספר הזדמנויות, כי הוא האחראי הבלעדי על העלאת תכנים לאתר, וכי כל פרסום המופיע באתר הינו על פי החלטתו ובחירתו, בהתאם למטרות ולאידאולוגיה שאותה הוא מבקש להפיץ באמצעות האתר.

יתרה מזאת: הנאשם אף טרח והסביר כי הוא עורך סינון, "סנתוז", כלשונו, לחומר, על מנת להתאימו לקהל היעד, ואף מסיר חלקים שיש בהם תכנים מסיתים. באמירה זו יש כדי להבהיר כי הנאשם אינו מאפשר פרסומם של ספרים, מאמרים, דרשות וכו' מבלי שידע תחילה מהם, אילו תכנים מצויים בהם, ועד כמה מתאימים הם למטרותיו.

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 12629-11-10 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

254. חלק מטענותיו של הנאשם הן טענות מיתממות, כפי שאף פורט לעיל, ביחס לכל אחד מן הפרסומים. כך למשל, טען הנאשם כי אינו יודע מיהו אבי התנועה הסלפית-גיהאדית בירדן, כי לא ידע כי האנשים להם ערך תפילת אשכבה הם מנהיגי אלקעדה, וכי סבר שהוגי הדעות של אלקעדה, אלמקדסי ואחרים, הם מדעני איסלאם ותו לא.
- מעבר לכך: מדובר במנהיג דתי מלומד הבקי ברזי דת האיסלאם ובמפת האיסלאם העולמית, אשר לא יתכן – נוכח האמור בחוות דעתו של ד"ר פולקה – כי אינו יודע היטב מיהם אותם אנשים ומהו מעמדם הרוחני או המעשי בארגון אלקעדה, שהוא ארגון האם הרעיוני של הקבוצה שבראשה הוא עומד.
255. זאת ועוד: טענות אלו עומדות בסתירה ברורה לדברים שמסר הוא עצמו ולפיהם הוא גולש בכל האתרים החדשותיים ובכל אתרי האסלאם (ת/34). הוא מודע לכך שהוא חי באווירה מסויימת ובמציאות מסויימת ובהתאם לכך הוא מחליט מה להפיץ ומה לא (ת/73). גם החשש שהביע כי אם יאמר שהוא תומך באלקעדה יאמרו שהוא פעיל אלקעדה (ת/61) מרמז על מודעותו. כך גם תשובתו כי זכותו לצעוק בתגובה לטענת החוקר כי מאמינים עשויים להבין מדבריו שעליהם לפעול (ת/50) מצביעה על העובדה כי הנאשם מודע לאפשרות זו ובוחר להתעלם ממנה.
256. אינדיקציה נוספת למודעות הנאשם לנושא ההסתה ניתן למצוא בדבריו בנוגע לאופן פעולתו בכל הקשור בהעלאת תכנים לאתר האינטרנט. הנאשם מסר במספר הזדמנויות (ת/50, ת/51, ת/52, ת/60, ת/121) כי הוריד מהאינטרנט חומר רב וקיצוני, שיש בו משום הסתה אך ביצע פעולה של "סינתוז" בנוגע לחומר כך שיותאם לציבור שומעיו. הנאשם טען כי יש לו את היכולת לבצע את ה"סינתוז" ולקבוע מה נכנס בגדרי המושג הסתה. מנגד מסר כי לא תמיד ביצע הגהה וצנזורה מלאות ולכן יתכן כי יש באתר או על מחשבו חומרים נגד מדינת ישראל או התומכים בפעילות אלימה אך לא עשה זאת בזדון והם במקרה הועלו לאתר (ת/51, ת/60). אם טרח לעשות כן, אין זאת אלא שהיה מודע היטב לתוכנם ומהותם של הפרסומים, הן אלו שפסל והן אלו שפרסם.
257. גם אם אניח לטובת הנאשם ועל אף כי הנחה זו תהא מנוגדת לחומר הראיות שנפרש בפני, כי הנאשם אכן לא היה מודע בפועל לתוכן הפרסומים המסיתים, הרי שלאור כל האמור לעיל אין ספק כי עצם עיניים לאפשרות זו.
- האם יתכן כי הנאשם הביא לפרסום תכנים שונים הן בכתובים והן באמצעות האתר, לרבות קישורים לפרסומים ואתרים אחרים, מבלי שידע מה כלול בהם? כפי שצינתי לעיל, אני דוחה אפשרות זו בשתי ידיים וקובעת כי ידע ידוע היטב מהם התכנים. ואולם, אם לא ידע- הרי

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

1 שבחר שלא לדעת, על אף שחשד ללא כל ספק בדבר מהותם של אותם תכנים, שאם לא כן לא
2 היה טורח להשקיע את המאמץ, הזמן והממון לשם פרסומם.
3
4 258. אם לא די בכך, הרי שהנאשם הוזהר בשב"כ בנושא הפרסומים המסיתים לפני שנים, ובכך
5 בלבד היה כדי להקים מודעות מצדו לתוכן הפרסומים, או ללמד על עצימת עיניים מפני תכנים
6 אלו.
7 מדוח התחקור של הנאשם בשב"כ (ת/28(ב)) עולה כי זמן רב בטרם ביצע הנאשם את המיוחס
8 לו בכתב האישום הוזהר מספר פעמים על ידי חוקרי השב"כ. כך לדוגמא הוזהר ביום 30.1.02
9 בנוגע להסתה לאלימות וניצול מעמדו כאימאם לשלהוב צעירים. כן הוזהר ביום 7.10.09
10 ונאמר לו כי רואים בו אחראי וכי יש לו השפעה על הצעירים שתחתיו ולכן עליו לשקול מילים
11 בכדי לא להבעיר את השטח. עוד נאמר לו כי עליו להיזהר שאחד מהצעירים ששומע אותו לא
12 יחליט לעשות מעשה.
13 לא יכול להיות ספק, אם כן, שהנאשם חשד בקיומם של תכנים מסיתים ואסורים. התעלמות
14 מתוכן הפרסומים, ככל שהיתה לגירסתו, מהווה, איפוא, עצימת עיניים שדינה כדן מודעות.
15
16 259. אני קובעת, איפוא, כי נתקיימה בנאשם מודעות בפועל, ולחלופין בדרך של עצימת עיניים,
17 לתכנם של כל הפרסומים נשוא כתב האישום.
18
19 260. מודעות לאפשרות כי הפרסומים יביאו לעשיית מעשה אלימות או טרור (סעיף 2ד144 לחוק):
20 קיומה של אפשרות שהפרסום יביא למעשה אלימות או טרור נבחנת באמצעות בחינת תוכן
21 הפרסומים לאור הנסיבות שבהן פורסם (ר' לעיל, דיון בנושא יסוד זה).
22
23 261. כפי שפורט בהרחבה לעיל, חלק מן הפרסומים נשוא כתב האישום, הן בעל פה בדרשות, הן
24 בכתב והן באתר האינטרנט, מכילים קריאה ישירה לעשיית מעשה אלימות או טרור, ואחרים
25 מכילים קריאה מרומזת או משתמעת, או דברי שבח, אהדה ועידוד למעשים כאלו.
26 הנאשם היה מודע לתוכנם של הפרסומים נשוא סעיף 17 לכתב האישום – בוודאי אלו שיצר
27 בעצמו בדרשות בעל פה או בכתבים שונים, אך גם לאלו שאסף, בחר ופרסם. נוכח טיב
28 הפרסומים, לא ניתן בשום אופן לקבל טענה כי הנאשם לא היה מודע למשמעותם, לקריאות
29 המובהקות לאלימות שיש בהן, בין במישרין ובין ברמיזות והפניות ששילב הוא עצמו בתכנים
30 אלו ולדברי השבח, האהדה, העידוד, התמיכה וההזדהות עם מעשים אלו.
31

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

262. אשר לנסיבות, כפי שפורטו לעיל, גם כאן מדובר בנסיבות גלויות וברורות, שלא רק שהנאשם לא יכול היה שלא להיות מודע להן, אלא שחלק מהן נוצרו על ידו, ובאחרות עשה שימוש מכוון לקידום מטרותיו.
263. בפרק הדן ביסוד ה"אפשרות הממשית" שבסעיף 2ד144 לחוק, הגעתי למסקנה כי שילוב תוכן הפרסומים עם הנסיבות מלמד באופן מובהק וברור על אפשרות ממשית שהפרסומים יביאו לעשיית מעשי אלימות או טרור. נוכח הנתונים המפורטים באותו פרק, הרי שמסקנה זו היא כה מובהקת, עד כי אין לקבל בשום אופן את האפשרות שהנאשם לא היה מודע לה. למצער, אין כל ספק כי חשד באפשרות כזו, ואם לא היה מודע לה ממש (ואין זו דעתי), הרי עצם עינו מלראותה, ויש לראותו כמודע לאפשרות זו.
- למעשה מלמדות הנסיבות לא זו בלבד שהנאשם היה מודע לאפשרות זו, אלא שאף שאף לה, שאם לא כן, לא היה קורא באופן כה ברור, פעם אחר פעם, באופן שיטתי ובאמצעי תקשורת שונים, בפני קהל גדול עצום ורב, המהווה מאגר אנושי מעולה למטרות אלו, למעשי נקמה, הרג, שפיכת דם, עריפת ראשים וכו'.
264. אני קובעת, איפוא, כי הנאשם היה מודע היטב לאפשרות הממשית כי הפרסומים יביאו לעשיית מעשה אלימות או טרור.
265. מודעות לטיב הפרסומים כמכילים דברי שבת, אהדה, תמיכה או גילוי הזדהות עם ארגון טרור במקום ציבורי (סעיף 4(ב) ו- (ז) לפקודה):
- בדיון המפורט לעיל, בנוגע לכל אחד מן הפרסומים נשוא סעיפים 11 ו- 16 לכתב האישום הובהר כי מדובר בפרסומים העונים על יסוד זה של העבירה.
266. כך למשל, בנוגע לספר "מילת אברהים" - אמר הנאשם כי הספר עוסק בדתו של אברהם אבינו וכי הוא שומע לראשונה כי מדובר בספר המפרט את האידאולוגיה של אלקעדה (ת/61 ש' 76). על פי חוות הדעת של ד"ר פולקה (ת/216) כותב הספר הינו אבי התנועה הסלפית-גיהאדית בירדן. הנאשם מכחיש זאת וטוען כי מדובר במדען שריעה מוכר (ת/61 ש' 69), וכך טען גם כי תפילת האשכבה שקיים נערכה לזכר מוסלמים אך הכחיש כי ידע שמדובר במנהיגי אלקעדה (ת/52).
- מחוות דעתו של ד"ר פולקה עולה כי לא זו בלבד שאין כל סיכוי שהנאשם לא הכיר את הוגי הדיעות שאת כתביהם פרסם, משום רוס מעמדם וחשיבותם בפלג האסלאם שהנאשם שותף לו, אלא שלפחות אחד מהם – השיח' אלמקדסי אף מכיר את הנאשם עצמו, אף שכל אחד

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים(עציר)

- 1 מהם חי ופועל במדינה אחרת ואין הם יכולים לקיים מפגשים ביניהם (ר' עמ' 14 לחוות
2 הדעת).
- 3
- 4 267. כפי שצויין לעיל, נוכח השכלתו ותפקידו, מעמדו, בקיאותו ומעורבותו של הנאשם בדת
5 האיסלאם, חוקיה, הדמויות המרכזיות בה וההיסטוריה שלה, וכן בעולם האסלאם העכשיו,
6 הרוחני והמעשי, קובעת אני כי משמעותם של פרסומים אלו, שלתוכם היה מודע היטב (וחלק
7 מהם הם פרי יצירתו) כפרסומים המשבחים, אוהדים, תומכים או מזדהים עם ארגון הטרור
8 אלקאעדה, היתה נהירה לנאשם ללא ספק, וזה אף היה הטעם להפצתם של פרסומים אלו,
9 המקדמים באופן מובהק את סדר היום האידאולוגי והמעשי של הנאשם וקבוצתו.
- 10
- 11 268. כעולה מחומר הראיות ומתוקף תפקידו, בקי הנאשם בנעשה בעולם המוסלמי, בהיסטוריה
12 שלו, במנהיגיו ובהלכי הרוח המנתבים אותו. אינני מקבלת בשום אופן כי אמירותיו בשבח
13 מנהיגי אל קאעדה, הטליבאן או הג'יהאד האיסלאמי נעשו בתמימות ושלא על רקע גילוי
14 הזדהות עם ארגון טרור. הנאשם אף אישר בשב"כ כי הוא רואה את בן לאדן כגיבור (ת/75
15 סע/11-13), וכן הגדיר עצמו כמוסלמי התומך בפועל במאבק ובמלחמה של האומה האיסלמית
16 במערב ובין היתר אל קאעדה שהינה חלק ממאבק זה באפגניסטן ועיראק.
- 17 עוד אמר כי הוא תומך במאבק המזוין אותו מנהלים המוג'הדין בעירק ואפגניסטן וכי הם
18 אנשים המגינים על אדמתם (ת/61).
- 19
- 20 269. מן האמור עולה כי אין כל ספק שהנאשם מכיר את ארגוני הטרור, את מנהיגיהם, דעותיהם
21 ומחלוקותיהם. כן אציין שוב בהקשר זה את העובדה כי הנאשם עצמו מוכר אף הוא בעולם
22 המוסלמי (וראו בחו"ד של ד"ר פולקה בעמ' 14 את התייחסות אבי התנועה הסלפית-
23 גיהאדית בירדן לנאשם ולקבוצת תומכיו).
- 24
- 25 270. גם סוגיית ה"סינתוז" מוכיחה כי הנאשם היה מודע היטב לתכנים שפרסם, לרבות מהותם
26 ומשמעותם, שהרי גם לשיטתו, סינן בעצמו את התכנים, וממילא היה חייב להיות מודע להם.
27 משהכיר את התכנים, דוחה אני את טענתו כי לא היה מודע לטיבם ומשמעותם.
- 28
- 29 271. מלבד המודעות לטיבם של התכנים, הרי שלצורך סעיף 4(ז) לפקודה, נדרשת גם מודעותו של
30 הנאשם לעובדה כי הם מפורסמים במקום ציבורי או באופן שאנשים הנמצאים במקום ציבורי
31 יכולים לראותם או לשמעם.

בית משפט השלום בנצרת

01 אפריל 2012

ת"פ 10-11-12629 מדינת ישראל נ' אבו סלים (עציר)

1 אין מחלוקת כי מסגד הינו מקום ציבורי, לא כל שכן מסגד שיהאב א-דין, מסגד גדול המכיל
2 אלפי מתפללים ועוד יותר מכך מסגד אל אקצא בירושלים. אין צריך להכביר מלים בדבר
3 מודעותו של הנאשם לעובדה זו.

4
5 272. אשר לפרסומים באינטרנט, כפי שקבעתי לעיל, גם זהו מקום ציבורי המיועד לשימוש הציבור
6 ושהפעילות הציבורית העניפה בו כיום אינה ניתנת לערעור. הנאשם היה מודע היטב הן
7 לעובדה כי פרסומיו צפויים להגיע לקהל גדול, שחלקו אנונימי מבחינתו, ולא זו בלבד שהיה
8 מודע לחשיבותו של אמצעי "ציבורי" זה, אלא שאף עשה בו שימוש מושכל ואינטנסיבי,
9 במקביל לפעילותו הישירה, ואולי אף יותר ממנה.
10 אני קובעת, איפוא, כי הנאשם היה מודע גם ליסוד זה של העבירה לפי סעיף 4 (ז) לפקודה.

11
12 אשר על כן, אני קובעת כי התביעה הוכיחה מעבר לספק סביר את כל יסודות העבירות המיוחסות
13 לנאשם בכתב האישום, ומרשיעה אותו בעבירות של הסתה לאלימות וטרור ותמיכה בארגון טרור,
14 כמפורט בכתב האישום.

15
16 **ניתנה והודעה היום ט' ניסן תשע"ב, 01/04/2012 במעמד הנוכחים.**

לילי יונג-גפר, שופטת
סגנית הנשיא

17
18 **הסגור :** אבקש לדחות את שמיעת הטיעונים לעונש.

החלטה

19
20
21 אני קובעת מועד שמיעת הטיעונים לעונש ליום 23.4.12 בשעה 9:00.

22
23 **ניתנה והודעה היום ט' ניסן תשע"ב, 01/04/2012 במעמד הנוכחים.**

לילי יונג-גפר, שופטת
סגנית הנשיא